

ஞானம்

ஒளி - 08

சுடர் - 02

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்

ஆசிரியர் :
தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :
ஞானம் ஞானசேகரன்

ஷவியர் :
கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :
19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :
தி. ஞானசேகரன்
ஞானம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46ஷ ஓழுங்கை,
கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : **011 -2586013**
0777-306506

தொலைநகல்: **2362862**
E-mail : editor@gnanam.info
Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:

T. Gnanasekaran
HNB - Wellawatte Branch
A/C No. 0090672606

கிடைத்துவதோ ...

● கவிஞர்கள்	
வத்ரி சி. ரவீந்திரன்	05
ஜெ. பிரேம்குமார்	07
ஏறாவூர் அனலக்தர்	16
சண்முகம் சிவதுமார்	41
● கட்டுரைகள்	
கந்தையா பார் கணேசன்	04
எல். வஸீம் அக்ரம்	14
என். செல்வராஜா	21
ஜின்னாவும் ஷரிபுத்தீன்	34
● சிறுக்குத்துகள்	
புலோலியூர் செ. கந்தசாமி	11
முல்லை அழகன்	17
பிரமிளா செல்வராஜா	27
● நேர்காணல்	08
● விவாதம்	
சக்தி பால ஐயா	32
வீ. கே. ராஜ நரேந்திரன்	33
சி. பன்னீர் செல்வம்	33
செ. ஜெ. பமியான்	33
● உரைச்சித்திரம்	
தென்னியான்	29
● வாசகர் பேசுகிறார்	47
● புத்திரமுத்து	
குணநாதன்	37, 39
இணைய அப்துல்லாவும்	38
கே. விஜயன்	42
ஞானபண்டிதன்	44
● விழர்ச்சனம்	
கே. ஆர். டேவிட்	25
வசந்தி தயாபரன்	40

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

நானம்

கலை இலக்கியச் சுர்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

சர்வதேச சமூகத்தின் அறவுறையை அரசு சௌம்யாக்குமா?

நாட்டில் போர் முனைப்பு நானுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. வெறுமனே பேச்சுக்குத் தயார் எனச் சர்வதேச சமூகத்திடம் கூறிக்கொண்டே போரில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகிறது அரசு. இந்தத் தவறான போக்கினால் நாடு பெரும் அவலத்துக்குள்ளாகியுள்ளது.

படைக்கு ஆள் திரட்டும் பணி முடிக்கிவிடப்பட்டுள்ளது. இராணுவத்திற்கு 25 ஆயிரம் பேர், கடற்படைக்கு 15ஆயிரம் பேர், விமானப்படைக்கு 10 ஆயிரம் பேர் என எல்லாமாக 50 ஆயிரம் பேரைத் திரட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கை வரலாற்றில் இத்தகைய பெருந்தொகையான படைதிரட்டல் முன்னொருபோதும் நடந்ததில்லை. தற்போது 120,000 ஆயிரமாக உள்ள படையினர் பின்னர் 170,000 ஆக அதிகரிப்பர். போரை முன்னெடுப்பதற்காகவே இவர்கள் திரட்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது நாட்டின் எதிர்காலம் எவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கப் போகிறது என்பது புனராகிறது.

இராணுவ விடயங்களில் அரசியல் தலையிடக் கூடாது. படையினருக்குச் சகல சுதந்திரமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது எனப் பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் கோதாபய ராஜபக்ஷ தெரிவித்துள்ளார். ஆனால் படைத்தரப்பு முற்றுமுழுதாக அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையே அவதானிக்கமுடிகிறது.

ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி சர்வதேச வர்த்தக அமைச்சர் பேராசிரியர் ஜி. எல். பீரிஸ் ‘ராய்ட்டர்’ செய்திச் சேவைக்கு அனித்த பேட்டியொன்றில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுத்திட்டத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏதாவது விட்டுக்கொடுப்புக்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமெனில் அரசாங்கம் இராணுவர்தியில் பலம்வாய்ந்த ஒரு நிலையில் இருந்துகொண்டே பேசுகிறது என்ற நம்பிக்கை பெரும்பான்மை மக்களிடம் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் அதற்கு ஆதரவு தருவார்கள் எனக் கூறியுள்ளார்.

தாங்கள் தாக்கப்பட்டு பாதிக்கப்படக் கூடிய ஒரு நிலையில் இருப்பதாகப் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் பீதி இருக்கக் கூடாது. மக்கள் மத்தியில் பாதுகாப்பு உணர்வு இருக்கவேண்டும் எனக் கூறியிருக்கிறார். அதாவது தற்போது அரசாங்கம் வடக்கு கிழக்கில் எடுக்கின்ற இராணுவ நடவடிக்கைகள் மேலும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு இராணுவ ரீதியான மேலாதிக்க நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பதே பேராசிரியரின் கருத்து. முன்பெல்லாம் பேராசிரியர் இராணுவரீதியான முனைப்புகளுக்கு ஆதரவாகப் பேசுவதில்லை. போரினால் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புக்களையே பேசிவந்துள்ளார். இப்போது இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்.

முதூர் கிழக்கு சம்பூரை அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாக அரசாங்கம் வர்த்தமானிப் பிரசுரம் மூலம் அறிவித்துள்ளது. 2006 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் மிகமோசமான விமானக் குண்டுவீச்சு, ரொக்கட் தாக்குதல், மோட்டார்த் தாக்குதல் ஆகியவற்றால் இடம்பெயர்ந்த 16 ஆயிரம் மக்களில் பலர் அகதிமுகாம்களில் தங்கியுள்ளனர். இவர்கள் தமது சொந்த இடங்களில் மீளக்குடியேற்றப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கின்றனர். இவர்களுக்குச் சொந்தமான 90 சதுர கிலோமீற்றர் நிலம் இப்போது அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாகி இராணுவத்தினர் அப்பகுதிக்குள் நிலைகொள்ளப் போகிறார்கள். இவ்வலயத்துள் அத்துமீறிப் பிரவேசிப்பவர்களுக்கு மூன்று முதல் ஐந்து வருட கடிதியச் சிறைத்தண்டனையும் ஐந்து இட்சத்துக்கு மேற்படாத அபராதமும் விதிக்கப்படும் என வர்த்தமானி அறிவித்தல் கூறுகிறது. முதூர் கிழக்கிலுள்ள இலங்கைத்துறைமுகத்துவாரம் ‘லங்காப்பட்டுணை’ எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டு அங்கு பெள்த விகாரை ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. கிழக்கு மாகாணம் படிப்படியாக தமிழ் மக்களின் பிடிகளிலிருந்து நழுவிச் செல்வதற்கான செயற்பாடுகளே அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன.

இப்படியாகத்தான் யாழ் தீபகற்பத்தின் மூன்றிலொரு பகுதி அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாகி அங்கு வாழ்ந்த 15000 மக்கள் நாடோடிகள் ஆக்கப்பட்டனர்.

50 வருடங்களாகத் தமிழர் பிரதேசங்கள் படிப்படியாகப் பறிக்கப்பட்டன.

புலிகளுடனான போரில் வெல்லமுடியாது மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்துச் செயற்படுங்கள். இராணுவ நடவடிக்கையை நிறுத்தி சமாதானப் பேச்சை உடனடியாக ஆரம்பியுங்கள் என அரசாங்கத்திற்கு பிரிட்டன் நேரடியாகவே கூறியுள்ளது. வேறுபல நாடுகளும் இதனை உணர்த்தியுள்ளன.

எவர் பேச்சையும் அரசு கேட்பதாயில்லை. சர்வதேச சமூகத்திற்கு சமாதானம் எனக்கூறிக்கொண்டு தென்னிலங்கை மக்களுக்கு யுத்தம் என்ற முகத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தால் பேரழிவுதான் மிஞ்சம். சர்வதேச சமூகத்தின் அறிவுரையை அரசு செவிமடுத்துப் போர் முனைப்பைத் தவிர்த்துப் பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதுதான் நாட்டுக்கு நல்லது.

வன்னியூர் கல்வூர் ‘தமிழ்மணி’ அகளங்கன் -கந்தையா ஸுக்ளேசன்-

வன்னியா நகருக்கு மேற்கே மன்னார் வீதியில் எட்டு கிலோ மீற்றர் பயணம் செய்து பின்னார் வடக்குப் பக்கமாக காட்டு வீதியில் மூன்று கிலோ மீற்றர் கடந்தால் தோன்றுவது பம்மை மடுக்குளம். நீரில் மிதந்து வரும் காற்றின் குளிர்ச்சியும் நெடிது வளர்ந்த மரங்களின் நிழலும் தருவது இதுபான் ஒரு சீதோஷண நிலை. இக்குளத்தை அண்மித்து வாழ்ந்து வரும் இருபது வரையான குடும்பங்களின் பிரதான தொழில் விவசாயம். இத்தகைய சூழலில் பிறந்து ஒரு மரபு இலக்கியவாதியாக, ஒரு கவிஞருக்காக, சிறுக்கை நாடக எழுத்தாளராக, சமயச் சொற்பொழிவாளராக மினிரும் தமிழ்மணி அகளங்கனின் ஊற்று மூலம் அவர் தந்தையார் நாகலிங்கம் என்றால் அது மிகையாகாது.

யாழ்ப்பாணம் மாவட்டத்துச் சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த நாகலிங்கம் ஜெந்தாம் ஆண்டு வரை கல்வி கற்ற போதும் மரபு இலக்கியங்களின் தாடனம் பெருமாவு இருந்தமை அகளங்கனின் எழுத்தார்வத்தை வளர்க்கக் காரணமாகியது. கம்பராமாயணம், வில்லிபாராதம், நலைவன்பா, நைடதம், அரிச்சந்திரபுராணம் மற்றும் பல தனிப்பாடல்கள் எல்லாம் அவருக்கு அத்துப்படி; மனப்பாடம். புராணங்களுக்கு பயன் சொல்வதிலும் ஆற்றல் மிக்கவர்; நயமாக பாடல்களுக்கு விளக்கம் சொல்வது நேரில் காட்சிகளை வர்ணிப்பது போல் இருக்கும் என்பார் அகளங்கன். அவர் பாடும் இசையும் பழந்தமிழ் பாட்சயம் ஏற்படக் காரணமானது என்பார். ஆறு ஆண்களும் இரு பெண்களுமாக உருவான நாகலிங்கம்-நல்லம்மா குடும்பத்தில் ஆண்களில் இளையவரான அகளங்கனின் இயற் பெயர் தர்மராஜா. சோதிடக் கலையில் வல்லவரான தந்தையார் மகனின் ஜாதகத்தையும் குறித்துப் பார்த்து பெயர் வைத்தார் என்பதும் மரபு ரீதியானதே.

பம்பை மடு அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஜெந்தாம் ஆண்டு வரையும் கற்றுக்கேறி வன்னியா தமிழ் மத்திய மகா விர்த்தியாலயத்தில் க. பொ. த (சாதாரணம்) வனை படித்தார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் க. பொ. த(உயர்தாரம்) விஞ்ஞானப் பிரிவில் இணைந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் நூழைந்தார். ஒரு கணித ஆசிரியராகத் தம் வாழ்வைத் தொடங்கிய தர்மராஜா, எழுத்தாளர் அகளங்கன் ஆன கதை கவை மிக்கது.

எழுத்தாளன் ஆன கதை:

தந்தையாரின் தமிழறிவை இயல்பாகவே பெற்றுக் கொண்ட தர்மராஜாவுக்கு விஞ்ஞானக் கல்வியை விட தமிழிலக்கிய நாட்டம் பாடசாலைக் காலத்திலேயே ஏற்பட்டது. ஒன்பதாம் வகுப்பில் விவேகானந்த சபை நடாத்திய சைவ சமயப் பாட்சயில் முதற் பிரிவில் சித்தியெய்தி பெற்றுக் கொண்ட பரிசு கலிங்கத்துப்பரணி. அதனை வாசித்து விளங்க முற்பட்ட இளம்பராயம் அவரை ஒரு கவிஞர் னாக்கவும்

முயன்றது. மாணவ மன்ற நங்கள் வில்லே பேசுவும், வில்லுப்பாட்டு எழுதிப்பாடவும் பாடசாலைக் காலங்கள் களம் கொடுத்தன.

பத்தாம் ஆண்டு பாட்சை முடிந்த காலங்களில் அகிலன், சாண்டில்யன், கல்கி போன்றோர் எழுதிய பல நாவல்கள், பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்றோரின் கவிதைகள் என வாசிப்பு தொடர்ந்தது. யாழ்ப்பாணம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி நூலகம் அவரது வாசிப்புக்கு தீனி போட்டது. வித்துவான் ஆறுமுகம் போன்ற அறிஞர் தொடர்பும் இலக்கிய ஈடுபாட்டுக்கு உந்து சக்தியானது. பாடசாலைக் கவியாங்குகள் மேலும் பல களங்களை வழங்கின. மாணவப் பருவத்திலேயே வன்னியூர்க் கவிராயார் சௌந்தர நாயகத்துடன் கவி பாட தளம் கொடுத்தவர் உடுவை எஸ். தில்லைநடராஜா என்பார் அகளங்கன்.

பல்கலைக்கழகத்துக்கு செல்ல இருந்த இடைக் காலமும் அவர் வாசிப்பு வேட்கைக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கியது. அத்துடன் மதன் எனும் புனை பெயரில் தம்பசிட்டி சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை சனசமூக நிலையம் வெளியிட்ட ‘கதிரோளி’ (கையெழுத்துச்சுஞ்சிகை) யில் கவிதை எழுதினார். சரவணையூர் சுகந்தன் மற்றும் பூநகர் மரியதாஸ் வெளியிட்ட ‘வழிகாட்டிகள்’ எனும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பிலும் ‘வன்னிவளவன்’ என்ற புனை பெயரில் எழுதினார். யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ் மன்றத் தலைவராக பணியாற்றி கவியாங்குகள், பட்டிமன்றங்களில் பங்குபற்றியதோடு மலர் உருவாக்கங்களிலும் ஈடுபட்டார்.

தந்தை செல்வா காலமாகிய போது மரண ஊர்வலத்தில் இவர் எழுதிய அஞ்சலிக் கவிதைகள் (இன்னைய போசிரியர்) திரு. சி. சிவலிங்கராஜாவினால் கலைஞர் பாணியில் வாசிக்கப்பட்டன என நினைவு கூறும் அகளங்கள் அவை தனது முதல் நூலாக ‘செல், வா, என்று ஆணையிட்டாய்’ எனும் தலைப்பில் வெளியானது எனக் குறிப்பிட்டார். அகளங்கள் எனும் புனை பெயர் இக்காலத்திலிருந்து தூண் சொந்தப் பெயர் போல் ஆகியது. ‘அலைக்குழிப்’, மலர்ந்தும் மலராத் எனும் இரு நாவல்கள் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்பதும் இவரது ஆதங்கம்.

சிரித்திரன் ஆசிரியர் தொடர்பு:

திரு. சி. சிவலிங்கராஜா மூலம் அகளங்களுக்கு அறிமுகம் ஆன சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவரது இலக்கியக் கட்டுரைகளை சிரித்திரனில் வெளியிட்டு ஊக்குவித்தார். ‘இலக்கியச்சிமீப்’, ‘இலக்கியத்தில் நைகைச்சுவை’ முதலிய கட்டுரைகள் ஜம்பத்தைந்து இதழ்களில் வெளிவந்து ரசிகர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அகளங்கள், சே.நா. தர்மராஜா என இரு பெயர்களிலும் எழுதி வந்தார். அமரா. சி. சிவஞானசுந்தரத்தை தனது இலக்கிய வழிகாட்டியாகக்

கொள்ளும் அகளங்கன் அவர் அன்று கூறிய வாசகத்தை இன்றும் நினைவு மீட்டனார்.

“அகளங்கன் உம்மட ஆக்கங்கள் உம்மட மனைவியும் மகளும் நன்றாய் இருந்து வாசிக்கக் கூடியதாக இருக்க வேணும்” என்ற வரிகளின் பிரகாரம் தனது தாய், மனைவி, மகள் என மூவரும் வாசிக்கும் முறைமையில் இன்றும் எழுதுவதே தான் குருவுக்கு வழங்கும் தட்சணை என அகளங்கன் குறிப்பிடுகின்றார். ‘இலக்கியச்சிமீழ்’ நாலுருப் பெற்று இரு பதிப்புகள் கண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாலி ஆய்வு:

1979 இல் ஈழநாடு வாரமலில் எட்டுவாரங்கள் தொடர்ச்சியாக ‘வாலி-கொலைச்சாமும் கேள்விச்சாமும்’ எனும் கட்டுரை வெளி வந்து எழுத்தாளரை இலக்கிய உலகு அறிந்து கொள்ள வழி கோலியது. இதனை எழுதுவதற்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் இராமாயண வகுப்பு தூண்டுகோலாக இருந்தது என்பார் அகளங்கன். ‘வாலி வதை ஒரு தீர்க்க முடியாத பிரச்சினை’ என்பது பேராசிரியரின் வாதம். அது ஒரு கட்டுரையாக வெளிவந்து பின்னர் பேராசிரியர் அசன்முகதாஸ் அவர்களின் முன்னுரையுடன் ‘வாலி’ என நூலானது. அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக அமைப்பாளர் கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அனுசரணையில் யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் வெளியீடு நடத்தப்பட்டது. இதற்கு யாழ். இலக்கிய வட்டமும், அகில இலங்கை இலக்கியப் பேரவையும் சிறந்த நூலுக்கான பரிசினை வழங்கின. இரண்டாம் பதிப்பு ஈழத்து சிவானந்தன் அவர்களால் பூர்வ வாங்கா அச்சகம் மூலம் வெளியிடப்பட்டது.

கட்டுரைகள்-சிறுகதைகள்-கவிதைகள்:

சிலப்பதிகார வஞ்சிக்காண்டத்தை விருத்தப்பாக்களில் பாடு ‘சேரர் வழியில் வீரர் காவியம்’ என்ற குறுங்காவியத்தை 1982 இல் எழுதி வெளியிட்டார். என்பதுகளின் மத்தியில் பல இலக்கியக் கட்டுரைகளை சமகால அரசியல் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புடூத்தி எழுதி வந்தமை வாசக உலகத்தைக் கூட்டியது. திம்புப் பேச்கவார்த்தையை ஓட்டி இடம் பெற்ற யுத்த நிறுத்தமும் பின்னர் தொடர்ந்த யுத்த மீறல்களும் பின்னணியாய் இருக்க மகாபாரதப் போரில் யுத்தமுறை அத்துமீறல்களும் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்த மீறல்களும்’ என எழுதப்பட்ட நீண்ட கட்டுரை பின்னர் 2002 இல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தால் திரு. ஏ.கே. குணநாதன் முயற்சியில் நூலுருவானது. தலைப்பு: ‘பாரதப் போரில் யுத்த மீறல்கள்’. ஈழப்பிரச்சனையின் பின்னணியில் ‘மகாவிலி பாரதியாரின் சுதந்திரக் கவிதைகள்’ எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டு தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் திரு. ந. ரவீந்திரனின் முயற்சியில் நூலுருவானது. அகளங்கனது பல்வேறு கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பன ஈழத்தின் பல பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கை வரவெளவில்:

1979 இல் அகளங்கனது 10 பாடல்கள் மெஸ்லிசைப் பாடல்களாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. (விஸ்வநாதன்) ராமலூர்த்தியின் இசையமைப்பில் உருவான “சேற்று வயல் காட்டினிலே” மிகவும் பிரபலம் பெற்றது. பல சமூக இலக்கிய நாடகங்கள் இவரால் எழுதப்பட்டு ஒலிபரப்பப்பட்டன. சமூக நாடகங்கள் ‘அன்றில் பறவைகள்’ எனும் பெயரில் வெளிவந்தன. இது தேசிய சாகித்திய விருதைப் பெற்றது. ‘இலக்கிய நாடகங்கள்’ தொகுதியும் வடக்கு கிழக்கு மாகாண

இலக்கியப் பரிசையும், கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கப் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டது. இவரது ‘அகளங்கன் கவிதைகள்’ வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சாகித்திய விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது.

அவஸ்திரேலியா, பிரான்ஸ், கனடா மற்றும் உள்ளூர் இலக்கிய அமைப்புகளின் பல்வேறு பரிசுகளையும், பல்வேறு இலக்கிய சொற்பொழுவியில் விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்ட அகளங்கன் 2000ம் ஆண்டில் வடக்குக்கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருதைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஆயினும் இந்து கலாசார ராஜாங்க அமைச்ச வழங்கிய தமிழ்மணி மிகப் பொருத்தமாக தொடர்ந்தும் இந்தப் பெரும் வன்னி இலக்கியவாதியுடன் பொருந்தி வருகின்றது என்றால் மிகையாகாது. 30 நூல்களுக்கு மேல் எழுதிய அகளங்கன் அண்மையில் ‘சின்ன சிட்டுக்கள்’, ‘சட்டிக்குருவிகள்’ எனும் இரு சிறுவர் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனமை அவரது பல்வேறு இலக்கிய ஆளுமையை கூட்டி நிற்கிறது.

இ ஏர்க்குடிரான்

இ உடைகள்

வதீரி சி. ரவீந்திரன்

இதயத்தில் எழுதிய கவிதையிது
இன்னும் பதிந்து நிலைக்கிறது.
பதிப்பினில் கவிதைகள் பல வாடத்தேன்
இதயத்தில் வாடத்ததே நிலைக்கிறது.

ஆயிரமாயிரம் எண்ணாங்களாலீல்
ஆண்டவன் வகுப்பதே திண்ணணங்கள்
தாயவன் அணைப்பினில் வளர்ந்தாலும்
தரணியில் விதித்ததே வாழ்வாகும்.

வாழ்விலே துரிசனம் பலவருமே
வநுபவை எல்லாம் பயன் தருமா?
ஆழமாய் ஒன்றுதான் நிலைத்திடுமே
அன்பால் வாழ்வு மலர்ந்திடுமே!

பண்புன் வாழ்வது பலருடனே
பாசத்தை செலுத்துதல் சிலருடனே
காதலின் நினைவுகள் மறைவதீல்லை
கண்களிலிருந்தும் பிரிவதீல்லை.

ஆயிரம் உறவுகள் தேழவரும்
அன்பினை பொழிந்து மறைந்துவிடும்
உபிருந்துயிரான உறவுகளை
உண்மையில் நிலைத்து நின்றிடுமே!

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@slt.net.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள்,
நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340,202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@slt.net.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காவி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-515775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

ஒன்றுக்கூடி

மென்பச்சைத் திரைபோர்த்த
மோகனத்தில் மனசிழுந்து
முன்பெல்லாம் நானாந்த
வயல் வரப்பில் நின்றிருப்பேன்!
முகத்தில்
நெல் தடவிவந்த
தென்தைசையின் காற்றுத் தன்
முத்தம் பதித்தகலும்
முழுசாகாச் சின்னக் கதிர்மணிகள்
தலை எட்டு மறுவலிக்கும் ;
வெள்ளாமைக் குள நீரில்
விரால் கெண்ணட மீன்களாது
நீச்சல் கவனித்து
நீள் தவத்தில் நின்றிருந்த
கொக்குகளின் கூட்டம் - ஓர்
வெண் குடையாய் மேலெழும்பும் ;
மேற்கில் ஒதுங்குகிற
பொன்னிறத்துச் சூரியனின்
புன்னகையில் என்புலவின்
பொலிவு அதிகரிக்கும் ;
புது உழவு
கண்ட தலைமேலென்
கால்பதியப் புல்லரிக்கும்
உள்ளாம் புளங்ககிக்கும்
பாட்டன் அவர்
பூட்டன் என்றெம்
பத்துப் பரம்பரையின்
ஶாதம் பதிந்த நிலம்;
புல்லும் பிடுங்கிப்
புதுக்கலப்பை
பூட்டுப் பெரிய வன்னிக்
காளை பிடித்துமுது - பெருக்கெடுக்கும்
ஊற்றாய் வியாவை ஒழுகி விழு
ஏற்றம் இறைத்து நீர்பாய்ச்சி
எருதூவிப்
போட்ட கறுப்பன் நெல்
பொலிந்து கதிராகித்
தேட்டந்தரும் போது
தேறி மகிழ்வில் நான்
திளைத்து எழுந்த நிலம்!
தோள் கொடுத்தெம் சோகப்
பாரம் சுமந்த நிலம்!...
..... நீட்டு வரம்புகளில் - நினைவுகளை
மீட்டு நடைபயில்வேன் !
சிட்டுக் குருவிகளின்
பாட்டுக்கு ஏற்றபடி!

இன்றைக்கும் வயலிருக்கும்!
தென் தைசையின் காற்றிருக்கும்

கந்தகத்தின் வாசக் கலப்போடு;
சோகச் சுதி இழையச்
சிட்டுக் குருவிகளின் பாட்டுக்கும்;
பெயர்ந்த வரப்புகளிற்
பெயரறியா மனிதர்களின் பூட்ஸ் காலனடையாளம்
பயமுறுத்தி எச்சரிக்கும்!;
உயர்ந்து வளர்ந்த
முட்புதரால் மூடுண்டு
மழுவதற்கும் புல்முளைத்து
உப்புத் தரையாகி
'உயர் காப்பு வலயத்தில்
வரண்டழிந்து'
இன்றைக்கும் எந்தன் முதுச வயல் அங்கிருக்கும்!;

கீழ் காணல்

செங்கை ஆழ்யான்

சமுத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட முத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழ்யான். சமுத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசீஸைப் பெற்றுள்ளன. சமுத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக கூட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். சமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உறைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் சமுத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

★ சமுத்தின் மிக முக்கியமான புனைகதை இலக்கியப் படைப்பாளியான உங்களது ஆக்க முயற்சிகளை நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கு உங்களது ஆளுமையின் உருவாக்கப் பின்னணி பற்றி அறிவது மிக அவசியமானதெனக் கருதுகிறேன். அங்கிருந்து உங்களது நேர்காணலைத் தொடங்குவோம்.

என் தாயின் உதரத்திலிருந்து இந்த மண்ணில் விழுந்தபோது நான் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தின் அடிமைக்காற்றினைத் தான் கவாசிக்தேன். இலங்கை மண்ணைவிட்டு அவர்கள் வெளியேறுவதற்கு அன்று இன்னமும் நான்கு ஆண்டுகள் இருந்தன. இன்று நான் அறுபத்தாறு அகவையில் காலடி வைத்திருக்கும்போது, சமுத்தின் அரசியல் சமூக பொருளாதார விடயங்களில் பல்வேறு மாறுபாடுகளை எதிர்கொண்ட காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து அனுபவித்த நினைவுத்தாங்கள் குதூகலப்பதிவுகளாகவும் மாறாத துயர வடுக்களாகவும் எஞ்சி நிற்கின்றன. என்னை உருவாக்கிய அல்லது உருவாக்கும் முக்கிய காரணியாக விளங்குவது சமூக வரலாறே ஆகும். நான் வாழும் காலத்தில் வாழும் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலான முரண்பாடுகள் எனது ஆளுமை உருவாக்கத்தில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. நேரத்திற்கு அடிமையாக நான் என்றும் இருந்தவனால்லன். காலத்தையும் நேரத்தையும் நான் எப்போதும் என் வசத்தில் வைத்திருந்தமையால் இன்று பல துறைகளிலும் உயர் நேரந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் நான் நன்கு பயன் படுத்திக் கொண்டேன்.

என் ஆளுமை உருவாக்கத்தின் அடுத்த காரணார் என் தந்தையார் யாழ்பாணம் பெரிய கடையில், முன்னர் விளங்கிய சொக்கட்டான் வடிவச் சந்தைக் கட்டடத்தில் நிலத்தில் சாக்கு விரித்து வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை என்பனவற்றைப் பரப்பி வியாபாரம் செய்தார். அந்த அடிமைட்ட நிலையிலிருந்து வந்தவன் நான். செங்கை ஆழ்யானின் இன்றைய இலக்கினை அடைவதற்கு அவன் எவ்வளவு தூரம் உழைத்திருக்கிறான் என்பது என்னுடன் பழகிய சிலருக்குத் தெரியும். நான் வந்த பாதையைச் சொல்ல எப்போதும் வெக்கப்பட்டவனால்லன். என் இவையதின் நடவடிக்கைகளுக்கு என் குடும்பத்தில் எவரும் தடைக்கற்களாக இருக்கவில்லை. என் கல்வி தடைப்பாது என் தந்தை பார்த்துக் கொண்டார். பாடசாலைக்குத் தேவையான சகலவற்றையும் முகம் சுழிக்காது பணக்கஷ்டம் இருந்தாலும் வாங்கித் தந்தார். அந்திலைமை பல்கலைக்கழகம் வரை தொடர்ந்தது. மாலை வரை விளையாட்டு. நேரம் கிடைக்கும் போது ஊர் சுற்றுதல். எந்தவித தடைகளும் எனக்கு இருக்கவில்லை. அவர் என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஓர் அற்புதமான மனிதாரக விளகினார். நான் கைநிறைய உழைத்தபோது கூடத் தனக்கென எதுவும் என்னிடம் அவர் கேட்டதில்லை. நான் குடும்பத்தில் எட்டாவது பிள்ளை. செல்லப்பிள்ளை. அம்மா, அக்காமார், அண்ணன்மார், அனைவரும் என் ஆளுமையை உருவாக்கியது. உழைப்பு, முயற்சி, கிடைக்கும் சொற்ப நேரத்தையும் பயனுள்ள விதத்தில் செலவிடும் பிடிவாதம் இவைதாம் என் வெற்றியின் காரணிகள்.

★ தங்கள் ஆரம்பகால எழுத்து முயற்சி பற்றிக் கூறுங்கள்

எனது கல்லூரிக் காலத்திலேயே எழுத்து முயற்சிகள் தொடங்கிவிட்டன. 1957களில் எனது கட்டுரை கல்லூரி சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. அதே ஆண்டு எனது ஒரு பக்கச் சிறுகதை ஒன்று தவேந்திராஜா என்ற எனது கல்லூரிப் பெயருடன் தமிழ்வாணனின் 'கல்கண்டி'ல் வெளிவந்தது. அக்கதைக்கு கல்கண்டின் யாழ்ப்பாண விற்பனை முகவராகவிருந்த தமிழ்த்துரை என்னை அழைத்து கல்கண்டின் சார்பில் ஒரு ரூபா சன்மானமாக வழங்கினார். அதே ஆண்டு கலைமகள் காரியாலயத்தின் சிறுவர் சஞ்சிகையான 'கண்ணன்' நடாத்திய சிறுவர் நாவல் போட்டியில் கலந்து கொண்டேன். அந்த நாவலின் பெயர் 'ஆறுகால் மட்டு'. 'மஞ்சள் பங்களா' என்ற ஜயராமன் என்பவரின் நாவல் பரிசில் பெற்றது. ஆனால் கண்ணன் ஆசிரியர் ஆர்வி தன்

கைப்பட 'உமது நாவல் சிறப்பாகவிருந்தது' எனப் பாராட்டி எழுதியிருந்தார். மகிழ்ந்து போனேன். ஆனால் அப்போட்டியில் பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும் அவர் அப்படியெழுதி உற்சாகப்படுத்தினார் எனப் பின்னர் அறிந்தேன். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் எங்களுக்குக் கல்வி போதித்த ஆசான்கள் எங்களுக்கு - (செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், சோ. பத்மநாதன், து. வைத்திலிங்கம், முனியப்பதாசன் என பட்டியல் நீரும்) இலக்கியம் பற்றியும், சமூகம் பற்றியும் பரிச்சயம் ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். முக்கியமாக 'ஸமுத்துறைவன்' என்ற புனைப்பெயரில் புனைகதைகள் எழுதிவந்த வை ஏரம்பழுர்த்தி, சிவராமவிங்கம், சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களிடம் இலக்கியம், இலக்கியநூல்கள், இலக்கியப்படைப்பாளிகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். பொதுவுடைமை வாதியாக வாழ்ந்து காட்டிய பெருமகன் கார்த்திகேசன், அற்புதரெத்தினம் ஆகியோரிடம் சமூகம் பற்றிய விளக்கம் கிடைத்தது. இவர்களின் மாணவனாக இருக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தமை எனது ஆரம்பகால எழுத்துகளுக்கு மட்டுமல்ல இன்றைய படைப்புக்களுக்கும் உந்து சக்தியாகவுள்ளது. எனது வாசிப்பியப்பழக்கம் மிகச்சிறுவயதிலிருந்தே ஆரம்பமாகிவிட்டது. எனது அண்ணர் புதுமைலோலன் ஒரு படைப்பாளியாக விளங்கியதுடன் பல்வகை நூல்களையும் விலைக்கு வாங்கிப்படிப்பவராகவும் விளங்கினார். புதுமைப்பித்தனிலிருந்து கல்வி, கி. வா. ஜகந்நாதன் உட்பட தி. மு. க எழுத்தாளர்கள் அனைவரினதும் நூல்கள் என் வீட்டில் இருந்தன. பெரிய எழுத்து விக்கிரமாதித்தன் கதையிலிருந்து மதனகாமராசன் கதையுட்பட ஆயிரத்தொரு இரவுகள் வரை என் வீட்டில் இருந்தன. கல்கி, ஆனந்தவிகடன், பிரசண்டவிகடன், கலைமகள், மஞ்சரி, கரும்பு, கண்ணன், அம்புலிமாமா வரை என்னால் வாங்கிப் படிக்கப்பட்டன. நிறைய வாசிக்கும் பழக்கம் என்னையும் அவ்வாறு படைக்கத் தூண்டியது. பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்லும்வளர பெரியளவில் என் பலைப்புக்கள் சுஞ்சிகைகளிலோ புத்திரிகைகளிலோ பிரசரமாகவில்லை.

நான் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற காலத்தில் பெரியதொரு எழுத்தாளர் கூட்டமே பேராதனையிலிருந்தது. எங்களுக்கு முத்தவர்களாக மு. தனையசிங்கம், அ.சண்முகதாஸ், காசிநாதன், ஜெபநேசன், அந்தோனிமுத்து முதலானோர் விளங்கினர். நான், செம்பியன் செல்வன், நவசோதி, அங்கையன், யோகேஸ்வரி, க. பராராசசிங்கன், குந்தலை, செ.யோகநாதன், கலா பரமேஸ்வரன், மெளனகுரு என் ஒரு எழுத்தாளர் அணியே இருந்தது. அது ஸமுத்திலக்கியத்தின் புத்தெழுச்சிக் காலமாக விளங்கியது. புத்திலக்கியம் படைப்பதற்கான சூழல் அங்கிருந்தது. பழமையையும் நவீனத்துவத்தையும் வாரேற்கின்ற பேராசிரியர் கணபதிப்பின்னை, பழமையையே கட்டிப் பேணிய கலாநிதி சதாசிவம், நவீன இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களான பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முதலானோரின் பாதிப்பு எம்மில் இருந்தது. இலக்கியத்தில் மரபுப் போராட்டம் அக்கால கட்டத்தில் தான் உருவானது. இலக்கியத்தில் மரபு மீறக்கூடாதென சதாசிவம் குரல் தந்தார். இலக்கியத்தில் மரபு மீறப்படலாமென கைலாசபதி எடுத்துரைத்தார். இலக்கிய மரபினைத் தெரிந்தவனே மரபை மீறலாமென வித்தியானந்தன் மறுத்துரைத்தார். வித்தியானந்தனின் கருத்துக்கள் என்னைக் கவர்ந்தன. அத்துடன் இலக்கியம் என்று வந்தால் அதில் ஒரு கலையூரும் தேடலும் இருக்க வேண்டுமென்ற வித்தியானந்தனின் கருத்துக்கள் என்னை ஆக்கிரமித்தன.

பல்கலைக்கழகக் காலகட்டத்தில் நான் நிறையவே எழுதினேன். அவை பல பத்திரிகைகளிலும் பிரசரமாகின. நான்கு ஆண்டுகள் மாணவனாகவும் இரண்டாண்டுகள் உதவி விரிவுரையாளானாகவும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்துள்ளேன். மாணவனாக விளங்கிய நான்கு வருடங்களிலும் 'கதைப்பூங்கா', 'விண்ணஞ்சம்ண்ணஞ்ம்', 'காலத்தின் குரல்கள்', 'யுகம்' என நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளை எழுத்தாள நண்பர்களின் துணையுடன் வெளியிட்டேன். அவற்றில் பல்கலைக்கழக எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. அக்கால கட்டத்தில் 'ஆச்சி பயணம் போகிறார்' என்ற இன்றும் பலரால் நினைவு கூரப்படுகின்ற நகைச்சுவை நாவலும், 'நந்திக்கடல்' என்ற வரலாற்று நாவலும் எழுதப்பட்டன. ஸமுத்தின் அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் என் சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. அவ்வகையில் இராஜ அரியரெத்தினம் (ஸமுநாடு), சிற்பி சிவ சரவணாபவன்(கலைச்செல்வி) ஆகியோரின் வழிகாட்டல் முக்கியம் மறுக்கப்படக் கூடியதல்ல. பல்கலைக்கழகப் படைப்பாளிகளில் நானும் செம்பியன் செல்வனும் இரட்டையார்களாகக் கருதப்பட்டோம். அதற்கு முக்கிய காரணம் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் நானும் அவரும் இணைந்து 'நிழல்கள்' என்றொரு நாவலை மாறிமாறி ஓவ்வொரு அத்தியாயமாக எழுதினோம். சுதந்திரன் ஆசிரியராக விளங்கிய 'சங்கர்' அதனை விரும்பிப் பெற்று வெளியிட்டார்.

★ ஸமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் தங்களதும் தங்கள் சமகாலத்தவரினதும் காலம் மிக முக்கியமானது எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. நீங்கள் கூட அக்காலத்தை புத்தெழுச்சிக் காலம் என வகுத்து ஆராய்ந்துள்ளீர்கள், உங்கள் காலப்பகுப்பு படைப்பாளிகளினைக் கருத்திற் கொண்டா படைப்புக்களைக் கருத்திற் கொண்டா வகுக்கப்பட்டது?

ஸமுத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை காலவரன்முறையில் வகுக்கும்போது அங்கு கருத்தியல் அம்சங்களே முக்கியமான சுட்டியாக அமைகின்றன. அதாவது படைப்பாளிகளைவிட படைப்புக்களே கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. ஸமுத்தின் சிறுகதை வரலாற்றில் 1900 ஆண்டிலிருந்து 1949 வரையிலான காலகட்டம் சமுதாயச் சீர்திருத்தக் காலம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. சமூகச் சீர்திருத்தத்தை மனதிற்கொண்டு ஸமுத்தின் முன்னோடி சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுக்குத் தென்னிந்தியக் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும், ஸமுகேசி, மறுமலர்ச்சி ஆகிய ஸமுத்துப் பத்திரிகைகளும் களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. என்னால் அடையாளம் காணப்பட்ட இருப்பதைந்து முன்னோடி எழுத்தாளர்களின் தரமான சிறுகதைகள் என்னால் தொகுக்கப்பட்டு 'முன்னோடி எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்' என்ற பெயரில் பூபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தினரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1950 களிலிருந்து 1960 வரையான காலகட்டத்தை முற்போக்குக்காலம் என வகுத்துள்ளேன். முற்போக்குச் சிந்தனைகள் சிறுகதைகளில் இடம் பிடித்த காலகட்டமிதுவாகும். சமூகம் விமர்சிக்கப்பட்டதோடு சிறுகதை இலக்கியம் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவிற்கானதாக மாறியுள்ளது. இம்முற்போக்குக் காலத்தை முன்னெடுத்துச் சென்ற பெருமை சுதந்திரன், தினகாள், கலைச்செல்வி போன்ற பத்திரிகைகளுக்குரியதாகும். இம்முற்போக்குக் காலத்தில் மார்க்சியக் கட்சியை வித்துக் கொண்ட டானியல்,

டொமினிக் ஜீவா, ரகுநாதன், நீர்வைப் பொன்னையன், செ. கணேசலிங்கம் எஸ். பொன்ற படைப்பாளிகளும், வேறு முற்போக்குக் கருத்தியற் கோட்பாடுகளை வரித்துக் கொண்ட வை அ. இராசுத்தினம், பித்தன், சொக்கன், சிற்பி, கனகசெந்திநாதன், வரதர், நந்தி போன்ற படைப்பாளிகளும் நிறையவே எழுதியுள்ளனர். முற்போக்குக் காலம் என்பது மார்க்சிய எழுத்தாளர்களுக்குரியது என்ற தப்பான எண்ணம் இன்றுமுள்ளது. முற்போக்குச் சிந்தனைகள் இக்கால கட்டத்தில் எழுதிய படைப்பாளிகள் அனைவரினதும் சிறுகதைகளிலும் காணப்படுகின்றது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற அமைப்பின் கீழ் ஒன்றுட்டு எழுதியவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் எழுதியவை மட்டுமே முற்போக்கானவை எனக் கடறிக்கொண்டார்கள். இப்போர்வைக்கு வெளியே எழுதிய ஏகலைவர்களை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கப் பிச்மர்கள் அங்கீரிக்க விடவில்லை. ‘முற்போக்குக்காலச் சிறுகதைகள்’ என்றொரு தொகுதி என்னால் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவரவுள்ளது. அது இந்த மாயையைத் தகர்த்துவிடும் என நம்புகிறேன். படைப்பாளிகளைக் கொண்டல்ல படைப்புக்களைக் கொண்டே இக்காலப் பிரிவு அமைகின்றது.

1961இலிருந்து 1982 வரையிலான காலகட்டத்தைப் புத்தெழுச்சிக்காலகட்டம் எனலாம். சிறுகதைப்பாப்பில் கருத்து வளத்தோடு கலைவளமும் இணைந்த காலமிது. சாதியம், வர்க்கியம், இனத்துவம், பெண்ணியம் போன்ற பல்வேறு கருத்துநிலைகள் இக்காலகட்டத்தில் சிறுகதைகளின் தொன்ப்பொருளாக அமைந்தன. சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி, கலைச்செல்வி, விவேகி, மலர், வசந்தம், சிரித்திரன், மல்லிகை, தேசாபிமானி, போன்ற பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகள், என்பன சிறுகதைகளுக்கு வீறுடன் களமமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. இப்புத்தெழுச்சிக் காலகட்டத்தின் வரவுகளில் நானுமொருவன். இக்காலகட்டத்தில் முற்போக்குக் காலகட்டப்படைப்பாளிகள் அற்புமான சிறுகதைகளைத் தந்தார்கள். வரதர், தொமினிக் ஜீவா, நந்தி, சொக்கன், கேவி நட்ராஜன், கனக செந்திநாதன், ச.வே ஆகியோர் இக்காலகட்டத்தில் எழுதினர். ஆனால் புத்தெழுச்சிக்காலகட்டப்படைப்பாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும். 100 படைப்பாளிகளுக்கு மேல் தேறும். நூன்சேகரன் என்ற படைப்பாளியும் அக்கால கட்டத்துக்குள்தான் வருவார்.

★ எவ்வகையில் 1961-1982 காலகட்டத்தைச் சிறுகதையின் புத்தெழுச்சிக் காலம் என்பிர்கள்?

புத்தெழுச்சிக் காலம் எனக் கொள்வதற்குப் பல காரணங்களுள்ளன. 1960 களில் சுயமொழிக்கல்வி முதன்மை பெற்றது. தாம் மொழி மூலமான சிந்தனை தரமான சிறுகதை எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியது. இக்காலத்தில் இனங்களுக்கிடையிலான முறைக்கல்விலை உச்சமடைந்தது. சிங்கள இடதுசாரிகளின் முகமூடிகள் கிழிந்துபோன காலம். பேரினவாதத்தின் முன் தமிழ் இடது சாரிகளின் தேசியவாதம் தளர்ந்து போனது. முற்போக்கு எழுத்தாளரின் தேசிய ஒருமைப்பாடு மாநாடு தகர்ந்து போனது. சிறுகதைகள், சாதியத்தாலும் இனத்தாலும் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக ஓலிக்கத்தொடங்கியது. சர்வதேச அரசியலில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மொஸ்கோ பிரிவு, சீனப்பிரிவு என இரண்டாகப் பிளவுபட்ட பரிதாபம் நிகழ்ந்தது. இலங்கையிலும் மார்க்சிய எழுத்தாளர் இரண்டுபட்டனர். இக்கால கட்டத்தில் இலங்கை முழுவதும் தமிழ்ச்சிறுகதைப்படைப்பாளிகள் உருவானார்கள். யாழ்ப்பாணத்திற்குள் சிறைப்பட்டிருந்த சிறுகதை நங்கை மலையகம், கிழக்கிலங்கை, மேற்கிலங்கை, தென்னிலங்கை எங்கனும் நடனமிடத் தொடங்கினாள். மல்லிகை, சிரித்திரன் முதலான சுஞ்சிகைகள் இக்கால கட்டத்தில் வெளிவரத் தொடங்கின. சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்கள் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பூரண சுதந்திரத்துடன் படர்ந்த காலம் இதுவாகும். சிறுகதைகளின் உள்ளடக்கத்தில் சாதியம், வாக்கியம் ஆகிய பண்புகள் குறைந்து இனத்துவம், பெண்ணியம், சூழலியம் என்பன முதன்மை பெற்ற தொடங்கிய காலம். கருத்து வளம் மட்டும் நல்லதொரு சிறுகதையாகாது. அத்தோடு கலைவளமும் அவசியமென உணரப்பட்ட காலம். முன்பிருந்த பிரசாரத்தொனி, வறட்சி, நீங்கிய காலம். மார்க்சிய எழுத்தாளர்கள் தமது பார்வையை அகல்வித்துக் கொண்ட காலம். நிறைவாக ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறுகதைகள் அகலமாயும் ஆழமாயும் பரவிய காலம் ஆகவே புத்தெழுச்சிக் காலமாகின்றது.

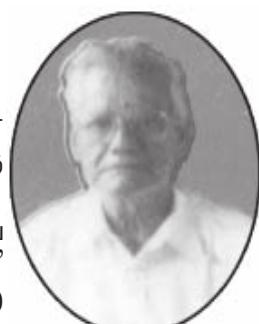
(தொடரும்)

கண்ணீர் அஞ்சலி

ஈழத்து இலக்கிய உருவகத் துறையின் பிதாமகர் சு. வே.

�ழத்து உருவகக் கதையின் பிதாமகர் எனப் போற்றப்பட்ட மூத்ததலைமுறை எழுத்தாளரான சு. வே. தமது 86வது வயதில் அமரராகிவிட்டார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிமிப்பாகும்.

24-05-1921ல் நாவற்குழியில் பிறந்த சு. வேவுப்பிள்ளை என்ற இயற்பெயர் கொண்ட சு. வே ஒரு பண்டிதர், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். 1943ல் இரவுது முதற் சிறுகதையான ‘கிடைக்காத பலன்’ ஈழகேசரியில் வெளியாகியது. தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை சார்ந்த தகைகளை 1943-1950 காலப்பகுதியிலேயே இவர் எழுதியவர். நாடகப் பிரதி ஆக்கத்திலும் சு. வே. வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது வஞ்சி, எழிலரசி என்ற நாடகங்கள் இலங்கை கலைக்கழகம் நடத்திய நாடகப் போட்டிகளில் முதற்பரிசுகளைப் பெற்றன. சு. வே யின் வாளைவி நாடகங்கள் வாளைவி ரசிகர்களை ஆவலோடு காத்திருந்து கேட்டுச் சுவைக்க வைத்தன. இவர் பல வாளைவி தொடர் உரைகளையும் ஆற்றியுள்ளார். இவர் கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களத்தில் கடமையாற்றிய காலத்தில் மாணவர்க்கான பல பாடநூல்களை எழுதியுள்ளார். ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு இவர் ஆற்றிய பணிகளைப் பார்த்தி நூனம் பெற்று 2007 இதழில் அவர் வாழும்போதே அட்டைப்பட அதிளியாகக் கெளரவித்துப் பெருமை கொண்டது. பிரமச்சாரியாகத் தவவாழ்வு வாழ்ந்து 86ஆவது வயதில் 23-06-2007 அன்று தமது வாழ்வை நிறைவு செய்துகொண்ட சு. வே, ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் என்றும் நிலைத்திருப்பார்.

“நித்தியா, எடு நித்தியா ! எங்கேயடி போய்விட்டாய்?” என அழைத்தபடியே வாசல் பக்கம் வந்த கமலா கிழக்குப்புற வேலியருகில் மல்லிகைப்பந்தலின் கீழ் நித்தியாவைக் கண்ணுற்றாள். இரட்டைப்பின்னல், கழுத்து வழியாக மாலையாக முன் தொங்க நித்தியா குனிந்த நிலையில் மல்லிகை மலர்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் குனியும் வேகத்தில் அவள் கட்டியிருந்த அரைப்பாவாடை குடைபரப்பி மேலெழி, உள்ளாடை எட்டிப்பார்க்கிறது. பெருந்தொடைகள் இரண்டும் வாழைத்தண்டாய் மின்னுகின்றன. அவள் இன்னும் மலர்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

“இஞ்சை வாடு!” ஆத்திரத்துடன் கூச்சிலிட்டாள் கமலா. “உதென்ன கோலம்— உதென்ன உடுப்பு, நீ இன்னும் சின்னப் பிள்ளையோ? உனக்கு இன்னும் தான் புத்தியில்லையோ?” என்று கடிந்து கொண்டாள்.

நித்தியாவுக்கு ஆச்சரியாக இருந்தது. அம்மா என்ன தான் சொல்லுகிறாள்!

இப்பொழுதெல்லாம் நித்தியாவைக் கண்காணிப்பதிலும், கட்டிக் காப்பதிலும் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தாள் கமலா. கல்லூரிக்குப் போவது போகட்டும். மற்றப்படி நித்தியாவைக் கண்டபடி வெளியில் அனுப்புவதைக் குறைத்துக் கொண்டாள்.

ரியூஷன் என்று சொல்லிக் கொண்டு அதிகாலை வேளைகளிலும், மாலை வேளைகளிலும் பாதையின் குறுக்கே பயங்காட்டி நிற்கும் இராணுவ சென்றிகளினாடே வளர்ந்த பெண்களை அனுப்புவதில் ஏற்படக் கூடிய விபரீத விளைவுகளைக் கண்டும், கேட்டும் அனுபவித்தவள் தானே.

இதன் பிரதிபலிப்பாகவே கணவன் காசிப்பிள்ளையிடம் சொல்லி, வீட்டிலேயே வந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பொருட்டு ஒரு ‘ரியூஷன்’ மாஸ்டரையும் அமர்த்தியாகி விட்டது. தினமும் இரண்டு மணி நேரம் மூன்று பாடங்கள் படிப்பு. மாதம் முன்னாறு ரூபா சம்பளம். பரவாய் இல்லையே!

முதல் நாள், நூரைத்த தலையும், கரைந்த உடம்புமாய் ஒரு நடுத்தர வயதுக்காரரை ஆசிரியராய் எதிர்பார்த்தவருக்கு ஹிப்பி தலைமுடியும், கிருதா மீசையும், இறுகப் பற்றிய ‘டெனிம் ஜீன்க்ஸமாய் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து இறங்கிய ஆனந்தனைக் கண்ட கமலாவின் முகம் பேயறைந்தது போலாயிற்று.

“என்ன தோற்றமே சரியில்லையே!” என்று அங்கலாய்த்தாள் கமலா.

“வெளித்தோற்றத்திலே என்னடி இருக்கு? புள்ள குணமானவன். நல்ல கெட்டிக்காரனாம். முப்பது வயதுக்குள்ளேயே இந்த இளமானி, முதுமானி எல்லாம் படித்து முடித்துப் பெயரும் எடுத்திருக்கிறாராம். இவர் தான் நல்ல கமலாம்.” என்று காசிப்பிள்ளை கண்டிப்பாகச் சொன்னதும், மாற்றும் உரைக்கவில்லை அவள்.

ஆனந்தன் பார்வைக்கு அழகாகத் தான் இருந்தான். முக வசீகரமும், விளையாட்டும் பேச்சுமாய் யாரையும் எளிதில் கவரக்கூடியவன் தான். விரைவிலேயே நல்ல பிள்ளை என்ற பெயரைக் கமலாவிடமிருந்து தட்டிக் கொண்டான்.

நித்தியா இப்பொழுதெல்லாம் எங்கும் போவதில்லை. கல்லூரி விட்டு வீடு வந்ததும் வீட்டிலேயே தங்கி இருந்தாள். அவளை அறியாமலேயே அவளில் ஒரு குதூகலம். அன்று மாஸ்டருக்கு ஓப்பிக்க வேண்டிய பாடங்களை மனம் செய்வதும், தனக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களை மாஸ்டரிடம் விளக்கம் கேட்பதற்காக, ஏற்படும் சந்தேகங்களை குறிப்பெடுப்பதுமாய்..... தொலைக்காட்சி பார்ப்பதிலோ, ரேடியோ கேட்பதில் கூட அக்கறை காட்டுவதில்லை.

இன்னும் ரியூஷன் மாஸ்டர் வர எவ்வளவோ நேரம் இருக்கிறது. நித்தியா அழகுப் பதுமையாகத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டுவெந்து முற்றத்தில் மல்லிகைப் பந்தலின் கீழ் நிற்கிறாள்.

மாலை நேரத்தில் மந்த மாருதமும், முற்றத்து மல்லிகையின் நறுமணமும் அவளுக்கு ஒரு கிஞக்கிஞப்பை உண்டாக்குகின்றன. மாமரக்கிளையில் கதை பேசும் ஜோடிப்புறாக்களை பிரமை பிதித்தவள் போலப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். புளிய மரத்தின் கிளை வழியே ஓடி, மாமரத்தில் தாவி ஒன்றை ஒன்று தூர்த்திக் கொண்டோடிப் பின்னி விழும் அணிற் பிள்ளைகளின் விளையாட்டில் ஏதோ ஒரு அர்த்தம் காணமுயல்கிறாள் அவள். ஏதோ புரிகின்ற மாதிரியும், அதே வேளையில் ஒன்றுமே புரியாத மாதிரியும் ஒரே மயக்கமாய்..... ஒரே தயக்கமாய்.....

“நித்தியா”

கம்பீரமான அந்தக் குரல் வந்த திக்கை நோக்கித் திரும்பியவள் திகைப்பூண்டில் மிதித்தவளானாள். அவள் வதனம் அந்தி வானத்தின் செம்மை குழைக்கிறது.

“மாஸ்டர்”

மெல்ல உதட்டோடு முனகியவள் துள்ளி ஓடிப் போய் படிப்பறையின் கதவைத் திறந்து விட்டாள். மின்சார விளக்கின் ‘சுவிட்சை’ அழகுக்கினாள். நான் ‘றெடி’ என்பது போல் மாஸ்டரை உற்றுப் பார்த்தபடி ஒய்யாரமாக நின்றாள்.

மாஸ்டர் வைத்த கண் வாங்காது அவளை விழுங்கி விடுகிறாற் போல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஜீவகளை தடும்பும் இளம் பருவகால கவிதையைப் போல் அவள் நின்று கொண்டிருந்தாள். ஓளி வீசும் விழிகளின் வசீகரமும் மதர்ந்து நிற்கும் மேனியின் மதமதப்பும் அவனை எங்கெங்கோ கொண்டு

சென்றன. அவளின் கூந்தலில் சூடியிருந்த மல்விகையின் நறுமணமும், முகத்தில் பூசியிருந்த 'ஹோ' பவுடரின் சுகந்தமும் அவனது நாசியைத் துளைத்து கிணுகிணுப்பை உண்டாக்குகிறது.

"நித்யா! உன்னைப் பார்க்கின்ற போது முத்தொள்ளாயிரத்தில் ஒரு கவிதை தான் நினைவுக்கு வருகிறது"

"மாஸ்டர்! இதெல்லாம் எங்களின்ற பாடத்திட்டத்திற்குள் வருகுதோ" அப்பாவி போல் வினவினாள் நித்யா.

மாஸ்டருக்கு 'சப்' பென்றாகியது. அலுத்துக்கொண்டே தோள்களை மெலிதாய்க் குலுக்கியவர், 'தமிழ் மொழி சட்டத்திட்டத்திற்கு அமையாதது, எங்களின் மொழி நயம் நித்யா! எங்கும் நிறைந்த இனிய தமிழ் மொழி. தேவன் தந்த தெய்வ மொழி. தேடத் தேடத் தெவிட்டாத தேறல்.....'

'போதும், போதும் உங்கள் புகழாரம். அது சரி அது என்ன கவிதை?' ஆள்காட்டி விரலை நாடியில் வைத்து தலையைச் சற்றே சரித்த வண்ணம் நிற்கும் பாங்கு!

மாஸ்டர் அடக்கமான இராகத்துடன் பாடத்தொடங்கினார்.

புன்னாகச் சோலை புனற்றெங்கு சூழ் மாந்தை நன்னாக நின்றவரு நன்னாடன் - என்னாகல் கங்குலொரு நாட் கனவினுட்டை வந்தான்.

என் கொல் இவரறிந்த வாறு.

"மாஸ்டர் இதை விளங்கப் படுத்துங்கோ! நல்ல பாட்டாக இருக்கு பிரீஸ்..." நித்யா பரபரத்தாள்.

மாஸ்டருக்கு நல்ல வாய்ப்பாகப் போய் விட்டது. "கங்குலொருநாட் கனவினுட்டை வந்தாள், அதாவது ஒரு நாள் இரவில் கனவில் வந்து என்னுடைய உடம்பைக் கையால் தடவினான்...." என்று தலைவி எண்ணி ஏங்கினாற் போல் நீண்றிருந்த காட்சி.

மாஸ்டர் திரும்பவும் விளக்கிக் கொண்டே போகிறார்; விளக்கிக் கொண்டே.....

வி ள க் கி க்
கொண்டே போகையில்
மாஸ்டரின் கை விரல்கள்
அவளின் கையை
மெ து வா க
வருடி.....வருடி..... வெகு
லாவகமாக கை வழி
சென்று, மெய் வழி
முன்னேறிக் கொண்டி
ருந்தது. அவனுடைய
கைவிரல் ஸ்பரிசத்தில்
அவள் கிறங்கிப்
போனாள். அவனுடைய
தழுவலில் அவள்.
மின்சாரம் பாய்வதைப்
போல் ஒரு இனமறியாத
புல்லிப்பு உடலெங்கும்
வியாபிக்கிறது.

இப்பொழுது அவள் தன் கைகளை அவனுடைய கழுத்தில் மாலையாக

போட்டிருக்கிறாள். அவளின் செங்காந்தள் விரல்கள் அவனுடைய தோள்பட்டையை நெருடுகின்றன. அந்த இதமான அணைப்பில் ஒரு கோடி தாமரை அஹ் இடையை வளைத்துச் சிறைப்படுத்தினாற் போல் ஓர் இன்ப வேதனை. எப்போதும் இப்படியே இருந்தால் எவ்வளவு சுகமாக இருக்கும், மனம் அதை போடுகிறது.

அப்போது!

குசினி அறைப்பக்கம் கதவு திறக்கப்படும் ஒசை. 'அம்மா வருகிறாளா?' 'சடக்' கென இருவரும் விலகிக் கொண்டனர். நித்யா எதோ எமதுவது போல பாவனை செய்து கொண்டாள். நல்ல வேளை! கமலா அந்தப் பக்கம் வரவேயில்லை. இருவரின் இதயத்திலும் படபடப்படு. ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் நோக்க ஒருவருக்கும் தீராணியில்லை.

"நித்யா! இன்றைக்குப் பாடம் போதும். மீண்டும் நாளை பார்க்கலாம்" என்ற மாஸ்டரின் குரலில் என் அந்தக் கரகரப்பு? எங்கோ பார்த்த படி கூறிய மாஸ்ரார் அவசர அவசரமாக வெளியேறி விட்டார்.

அதன் பின் இரு தினங்களாக மாஸ்டர் வருகிறார். ஏனோ தானோ வென்று எதோ பாடம் நடக்கிறது. போகிறார்.. முன்பிருந்த கலகலப்பு நித்தியாவிடம் இல்லை. அவள் வதனுத்தில் எதோ ஒரு ஏக்ககத்தின் தாக்கம், ஆவளின் தூவல், உணர்ச்சிகளின் கிளர்ச்சி.....

இப்பொழுதெல்லாம் நித்யா இரவில் திடீரென விழிக்கிறாள். அந்த மாஸ்டருடன் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை நெஞ்சம் இரை மீட்ட படி. அன்றும் அப்படித்தான், நித்யா எவ்வளவு முயற்சித்தும் நித்தினாவர மறுக்கிறது. உடலெங்கும் ஒரு இன்ப லாகிரி ஊடறுத்துப் பிழிகிறது. யாரோ தொட்டது போன்ற பிரமையிற் திரும்பிப் பார்க்கிறாள். யாருபோயில்லை. மாஸ்டரின் அந்தக் குறும்புப் பார்வையுடன் கூடிய முகம் கண்ணுக்குள் நிற்கிறது. கூடவே சேகரின் கவர்ச்சியான அரும்பு மீசையுடன் கூடிய அந்த இனிய முகமும் கண்ணா மூச்சி காட்டுகிறது.

‘சேகர்! அவளது மாமன் மகன் சிறு வயது முதல் ஒன்றாக விளையாடிக் களித்த பால்ய தோழன். வளர்ந்த பின்னும் விகல்பமில்லாது பழகிக் கொண்டிருந்த நாளில் ஒரு நாள்.

‘பேம் சேகர்! அந்த அல்லிப்ரா புத்தகத்தை கொண்டு வந்து தாடா’ என்று சொல்லி அனுப்பிய போது, ‘நித்தியா..., அவன் இன்னும் சின்னப்பிள்ளையில்லையா. அவனை அடா, பிடா என்று மரியாதையில்லாமல் கூப்பிடாதே, எதற்கெடுத்தாலும் கண்ணாபின்னா என்று சிரித்துத் தொலைக்காதே. பெண் பிள்ளை ஒரு அடக்கம் வேண்டாம். அவனோட கண்டபடி கதைக்கப் போகாதே’. என்று தாம் கமலா கண்டித்தது நினைவுக்கு வருகிறது.

சேகர் சின்னப்பிள்ளை இல்லைத்தான். அவன் முன்பிலும் பார்க்க நன்றாக வளர்ந்திருந்தான். முகத்தில் மீசை கூட அரும்பு கட்டியிருக்கிறது. குரவில் கூட ஒரு மாற்றம். பார்வையில் ஒரு விஷேமம். ஆமாம் அவன் சின்னப் பிள்ளை இல்லைத்தான். அப்போ நான்.....

அவன் கண்ணாடியை எடுத்து தன் உருவத்தை நோட்டம் விட்டாள். ஆ.....அவன் கூட....

கண் புருவங்களில் இன்னும் கருமை படர்ந்திருக்கிறது. மார்பிலும் குரும்பைப் பரிமாணத்தில் இரு மிதப்புக்கள். கண்ணங்கள் முன்பிலும் பார்க்க சிவப்பேறிக் கிருக்கின்றன. முக்கின் நுனியில் ஒரு சில பருக்கைகள். உடலும் சற்று ஒரு சுற்று பருத்து விட்டாற் போல. ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் பார்த்துப் பார்த்து தைத்துப் போட்ட சட்டையையும் பிதுக்கிய படி உடல் மதாளித்து... தன் தோற்ற வனப்பைப் பார்க்க அவனுக்கு நாணம் குவிகிறாற் போல்....

மேல் சட்டைக்கும் அரைப் பாவாடைக்கும் இடை தெரியும் இடைவெளியை மறைக்கும் பொருட்டு மேல் சட்டையைக் கீழ் இழுத்து விடுகிறான்.

மன உளைச்சலும், உடல் உளைச்சலும் உலக்கி எடுக்க

கட்டிலில் எத்தனை நேரம் படுத்திருந்தானோ.. நிமிர்ந்து படுத்திருந்தவள் எப்பொழுது புரண்டானோ... அவனுக்கே தெரியாது. இப்பொழுது அவள் குப்புறப் படுத்திருக்கிறாள். அவளின் கைகளுக்கிடையில் தலையணை சிறைப்பட்டுச் சிதைகிறது. முழங்காலுக்குக் கீழே கால்கள் இரண்டும் மேலெழுந்து ஒன்று மாற்றி ஒன்று மெத்தையில் தாளம் போடுகின்றது. இவனுக்கு என்ன தான் வந்து விட்டது?.

சுவர் மணிக்கூடு ஒருதடவை அடித்து ஓய்கிறது. பன்னிரண்டரை மணியோ, ஒரு மணியோ, ஒன்றரையாகக் கூட இருக்கலாம். அவனுக்கு நித்திரை வரவேயில்லை. வயிற்றில் ஏதோ பிடுங்கித் தின்னுகிறாற் போல் குத்து. இடுப்பிரண்டிலும் ஏதோ கொக்கி போட்டு இழுக்கிறாற் போல் வலிப்பெடுக்கிறது. அடித்துப் போட்டாற் போல் அசதி.

மாஸ்டர்..... சேகர்..... மாஸ்டர்..... மாறி மாறி இருவரின் முகங்களும் கண்ணாழுச்சி காட்டுகின்றன. உடலெங்கும் ஓர் இனப்பு பிரவாகம் எடுத்து ஒடுவதாய் ஒரு உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு. கூடவே உட்பாவாடை ஈரமாகி ஒரு ‘அரியண்ட’ உணர்வில் தானை எழுப்புகிறாள்.

தாயின் முகத்தைக் கூட பார்க்க கூச்சப்பட்டவளாய் முகத்தை முடியவாறு விம்புகிறாள்.

‘ஏடு இதுக்கேன் அழுகிறாய்? நீ பக்குவப் பட்டு விட்டாய். நீ இனிச் சின்னப்பாப்பா இல்லை. பெரிய பிள்ளை. நீ போய் கட்டிலில் இரு வாறன்’. என்ற படி நல்ல காரியத்தைக் கணவனுக்குக் கூட வெளியில் ஒடுகிறாள்.

நித்யா நாணி தலை கோணியவாறு தலை முழுகி, பட்டுடுத்தி, பூச்சுடி, புது மணப் பெண் போல் சர்வலங்கார பூஜைத்தயாக கையில் தாம்பூலத்துடன் பெரியோரிடம் ஆசி பெறும் காட்சியை மனதில் நினைத்துப் பார்க்கிறாள்.

முற்றத்து மல்லிகை மொட்டெல்லாம் மலர்ந்து ‘கம்’ மென்று மூக்கைத் துளைக்கிறது.

(மாற்கற்பனை)

அகவை ஸ்பதில் மல்லிகை ஜீவா

மல்லிகை ஜீவா அகவை எண்பதை நிறைவு செய்துள்ளார் என்ற செய்தி இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு மகிழ்வதற்கும் செய்தியாகும். ஜந்து தசாப்தங்களாக மல்லிகை இதழை வெளிக்கொணர்ந்து ஆரோக்கியமான ஓர் இலக்கியச் செல்நெறி ஈழத்தில் உருவாகுவதற்கு உறுதுணையாக, உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டவர் மல்லிகை ஜீவா.

புதிய தரமான எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி சோம்பிக்கிடந்த முத்த எழுத்தாளர்களைத் தட்டியெழுப்பி, தரமான படைப்புக்களை வெளிக்கொணர, புதிய இலக்கிய சிந்தனையை உருவாக்க ஆரோக்கியமான வாசகர் பற்பறையை வளர்த்துகிறார் தொடர்புக்கு பொலி இலக்கியைக் களமாக்கிக் கொண்டார்.

இன், மத, மொழி பிராந்திய வேறுபாடுகளைக் கடந்து மல்லிகையில் விசேப்பாக்கள் வெளிநாட்டு மலர்கள் எனப் பல மலர்களை மலரவைத்து மணம்வீசுச் செய்த சிறப்பு அவருக்குரியது.

இதழாசிரியராக, பதிப்பாளராக, வெளியீடாளராக, விநியோகஸ்தராக பணியாற்றிய அவரது உழைப்பும் முயற்சியும் அர்ப்பணிப்பும் வெற்றியும் பாராடப்பட வேண்டியவை.

இன்றும் இலக்கிய வானில் வீறுநடையுடன் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிவரும் மல்லிகை ஜீவா பல்லாண்டு வாழ்ந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு தனது பணியினை நல்கவேண்டுமென ‘ஞானம்’ மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறது.

திரைப்படங்களில் பன் நவீனத்துவக் கதை சூறல்

எஸ். வஸீம் ஆக்ரம்.

காலம் வித்தியாசமான வாசிப்பு நுகர்தலை எமது புலன்களுக்கு அளித்து வருகிறது. புதுமையான எளிமையற்ற கதையாடல்களை விரும்பியோ, விரும்பாமலோ எமது வாசிப்பு நுகர்தலை நாமும் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டிய சூழ்நிலை தினிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது பிழையில்லை. கலை இலக்கியப்பற்பில் இன்று அதிகமாகப் பேசப்படும் ஒரு சொல்லாக பின் நவீனத்துவம் (Post Modernism) முக்கியமடைந்துள்ளது. பின் நவீனத்துவத்தில் படைப்புப் பிரதிகளும் (Text) அவை பேசுகின்ற மொழியும் தனித்துவமிக்கதாக முகிழ்வது அவதானிக்கத்தக்கது. இதனால் கலைக் கலாசாரர் தியான எந்தவொரு பின் நவீன பிரதிகளில் அல்லது பிம்பங்களில் யதார்த்தத்தினை அனுகூ இயலாதிருப்பது கண்கூடாக உள்ளது. பின் நவீனத்துவ வாதிகள் யதார்த்தம் பற்றிய பிரக்ஞாயில் ஈடுபாட்டைக் காட்டாமலிருப்பது இதுவரையான கணிப்பில் கவலைக்கிடமானதாகக் கருதலாம். பின் நவீனத்துவம் என்ற மொழி எமக்குச் சிக்கலான வரைவிலக்கணத்தைத் தந்துள்ளதாய் இருப்பினும், தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக எமது கலை கலாசார பிம்பங்களின் கூறுகளில் இறுகி விட்டதனை மறுக்க இயலாது. எனவே நாம் இந்தப் பின்னணித் தளத்திலிருந்து கொண்டு, அன்றாடம் நோக்குகின்ற பிம்பங்களில் அல்லது காட்சி அமைப்புகளில் (Visual) செயற்கைத்தனம் அல்லது நகல்த்தனமை புரையோடியிருப்பதனை அவதானிக்கலாம். அதாவது எமது கண்ணுக்கு கிட்டுகின்ற திரைப்படம், நாடகம், விளம்பரம், கண்ணி, கையடக்க தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, அச்சமைப்புகள் என எல்லா ஊடக அமைப்பு வெளியீட்டு பிம்பங்களும் எமக்கு அளிக்கின்ற சகல விதமான அவதானிப்புகளும் உண்மையினை மரணிக்கச் செய்தவைகளாக ஒழுங்கமைந்திருப்பதனை நிதர்சனமாகக் காணலாம். குறிப்பாக புனை கதைகளை அல்லது அதனைக் காட்சிருப்பமாக்குகின்ற சினிமா எத்தனிப்புகளில் (பின் நவீனத்துவ) பிரதியானது நாம் எதிர்பார்க்கின்றதை முற்றிலுமாக மாற்றி வேறொரு பாங்கில் அல்லது காட்சி ஒழுங்கின்மையில் வெளிப்படுத்துவதனையே பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் வழிமுறையாக குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேற்கு நாடுகளில் பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் என்ற எத்தனிப்புகடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக (போட்சார்த்தமாக) அதிகமாக மேற் கொள்ளப்பட்டிருப்பதனை அங்கிருந்து வெளிப்படுகின்ற சினிமாக்கள் நிறுவியிருக்கின்றன. அவை நவீனத்துவ யுகத்தினை அடையாளமிட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கீழுத்தேய நாடுகளில் இம் முயற்சிகள் காலந்தாழ்த்தியே கைக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. பின் நவீன கதை கூறல் என்பது சிறுகதை,

நாவல், நாடகம் மற்றும் சினிமா போன்ற வடிவங்களில் கையாளப்பட்டாலும் சினிமா இதில் பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. தமிழ் சினிமாவை முன்னிருத்தி பின் நவீனத்துவம் என்ற கட்டுரையொன்றை ‘புதிய காற்று’ என்ற தமிழக சுஞ்சிகையில் வாசிக்கக் கிட்டியது. அக்கட்டுரையை உசாத்துவண்யாக முன்னிருத்திய இக் கட்டுரையினை பொறுத்தளவில் பின் நவீனத்துவம் என்ற பரப்பில் தமிழ் சிங்களச் சினிமாக்கள் அமையுமாற்றை தர விளைகிறேன். ஆயிரமாயிரம் வசனங்களால் சொல்ல வருகின்ற அம்சத்தை கவித்துவமிக்க காட்சியால் ரசனையை தூண்டுகின்ற யதார்த்த சினிமாக்களும் இந்தப் பண்பில் இணையாமலுமில்லை. இக் கட்டுரையின் மூலம் பின் நவீனத்துவ கதையொழுங்கு அமைகின்ற பாணியைத் தருவதே எனது நோக்கம்.

திரைப்படங்கள் இன்று பல்வேறுபட்ட பரினாமத்தை காட்டி வருகின்ற காலகட்டத்தில் அதன் பேசுபொருள் பற்றிய கருத்தாடல், இன்று முன்னரை விட சற்று வளர்ந்திற்று எனக் கூறுதல் பிழையாக இருக்க இடமில்லை என்கிறேன். மேற்குலகில் பல திரைப்படங்கள் பின் நவீனத்துவத்துடன் வெளிவந்திருக்க தமிழில் இது மிக அரிதாகவே காணப்படகின்றமை கவனிக்கத்தக்கது தமிழில் மனிரத்தினம் உள்ளிட்ட சிலரே இம் முயற்சியில் அதீத்துவத்தை காட்சியிருக்கின்றனர். ஆனால் இவரது முயற்சிகளில் மேற்கத்தேய தாக்கம் சூழ்நிதிருந்திருக்கின்றமை விமர்சிக்கத்தக்க ஒன்றாக இருக்கின்றது. எனினும் இவரது முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டியது. தமிழில் வணிக ரீதியான சூழலில் இம் முயற்சி வெற்றி பெறுவதென்பது சற்று போராட்டமிக்கதும் அதிர்ஷ்டமுமாகும். தமிழில் “அந்த நாள், ஒரு வீடு இரு வாசல், அலைபாயுதே, 12B, ஆயுத எழுத்து, காக்க காக்க, வேட்டையாடு விளையாடு” போன்றன இந்த வரிசையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சிங்களத்தில் இவ்வாறான பின் நவீனத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக ஆசோக்க ஹந்தம், பிரசன்ன விதானகே போன்றோர்களது படங்களை பிரதானமைகளாக சுட்டலாம். சிங்களத்தில் சுது கழு அலு, சந்த தடயம், இரமெதிய போன்ற படங்கள் பின் நவீனத்துவக்கதை கூறல் முயற்சிகளாகும்.

பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் என்ற பாணி (Style) மேற்குலகில் ஆரம்பமானதொன்று. அந்தச் சூழலின் பின் புலத்திலிருந்து, பின்வரும் வடிவங்களில் தமிழிலும், சிங்களத்திலும் பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

ஓரு படத்தில் காட்சிகளை ஒழுங்கமைக்கும் போது ஒரு முடிவுக்கு எடுகோளாக கருத்தக்க உண்மைகளை அல்லது தரவுகளை நேரற்ற விதத்தில் ஒன்றுக்கொள்ற நேரத்திராக காட்சியமைத்தல். உதாரணம் ‘அந்த நாள்’

- இரண்டு காட்சிகளை மையப்படுத்தி கதையின் ஒரு முழுப்பாதியை ஒரு இடத்திலும் இரண்டாவது பாதியை இன்னொரு இடத்திலும் காட்சிப்படுத்தி, ஒன்றாக இரண்டு கதைப்புலங்களையும் இணைத்தல், இரண்டு முரணான காலங்களை இணைத்தல் அல்லது தொடர்பற்ற இரண்டு சம்பவங்களை புதிர்த் தன்மையுடன் இணைத்தல். உதாரணமாக - ‘ஒரு வீடு இரு வாசல்’ ஒரு காட்சியமைப்பிலிருந்து பிறிதொரு காட்சியமைப்பை உப்பித்தல். இதில் குறிப்பாக பிளாஸ்பேக் பாணியிலான கதை நகர்வ. அல்லது கதையுடன் சம்பந்தப்பட்டதோ, சம்பந்தப்படாததோ ஆன கதை விவரண யுக்தி பயன்படுத்தப்படுதலாகும். உதாரணம் - ‘அலைபாயுதே’
- ஒரு புள்ளியிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் காட்சிகளில் இரண்டு நேரத்திரான கதையம்சத்தைக் காட்டுதல். அதாவது ஒரு விவரணையில் ஒரு விடயம் நடந்தால் எப்படி என்றும், நடக்காவிட்டால் எப்படி என்றும் காட்டுதல் உதாரணமாக - ‘12B’
- சம்பவங்களை கதைப் பின்னனிக்கு தொடர்பற்ற முறையில் ஒழுங்கமைத்தல், குறிப்பாக நியமமான கதை கூறல் யுக்தியிலிருந்து விடுபட்டு கதை என்ற சொல்லுக்கே இடமற்ற நிலையில் காட்சிகளை அடுக்கிக் கொண்டு கதையை முடித்தல். உதாரணமாக - ‘காக்க காக்க’, ‘வேட்டையாடு விளையாடு’
- கதை நகர்வை ஞாபக காட்சிகளாக காட்டுதல், அதாவது பழைய நிகழ்வுகளை, கதையின் இடையில் திணித்து கதையினை பிரமிக்கச் செய்வது. இது குறிப்பிடும் படியான பின் நவீனத்துவக் கதை கூறலாக இல்லாவிடினும், இதுவுமொரு பரிசார்த்த முயற்சியாகக் குறிப்பிடலாம். உதாரணமாக - ‘ஆட்டோகிராப்’, ‘கஜினி’

□ ஒரு காட்சியிலிருந்து மூன்று காட்சிகளைத் தோற்றுவித்து அம்மூன்று காட்சிகளையும் கடைசிக் கூற்றில் இணைத்தல் அல்லது எங்கோ தொடுகின்ற மூன்று காட்சிகளையும் ஒரு பின்னணிக்காரணியால் இணைத்து விடுதல். அதாவது மூன்று காட்சிகளும் ஏதாவது பின்னணிக் காரணத்தில் தொடர்படுமாற்றினை ஏற்படுத்தல். உதாரணமாக - ‘இரமெதியம்’, ‘ஆயுத எழுத்து’

குறிப்பு - ‘இரமெதியம்’ திரைப்படம் ஏலவே பேசப்பட்ட ஒன்றாயினும், இப்படக்காட்சிகளானது மூன்று வேறுபட்ட நிலைக்காட்சிகளை யுத்தம் என்ற புள்ளியில் கொண்டு நிறுத்தி, மூன்று காட்சிகளும் நேரெதிரான சூழலில் இருந்து தொடர்புறுவதாக மாற்றுதல். ‘ஆயுத எழுத்து’ திரைப்படம் ‘இரமெதியம்’விலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. குறிப்பாக இத்திரைப்படம் மூன்று வேறுபட்ட நிலைக் காட்சிகள் ஒரு விபத்தில் சந்தித்து ஒன்றிணைந்து அச் சந்திப்பு கடைசி வரை நீட்சியடைவதாகும்

அத்தோடு பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் முறையியல் ஒன்றில் பிரமிப்பு நிறைந்த காட்சி அமைப்புக்களை ஒழுங்கமைப்பது எடிட்டுங் (Editing) விசித்திரங்களைக் கையாளுவதுடன், Lights அனுகுமுறைகளும் காணப்படும். இவ்வாறான பாணியிலேயே பின் நவீனத்துவக் கதை கூறல் முறை ஒழுங்கமைந்திருக்கின்றது. இங்கு உதாரணமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திரைப்படங்கள் மூலம் பின் நவீனத்துவத்தை கீழைத்தேயத்தில் பதிவு செய்யும் பரீட்சார்த்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கின்றமை வாவேற்கத் தக்கதொன்றாக குறிப்பிடலாம்.

‘ஞானம்’ புதிய சந்தா விபரம்

உள்ளடு

தனிப் பிரதி	: ரூபா 50/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/-
அரை ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 300/-
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 15000/-
சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.	

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் **T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte** நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 7000/-
மூன் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 5000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-
உள் அரைப்பக்கம்	: ரூபா 1500/-

வெளிநாடு

Australia (AU\$)	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

வாழினால் உடலூகி

- ஏறாவுர் அனலக்தர்

காக்காய் காக்காய் அண்டங் காக்காய்
கார்முகில் வண்ணைக் கலப்பினிற் ரூலங்கு
கன்னங் கரிய கொண்டைக் காக்காய்
சுட்டுயர் வாழ்வில் குடும்பம் நடத்தும்
குலவழி ஒழுங்கைக் கொண்டிடும் நீவிர்
ஏழையெம் தூயர்க்காய் என்றும் வெங்கிழந்து
எம்மவர் சேதியை எத்துதல் வேண்டும்

வாழூச் சேனை வாவிக் கப்பால்
வதினிடங் கொண்ட வழியவர் நாங்கள்
சுலைக் காய்ச்சிக் குந்திட முடியா
கொடுமை குழுந்த கதையைக் கேளும்
அன்று -
சில்லாங் கொட்டை சிதறிய நிலையில்
செல்லடி பட்டுச் சிதைந்துள நாங்கள்
அண்டை அயலில் ஆதரம் தேடி
அகதிகள் முகாமில் அடைக்கல மான
அவதிப் பாட்டை அறிவாய் நீயும்

வாக்கரை மண்ணில் வளத்தினை இழுந்தோம்
வயிற்றுப் பசியொடு வறுமையில் இழுந்தோம்
கட்டிய கந்தலால் கண்களைத் துடைத்து
ஒட்டிய உயிரை உடன்துறையாக்கி
ஏதோ வந்தோம் ஏறாவூர்ப் பற்றில்
இங்கு -
சவுக்கடிப் பனையின் சாய்யற மாகச்
சமைந்துள முகாமில் சமையற் சுலைக்

சிறட்டை முதலாம் சீதனப் பொருளில்
சுவைத்துச் சுகமாய்ச் சீவனம் பண்ணும்
சிறப்பினை உன்றன் சுந்ததி அறியும்
நீவிர் -
ஏழை யெந்தும் எக்கத் தூயரை
எங்கள் நிலைக்காய் எகுறிக் குதித்து
மந்திரி சபையில் மறியல் செய்யும்
மச்சான் மார்க்குக் சுவரிடவே
மறக்கா தின்றே புறப்படு வீரே.

வாழ்வதை

ஏழு மணியிருக்கும். போன் அடித்தது.
உறவினர் மகள் தர்மினி தான்....
மாமா! செய்தி கேட்டியனே...
'இல்லை' என்றான் சுந்தரேசன்
'உங்கள் மருமகள் கிருத்திகாவுக்கு அபோர்ஷனாம்'
திகைப்பு ஏற்படவில்லை.

'அப்படியா' என்றான் அமைதியாக....
தர்மினிக்கும் சுந்தரேசன் அமைதியாக ஒற்றைச் சொல்லில் பதில்தந்தது ஏழாற்றாக இருந்தாலும் எதிர்பார்த்ததுதான்.
சுந்தரேசன் தன் மூன்று தங்கைகளின் வாழ்விற்காக தன்னையே அப்பணித்து உழைத்தவன். பெற்றோர்கள் கூடித்தான் தங்கைக்கும் திருமணம் நடந்தது. சுந்தரேசனின் தகப்பனும் மூத்தபெண்ணின்னை' என்று கூடுவந்த சம்ந்தத்தை சுந்தோஷமாக ஏற்று... தன் சக்திக்கு மீறியதாக நடாத்தி முடித்தார். தனிமையாக தன் இயலாமையை எண்ணி சுந்தரேசனின் தகப்பன் அழுகதை இப்போது நினைக்காலும் வலித்தது. ஊரார் மெய்ச்சினர்... நல்ல மருமகன்... ரஜனிகாந் மாதிரி.....

சுந்தரேசனின் தந்தையார் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தராகப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தில் கடமைபுரிந்து இளைப்பாறிய போது கிடைத்த பண்ததுடன் சிங்கராய் வளவில் இருந்த நாலு பரப்புக் காணியையும் விற்று இராப்பகலாக மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கட்டிய இருந்த வீட்டையும் சீவிய உருத்து வைக்காமல் கேட்டபோது மறுவார்த்தை பேசாமல் திருமணத்தைச் செய்து வைத்தாலும்.. மற்ற இரண்டு குமர்களும் தயாராய் நிற்பதைக் காணும் போதெல்லாம் அவருக்குக் கண்ணீர் வரும்.

தந்தையின் அழுகை.....அடிக்கடி தொட்டதற்கெல்லாம் மாமனார் வீட்டை எதிர்பார்த்தபடி நிற்கும் மருமகன்..... கிருத்திகாவும் பிறந்த பின்னர்... எல்லாமே தாய்மாமன் பார்க்க வேண்டும் என்ற தோரணையில். அப்பாவும் பாவும்... வரும் மாப்பிள்ளை நல்லாயிருந்தால்..... உதவியாக இருக்கும் என நம்பியவருக்கு பெருத்த ஏமாற்றமாக இருந்தது. பெண்பிள்ளையைப் பெற்றவார்களெல்லாம் கூனிக் குறுகிப் போகவேணுமா?....

காலம் கரைந்தன. தங்கையின் மகள் கிருத்திகாவும் வளர்ந்தாள். சாமத்தியச் சடங்கும் தடபுடலாய் தாய் மாமனாக சுந்தரேசன் தான் நடாத்தி முடித்தான். இப்படி எத்தனை நாளைக்கு தாய்மாமனாய் நடந்து கொள்ளப் போகிற்கள் சுந்தரேசனின் மணவி கேட்காமலில்லை.

பார்ப்போம்... பிரச்சினை செய்ய வேண்டாம். முதலியார் வளவு மாமாவின் குடும்பம்... எப்படிப்பட்ட குடும்பம்.. இப்படி இப்படி எண்டு சனம் சொல்லக்கூடாது.' என்பதில் கவனமாக இருந்தான்.

நான் மனைவிக்கு எவ்வளவு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறேன். அவனும் எவ்வளவு தூரம் எனக்காக விட்டுத்தந்திருக்கிறான். திருமணமாகிய பின்பும் என் அம்மா அப்பா சகோதரர் என்று காசு அனுப்பவும் வழிவிட்டிருந்தாள்

தானே. ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து அனுசரித்துப் போவதுதானே வாழ்க்கை. அதுதுடன் அன்பாகவும் இருந்தால் தான் அது ஒரு நல்ல குடும்பத்திற்கு அழுகு. அப்பதானே தாம்பத்தியமும் சிறப்பாக இருக்கும். ஆனால் உந்தச் சனம் என் மாறுதில்லை. சுந்தரேசன் அலுத்துக் கொண்டபடி கட்டிலுக்குச் சென்று சுரிந்தபடி நினைவுகளை மீடிப்பார்த்தான்.

மூன்று சகோதரிகளுக்கும் திருமணம் முடிந்த பின்பும் வீட்டிற்கு வந்த மருமக்களின் சுரண்டல்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்தன... ஒற்றுமையாக சகோதரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தனது பெரிய முதலியார் வளவுக் காணியை பிள்ளைகளுக்கு சமமாகப் பிரித்து வீட்டுகளும் அருகருகாகக் கட்டிச் சீதனமாக கொடுத்தார். வயதுபோக அப்பாவின் இயலாமை.... ஆஸ்த்துமா நோயின் கொடுரம்... ஏனைய நோய்களும் கூட்டுச் சேர்ந்துகொள்ள அம்மாவும் மனதளவில் நோயாளியாகிவிட்டாள். அதைவிட மருமகன்களின் தொல்லை சுந்தரேசனின் திருமணத்தில் ஒருவரும் அக்கறைப்படாததால் அதைப்பற்றி மற்றவர்களோடு கதைக்கவும் முடியாமல் சிரமப்பட்டாள். சுந்தரேசனின் உழைப்பை உறிஞ்சுபவர்களுக்கு அவனது திருமணமும் தள்ளிப் போவது சந்தோஷமே. பின்பு ஒருவாறு முதிர் கண்ணிபோல் திருமணம் முடிந்தாலும் குடும்பத்தை அளவுக்குதிகமாகச் சுமந்ததாலோ என்னவோ திரு மணத்தின் பின்பும் பாதிக்கதிகமாகச் சுந்தரேசன் சுமக்கவே செய்தான். இலங்கையின் வடபகுதி நாட்டுநிலைமை காரணமாக தன் நாட்டையும் தந்தை தாயையும் விட்டு பொருளாதார அகதியாக புலம் பெயரவேண்டிய கட்டாயத்தால் லண்டனுக்கு குடும்பத்துடன் புலம்பெயர்ந்தான்.

தந்தையார் கூறுவது போல் 'பாம்பு தின்னும் ஊரில் நடுமுறி எனக்கு' என்று சுந்தரேசனும் பாம்பு தின்று மழுக்கப் பட்டவன்போல் நடித்து வாழப்பழக வேண்டிய குழ்நிலை. தன்மானத்தை இழுந்து ஒரு வேலை. குளிர் நாட்டிற்கு ஏற்றது போன்ற பழக்கப்படாத உடைகளையும் சுமந்தபடி காசு மரமானான....!!! சரியான தூக்கம் என்பது மறந்தேவிட்டது. சுந்தோஷமான உணவு கிடையவே கிடையாது. குளிரில் கைவெடிக்க நாரிப்பிடிப்புடன் நிலக்கீழ் புகையிரத்தில் (ரியூப்பில்) வேலை வேலை என அலைந்தான். கடைசியில் காசு மரத்தில் காசும் மிஞ்சவில்லை. கிருட்டகாட்டு... லோன் வட்டிக்குக் கடன் கையைக்கு மேல் கையை ஈற்றில் இருதயநோயாளி. இது மட்டும் அவன் சொந்த சின்னக் குடும்பத்திற்கு மாத்திரம். பலன் அனுபவித்தவர்கள் பாவும் என ஒதுக்கிவிட்டதுமல்லாமல் முடிவில் பெரிய ஞானிபோல் அவர்களுக்குக் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான் என ஒரு அருள் வாக்கு.

சுந்தரேசனுக்கு கடைசியில் ஞானம் வந்தபோது தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய்விட்டது. இனி சான்பு போனால் என்ன மழும் போனால் என்ன? படைச்சவன் படி அளப்பான் தானே பொறுமையில் அப்படி ஒரு பொறுமை.

அப்பா கிணறு வெட்டி மோட்டர் போட்டுத் தருவதாக திருமணத்தின் முன்பு சூறியதாக ஒரு தங்கையின் கணவர். அந்த வேலையும் செய்யச் சொல்லி பணம் உண்டியலில் பறந்தது. வருத்தக்காரியைக் கட்டிப் பேம்க்காட்டியதுமல்லாமல் வீட்கட்டித் தாவில்லை என இன்னொரு தங்கையின் கணவர். வீடு கட்டச் சொல்லி அதற்குப் பெறுமதியாக காணி அப்பா கொடுத்தது தெரிந்தும் பரவாயில்லை அந்தத் தங்கை நல்லாக இருந்தால் சரி என்று வீடும் கட்டிக் கொடுத்தாகிவிட்டது. பின்பு கடை போட என பணமும் கொடுத்தாகிவிட்டது.

மூத்த தங்கையின் கணவர் எல்லோரும் வெளிநாடு போய் நல்லாயி ருக்கிறான்கள் நாங்கள் போனால் நல்லாய் வந்திடுவெம் என்ற எரிச்சலில் உன்றை அண்ணை காசதர மாட்டாரோ என திட்டுகிறார் என்று கண்ணைக் கசக்கிய தங்கைக்கும் ஆறுதல் சூறி அவரை தான்போகமுன்பு வெளிநாடு அனுப்பியும் கவரில் எறிந்த பந்தாக ஓல்வொரு நாடாகச் சென்று திரும்பிவிடுவார். வந்தால் சண்டைதான். முடிவில் தங்கையிடம் இதுதான் கடைசித்தடவையாக என்னால் பணம் கட்டுவது என்று சுந்தரேசன் கடுமையாகச் சொல்லிவிட இறுதியாக வண்டன் சென்றார். அங்கும் விசாவில்லை அதனால் காச அனுப்பமுடியாது என ஒதுங்கிவிட அந்தத் தங்கையின் குடும்பத்தையும் அப்பா அம்மாவுடன் சேர்த்துச் சுமந்தான் சுந்தரேசன். அந்தத் தங்கையின் மகள்தான் கிருத்திகா. அவளுக்கு இரண்டு தமிகள். தந்தையின் பாசம் கிடைக்காததால் மாமா அம்மப்பா அம்மம்மாவில்தான் அவர்களுக்கும் பிரியம் அதிகம். சுந்தரேசனுக்கும் அப்படியே. தன் முத்த பிள்ளை கிருத்திகா என அடிக்கடி சூறிக்கொள்வான். அன்பும் மற்ற மருமக்களைவிட அதிகமே.

இறுனால் எல்லோரும் வெளிநாட்டில் இருந்து ஆயிரக் கணக்கில் காச அனுப்பும்போது சுந்தரேசன் மட்டும் இலட்சக்கணக்கில் காச அனுப்பினான். அண்ணாவாக இருந்தும் சுந்தரேசனுக்கு வயது கடந்த பின்பு திருமணமாகியதாலும் தங்கையாக இருந்தாலும் உரியகாலத்தில் திருமணமாகியதால் சுந்தரேசனின் மூத்த மகளுக்கு ஒரு வயதாகும் முன்னரே தங்கை மகள் கிருத்திகாவுக்குச் சாமர்த்தியச் சடங்கு முடிந்துவிட்டது. வரிசையாக ஏனைய தங்கைகளின் மகள்மாருக்கும் நடந்தேறியது சுந்தரேசனின் செலவில்....தாய்மான் என்ற போர்வையில்....

காலப்போக்கில் சுந்தரேசனின் தந்தையார் காலமாகியதும் நாட்டு நிலைமை, விசா கிடைக்காத காரணங்களால் துமிழுருக்குக் கிடைத்த இன்னொரு சாபக்கேட்டையும் மரணவீடுக்கும் போகமுடியாது வேதனைப்பட்டு அனுபவித்துத் தீர்த்தான். ஈற்றில் தனக்குப்பிறந்த இரண்டாவது பிள்ளையான மகனில் தந்தையை பார்த்து ஓரளவுக்காவது ஆறுதல் பட்டதும் உண்டு. அப்போதெல்லாம் கடவுளும் சின்னசின்ன ஆறுதல் படுத்துவது தங்கையை வாழ்கிறான் என நினைத்துக் கொள்வான்.

தந்தையின் மரணவீடு....அந்தியட்டி.... ஆண்டுத் திவசம் என நாட்களும் நகர தங்கையுடன் இருந்த அம்மாவும் நோயாளியானாள். பல வருடமாகச் சுந்தரேசனைப்பார்க்கவில்லை என்ற கவலை அவளுக்கு. மகன் வயிற்றுப் போப் பிள்ளைகளைப் பார்க்கும் ஆர்வம் கூடவே.

கிருத்திகாவும் திருமணவயதை அடைந்தாள். சுந்தரேசனும் மாப்பிள்ளை தேடும் படலத்தை ஆரம்பித்தான். திருமண விளம்பரங்கள் மூலமும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் தங்கையின் தொலைபேசி வந்தது. தனது

கணவருக்கு தன் அக்காவின் மகனைச் செய்வதுதான் இஸ்டமாம் அல்லாவிட்டால் தான் ஒதுங்கி விடுவாராம். சுந்தரேசன் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். இதுவரை பெயராவில் மாப்பிள்ளையாக இருந்தவர் குடும்பத்தில் எந்த ஒரு பொறுப்பும் எடுக்காதவர் ஏறக்குறைய தன் தங்கை திருமணமாகியும் வாழாவெட்டியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போதும் முடிவெடுப்பது தானே என்ற வழிமையான வெருட்டலுடன் வருவது சுந்தரேசனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

தங்கை மாதிரியில்லாமல் கிருத்திகா ஆவது நல்லாயிருக்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையில் மறுத்து முடிவைப் பரிசீலிக்கும்படி வற்புறுத்தினான். அப்பாவை எவ்வளவு கவலைப் படுத்தினார்கள். கடைசியில் உங்களையும் நல்லா வைத்திருக்க வில்லை அந்தக் குடும்பத்தில் போனால் கிருத்திகாவும் கஸ்டப்படவேண்டும். இனியும் பணிந்துகொண்டேயிருக்க என்னால் முடியாது. முடிவு சந்தரேசனின் கருத்து எடுப்பவில்லை. இரத்த அழுத்தம் யோசித்தமையால் அதிகரித்ததுதான் மிக்கம்.

இந்தியாவில் திருமணம். கிருத்திகாவுக்கும் அதீக விருப்பம். சிறு வயதிலேயே பகிடி பண்ணுவதால் மனதாவில் ஆசையை வளர்த்து விட்டாளாம். அந்தப்பக்கம் சந்தரேசனுக்குப் புரியவில்லை. பொறுப்புகளைச் சுமந்தமையாலோ அல்லது அவர்களின் குணம் புரிந்தமையால் தீர்க்கதறிசனமாக முடிவெடுத்தாகவும் இருக்கலாம் தங்கைக்கும் கிருத்திகா வகுக்கும் வண்டன் மாப்பிள்ளை அப்பாவுடன் இனியாவது குடும்பம் சேரவாம். மாபாவும் அங்கிருப்பது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. ஏற்கனவே தெரிந்த மச்சான். அழுகும்கூட அத்துடன் கிருத்திகாவின் தமிழகளையும் தான் பார்த்துக் கொள்வதாகவும் சீதனம் வேண்டாம் திருமணச்செலவைமட்டும் சந்தரேசன் பொறுப்பெடுத்தால் சரி. தங்கை குடும்பத்தினர் வானத்தில் பறந்தனர். இந்த சந்தோஷத்தால் சந்தரேசனையும் தாயையும் ஏனைய இரு தங்கை குடும்பத்தவரையும் மதியாமல் பல சமயங்களில் புறக்கணித்தனர். சந்தரேசன் குடும்பத்தவர் இந்த விடயத்தில் கூடியளவில் ஒதுங்கினர்.

அதனையும்விட தனது உறவினர் மூலம் சந்தரேசன் அறிந்த செய்தி மனதை நெருடியது. கூடவே யோசிக்கவும் வைத்தது. கிருத்திகா மனம் முடிக்க தீர்மானிக்கும் தங்கை கணவரின் அக்கா மகன் நிரோஜன் ஏற்கனவே ஒரு பெண்ணைக் காதலித்ததாவும் அந்தப் பெண் அழகாயிருந்தும் ஏழை என்பதால் நிரோஜனின் தாயாரால் புறக்கணிக் கப்பட்டுவிட்டதாகவும் அறிந்தான்.

நிரோஜன் வீட்டில் பெண் சகோதரிகளோ பணக்கஸ்டமோ பெரிசாகிடுவில்லை அப்படிருந்தும் அவர்களுக்கு சீதனத்தில்தான் குறியாக இருந்தமையால் சந்தரேசனின் தந்தையால் சீதனமாக கொடுத்த வீடு யாழ்ப்பாணத்தில் மெயின்ரோட்டில் உள்ளதால் நல்ல விலைக்குப் போகும் என்பதால் அதில் கண் வைத்துவிட்டனர். எப்படியும் ஒரு பெண் பிள்ளையாகிய கிருத்திகாவுக்குத்தான் அந்த வீடு கொடுப்பார்கள். அத்துடன் தாய் மாமனான சந்தரேசனிடம் தனது தமிழ்யாரை வைத்துக் கறந்ததுபோல் சீதனக்காசாகவும் நிறையக் கறக்க வேண்டும் என தீர்மானித்தனர். முதலில் தங்கையையும் கிருத்திகாவையும் கைக்குள் போட்டனர். அவர்களும் நிரோஜன் முதலில் இன்னொரு பெண்ணைக் காதலிப்பது தெரிந்தும் தலையாட்டு விட்டனர். தங்கைக்கு அது வயதுக் கோளாறு என்று புரியவைக்கப் பட்டதாக சந்தரேசன் அறிந்தான்.

சந்தரேசன் அனுப்பும்பணத்தில் இருந்து கிருத்திகாவும்கென நகைகள் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டன. மரகத்துக்க்கம்... அட்சியல்... ஆரம்... முத்துச்சங்கிலி... வளையல்கள் என பெண்ணுக்குத் தேவையான திருமண நகைகள் தயாராக இருப்பதை அறிந்தும் அறியாதது போல் கிருத்திகாவிடமும் தங்கையிடமும் நகை வேண்ட வேண்டும். இருக்கும் நகையுடன் சிங்கப்பூர் நகைகளாக வாங்கிவிட்டால் நெடுகூபாவிக்கலாம் தனது மகனிடம் சந்தரேசன் காசைவண்டிலில் கொடுத்தால் நல்லம் நிரோஜன் நன்றாக செலக்கட்ட பண்ணிவிடுவான். சந்தரேசன் பாவும் வேலையுடன் அலையத்

தேவையில்லை. என்ன பெருந்தன்மை இத்தனைக்கும் தனது தமிழ்யான கிருத்திகாவின் அப்பாவிடம் காச கேட்கச் சொல்லவில்லை. இடையிடையே கிருத்திகாவின் அப்பா வருத்தக்காரன் அவனுக்கு குளிருக்குள் வேலைக்கு போக முடியாமல் நாரிப்பிடிப்பால் கஸ்டப்பெடுகிறானாம். முடிந்தால் சுந்தரேசனிடம் உதவிய செய்யச்சொல்லும் படி உத்தரவுகளும் போய்ப்பட்டது.

அன்று தலைசுற்றுவதாக கூறி சுந்தரேசன் படுத்திருந்தான். அப்போது நிரோஜனின் தமிழிடம் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்திருந்தது. சுந்தரேசனின் மனைவி தொபேசியை எடுத்தபோது கிருத்திகாவின் திருமண நகைக்கும் இந்தியாவில் நடக்கும் திருமணத்திற்கும் செலவு காச தந்தால் போதும் என்று பெருந்தன்மையாக கதைத்துவிட்டு இரண்டாயிரம் பவுன்ஸ் நகைக்கு மட்டும் ஆயத்தப்படுத்தும் படி கேட்டுக்கொண்டான். அவர்களைப்பற்றி ஏற்கனவே சுந்தரேசன் மூலம் அறிந்தமையால் உடனடியாகவே நீர் சின்னப்பின்னை ஏற்கனவே அதற்குரிய பணம் அனுப்பப்பட்டு நகையும் கிருத்திகாவுக்குப் பிடித்தமாதிரி செய்தாகிவிட்டது. கிருத்திகாதான் நகை போடப் போகின்றா ஆகவே நீரும் நிரோஜனும் ஏனைய வேலைகளைக் கவனிக்கும் படி அவர்கள் பாலையிலே தந்திரமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் பதில் கொடுத்து வைத்து விட்டாள். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டு படுத்திருந்த சுந்தரேசனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. குட்க்குட்டு குனியமுடியாது என்ற முடிவுடன் எழுந்து கீழே வந்தான்.

சுந்தரேசன் தங்கைக்காகவும் கிருத்திகாவின் மேலுள்ள அன்பினாலும் சரி இன்னும் இரண்டு இலட்சம் அனுப்பினால் போதும் கிருத்திகாவின் திருமணம் முடிந்தால் அம்மாவை எப்படியும் என்னுடன் அழைத்து வைத்திருக்க வேண்டும். இது வரை தனது குடும்பத்திற்கு என எதுவும் செய்யவில்லை. அதன் பின்பாவது நிம்மதியாக இருக்கலாம் எனப்பலவாறு சிந்தித்த வண்ணம் வேஶாபாவில் அமர்ந்தான்.

அடுத்த நாள் இந்தியாவிற்கு திருமணத்திற்காக செல்வதற்கான விசா ஆயத்தங்களைச் செய்ய கொழுப்புக்கு வந்திருந்த தங்கையோடு தொலைபேசியில் கதைத்து திருமணச் செலவுக்கான பணத்தையும் அனுப்பி வைத்தான். தன்னால் திருமணத்திற்கு இந்தியா வரமுடியாததையும் கூறி விட்டான். தங்கைக்கு அவனின் பணதெந்தாக்கடியோ கஸ்டமோ விளங்கியிருந்தால் இந்தியாவில் திருமணம் செய்யவோ அல்லது அந்தத் திருமணத்தையோ தற்போது நடாத்தவோ யோசித் திருக்கலாம். ஆனால் சுந்தரேசன் மாதிரி அண்ணாக்கள் இருக்கும் மட்டும் தங்கைகள் எங்கே யோசிக்கப் போகிறார்கள்.

மறுநாள் வேலைக்குப் போகவென சுந்தரேசன் அவசரமாக வெளிக்கிடும் போது மீண்டும் நிரோஜனின் தமிழி தொலைபேசியில்... இம்முறை சுந்தரேசன் தான் போனை எடுத்தான். அவன் நேரடியாக விடயத்திற்கு வந்தான். மாமா இந்தியாவிற்கு நாங்கள் லண்டனில் இருந்து போகவும் ஊரில் இருந்து எனது பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்கள் இந்தியா செல்லவும் அங்கு தங்கும் ஹொட்டல் செலவு உட்பட திருமணச் செலவும் சேர்த்து நாற்பத்து ஐந்து இலட்சம் வரும். முதலே கணக்குச் சொல்லிவிடும்படி அம்மா கூறியதாகவும் ஆணித்தரமாகவும் நிதானமாகவும் கூறிக்கொண்டே போனான். சுந்தரேசனுக்கு தலைக்கு மேல் கோபம் வந்து விட்டது. 'நீர் யார் என்னுடன் சீதனத்தைப் பற்றி கதைக்க ஒன்றில் உமது அம்மா என்னுடன் கதைக்க வேண்டும். அல்லது வேறு பெரியவர்கள் கதைக்க வேண்டும். தயவு செய்து போனை

வைக்கவும் ரோங் நம்பா...’ என்று சற்றுக் கடுமையாகக் கூறி போனை அடித்து வைத்தே விட்டான். அது வரை அவன் அப்படி முகம் சிவக்க கோப்பட்டு பார்த்திராத மணைவி பிள்ளைகள் பயந்தே விட்டானர். சாதுமிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்பார்களே. அது இதுதான் போலும்...இத்தனைக்கும் கிருத்திகாவின் அப்பா தனக்கும் கிருத்திகாவின் திருமணத்திற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லாதவர் போல் எந்தப் பொறுப்பும் எடுக்கவும் இல்லை. தூண்டி விட்டுவிட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டார் வழிமேபோல்....

இந்தியாவிற்கு திருமணத்திற்கு சுந்தரேசன் வரவில்லை என்பதையும் அதனால் அங்கு சாக்டிக் குழாயையையும் செலவு என்ற போர்வையில் நாஸ்பத்தைந்து இலட்சம் கறக்க முடியவில்லை என்ற ஆகங்கத்தையும் வேறுவியில் கறந்துவிட்ட தீர்மானித்தனா. சீதனம் வேண்டாம் என்றவர்கள் எமக்காக இல்லை வேறுநல்ல பெண்கள் நிறைய சீதனத்துடன் வந்தும் நிரோஜனின் அப்பா கவலைப்படக் கூடாது என்று என்பதற்காக என்ற போர்வையில் வீட்டையும் தமிழாருக்கு என வைத்திருந்த காணியையும் சேர்த்து இந்தியா போகமுன் எழுதி வாங்கினார்கள். ரொக்கமாகத்தர வேண்டும் என்பதால் சுந்தரேசன் மற்ற இரு தங்கைகளுக்கு அனுப்பி வங்கியில் இருந்த பணத்துடன் வட்டிக்கு கடன் வாங்கி தென்னம்பிள்ளைக் காணியை விற்று என ரொக்கமாகவும் பணம்கைமாறியது. வேண்டக் கூடிய இரத்த உறவுகளிடமும் கிருத்திகாவின் திருமணம் முடிந்தால் கானும் என பல்லுக்காட்டியாகி விட்டது. இவ்வளவும் சுந்தரேசனுக்குத் தெரியாது.

திருமணத்திற்காக மகள்பட்ட பாட்டையும் அவரசப்பட்டு எல்லாரையும் பகைத்துக் கட்டைசியில் கிருத்திகாவின் வாழ்க்கையும் வீணாகப் போவதை அனுபவத்தால் உணர்ந்த சுந்தரேசனின் தாயார் படுக்கையில் விழுந்து அப்படியே இறந்தார். சுந்தரேசனின் பெற்ற தாய்க்கு கொள்ளிவைக்க கடவுள் மன மிரங்கினார். இருந்தும் தன்னோடு தாயாரை வைக்கிருக்க முடியாமல் போனதற்கும் தன் பிள்ளைகளைப் பார்க்காமல் தாயார் போய்விட்டதாலும் நிரோஜன் குடும்பத்தின் மேல் சுந்தரேசனுக்கு ஆத்திரம் அதிகமாகியது.

கிருத்திகாவும் திருமணம் முடிந்து வண்டனும் வந்தாகிவிட்டது. நிரோஜனுக்கு தாம் கேட்ப பணம் சுந்தரேசன் தரவில்லை என்பதால் கிருத்திகாவை சுந்தரேசனிடம் அழைத்துச் செல்வில்லை. தொடர் வேதனைகளால் சுந்தரேசனும் இருதய நோய் காரணமாக உயிர் போக இருந்தும் கடவுள் கிருபையால் சத்திர சிகிச்சையின் பின்பு காப்பாற்றப்பட்டான். அப்பவும் கூட கிருத்திகாவை சுந்தரேசனைப் பார்க்க நிரோஜனால் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

கிருத்திகாவும் வண்டனில் வேலைக்குப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டனர். நிரோஜன் சரியான கஞ்சக்தனம் என்றும் சாப்பாட்டுச் சாமான்கள் வாங்கவே யோசித்துத்தான் செலவுசெய்வானாம். கிருத்திகாவின் சம்பளப் பணத்தையே உடனே வாங்கிவிடுவானாம் மற்றப்படி தொடர்பு இல்லை. வண்டனில் வீடு வாங்க வேண்டும் ஆகவே பணவரவு தடைப்பட்டு விடும் என்பதால் குழந்தை பெறுவதையும் நிரோஜன் இரண்டு வருடங்களாகத் தள்ளிப் போட்டதும் தற்போது கிருத்திகா ஐந்து மாதமாக கர்ப்பமாக இருப்பதாகவும் ஸ்கானிங்கில் அதுவும் பெண்குழந்தை என்பதை அறிந்ததும் கிருத்திகாவைத் தள்ளிவிட்டிருக்கிறான். அப்போது கீழேவியுந்து விழிற்றில் அழப்பதால் கருச்சிதைவுற்றுவிட்டதாம் இதனைக் கூட கிருத்திகாவின் தந்தைக்குக் கூட அறிவிக்கவில்லையாம்.

யாரோ உறவினர் மூலம் கிருத்திகா வைத்தியசாலையில் இருப்பதையறிந்த கிருத்திகாவின் தந்தை அங்கு சென்று பார்த்தபோது, தலீபன் உண்ணாவிரதம் இருந்த கடைசி நாட்களில் தோற்றமளித்தது போல் மெலிந்து கிருத்திகா காணப்பட்ட தாகவும் கொழும்பில் இருந்த தங்கை மூலம் அறிந்து கொண்டான் சுந்தரேசன். அப்போது சிட்டுப்போல யாழ்ப்பாணத்தில் அழகாக சைக்கிளில் பறந்து திரிந்த கிருத்திகாவை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தான் சுந்தரேசன்.

சுந்தரேசன் எழுந்து துவாயை எடுத்துக் கொண்டு முகம் கழுவி முகத்தை அழுத்தித் துடைத்தான். ‘வன் பொம்பிளைப் பிள்ளை என்பதால் நசிச்க்கிச்க்கப் போட்டானோ?’ சீ அப்படிடிடு இருக்காது குழந்தை யெண்டால் ஆருக்கும் விருப்பம்தானே. குழந்தை என்றால் பெண் என்ன? ஆண் என்ன? ஆனால் மூத்த வாரிச பெண் என்றால் அங்கை தானே பிரச்சினை? தங்கையின் கணவரும் கிருத்திகா பிறந்ததும் பிரச்சினை எடுத்தவர் தானே? அவன் தலைமுறையில் மூத்ததுகள் எல்லாம் ஆண் பிள்ளை தானே? சீ சீ என் தப்புத்தப்பாய் மனது நினைக்கத் தோன்றுகிறது?

தங்கை அவசரப்பட்டு கிருமணம் செய்து விட்டுத் தற்போது அண்ணாவின் சொல் கேட்காமல் போனோமே என்று கவலைப்படுவது தெரிந்தும் சுந்தரேசன் அலட்டுக் கொள்ளவில்லை. நிரோஜன் கிருத்திகாவின் தாயோடு கூடக் கிருத்திகாவைப் போனிலும் கதைக்க விடுவதில்லை. தாய் போன் எடுத்தாலும் தானே கதைத்து கிருத்திகா குனிசிக்குள் அலுவலாக இருப்பதாகக் கூறி போனவைத்து விடுவானாம். அப்படிப் பெருந் தன்மையில்லாதவனை ஏன் தன் தங்கையால் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. கிருத்திகாவின் சொந்த மாமாக இருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் வர அனுமதித்தாலும் தற்போது அவருக்கும் தடைபோட்டாகிவிட்டது. கிருத்திகாவின் அம்மாவும் தமிழாரும் கூட வண்டன் வரமுடியவில்லை. அப்போது கூட சுந்தரேசன் குடும்பத்தை நான் பாடுபடுத்தினேனே அதனால் தான் என் மகளுக்கு இப்படி நடக்கிறது என்று கிருத்திகாவின் தந்தை உணரவில்லை. எந்த அளவுகளால் அளக்கிறீர்களோ அந்த அளவுகளினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும் என்று யேசுநாதர் கூறியது சுயநலவாதியான அவருக்கெங்கே புரியப்போகிறது.

தானும் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டதாலும் தன் மாமா அம்மா தெரிந்தால் கவலைப்படுவார்கள் என்பதாலும் ஊரில் உள்ள உறவினர் நன்பர்கள் பகிடி பண்ணுவார்கள் என்பதாலும் கிருத்திகா போன்றவர்கள் என்ன கஸ்டம் வந்தாலும் சகித்துக் கொள்வார்களே ஒளிய காட்டிக் கொடுக்கவோ வெளியே வரவோ விரும்பமாட்டார்கள்.

சொந்த மச்சானாக இருந்து கிருத்திகாவின் சீவரிசைகளையும் உழைப்பையும் உறிஞ்சும் நிரோஜன் போன்றவர்கள் தன் மனைவியை சாதாரண பெண்ணாகவே நடாத்தாத போது பெண் விடுவதை பேசுபவர்களும் பெண்ணியம் பற்றி மேடையில் முழுக்குபவர்களும் கிருத்திகா போன்றவர்கள் எப்படிக் காப்பாற்றப் போகிறார்கள்?? பாரதிராஜாவின் கறுத்தம்மாவில் ஆவது சிசு பிறந்தபின் கள்ளியபால் கொடுத்து வேறு ஒருவர் மூலம் கொல்லப்பட்டது. ஆனால் விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் நிரோஜன் போன்ற தந்தையே உலகுக்கு தெரியாமல் கருவில் பெண் என்பதையறிந்து கருச்சிதைவு செய்யதால்???.....

(யாழ் கற்பனை)

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களுடாக வள்படும் மலேசிய வரலாற்றுக் கணகள்

-என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், ஸன்டன்.

இரு இனத்தின் நீடித்த வாழ்வுக்கு அவ்வினம் பயன்படுத்தும் மொழி அதி முக்கியமான பங்கை வகிக்கின்றது. ஒரு இனம் தான் பயணித்து வந்த நீண்ட வரலாற்றுப் பாதையை அடுத்த தலைமுறைக்குக் காட்டிச் செல்ல அம்மொழியின் வழியான இலக்கியம் மிக முக்கியமானதாகும். தமிழ் இனத்தின் செழுமையிக்க வரலாற்றை, அவ்வினம் காலாதிகாலமாகப் பயணித்து வந்த கடந்த கால வரலாற்றின் ஒவ்வொரு திருப்புமுனையினையும் தமிழ் இலக்கியங்கள் அவ்வப்போது பதிந்து வைத்ததால் தான் இன்று நாம் எமது இனத்தின் பெருமை மிக்க பண்பாட்டினை, எதிர் கொண்ட அழிவுகளை, வசந்தகால நினைவுகளை சந்ததி சந்ததியாக அறிந்து கூவைக்கவும், பெருமிதம் கொள்ளவும் எதிர்காலத்தை திட்டமிடவும் முடிகின்றது.

அன்று முச்சங்கம் அமைத்துக் கூடிய வளர்த்த எம் முன்னோருக்கு தமிழர் வரலாற்றை எழுத்தில் பதிந்து வைப்பதில் சிக்கனம் தேவைப்பட்டது. நாம் காணும் கலவெட்டுகளிலும், ஏடுகளிலும், மரப்பட்டைகளிலும் பக்கம் பக்கமாக வரலாற்றை எழுத முடியாத நிலை அன்றிருந்தது. ஆதலினால் செய்யுள் இலக்கியம் நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. செவி வழியாக மனனஞ் செய்து தலைமுறைகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட நூட்டாரியல் இலக்கியங்கள் கூட பாடல்களாகவே இருந்திருக்கின்றன. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டிய தேவை பண்ணையை தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு இருந்துள்ளது. கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகுத்தும் வல்லமை படைத்ததாக நாம் கருதும் திருக்குறள் இதற்கு உதாரணமாகின்றது.

இந்நிலை பின்னாளில் பத்திரிகைத் தாளின் அறிமுகத்தின் பின்னர் மற்றாக மாறியது. உரைநடை இலக்கியம் வீறு கொண்டு எழுந்தது. கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் என்று விரிந்த நம் இலக்கியப் பார்ப்பில் உலகளாவிய நமது தமிழனின் வரலாறும், அவனது காலத்தைய உலக வரலாறும் நன்கு பதியப்படலாயிற்று.

மலேசிய இலக்கியப் பரப்பிலும் இத்தகைய வரலாற்றுப் படிமங்களை நாம் ஆங்காங்கே காணக்கூடியதாக உள்ளது. உலக வரலாற்றின் பாதையில் ஏற்பட்ட பல திருப்பு முனைகளை அக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்த தமிழன் எவ்வாறு கடந்தான் என்பதை அறிந்து கொள்ளச் சமகால மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சில எமக்கு உதவுகின்றன.

மலாயாத் தமிழர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரலாற்றுப் பதிவுகளைக் கொண்டு அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ள ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிலவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகின்றது.

தமிழகத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களால் மலாயாவுக்குக்

கொண்டு செல்லப்பட்ட ஏழைத் தமிழ்க் குடும்பம் ஒன்றின் வாரிசாக மலாயா ஜோகூர் மாநிலம், பத்துபகாட் நகரில் 27.05.1927 இல் பிறந்தவர். பிரிட்டிஷ் மலேயா சக்திமோகன் என்பவர். ஜோகூர் மாநிலத்தில் முதலாவது பொதுத் தொழிலாளர் சங்கத்தை நிறுவியவர் இவர். தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா போன்றோரின் திராவிட இயக்க கருத்துக்களால் ஈக்கப்பட்டு மலேயாவில் திராவிடர் கழகத்தை முன் நின்று அமைத்தவர்களுள் இவரும் ஒருவர். 1946 இல் இவரது தீவிர ஊடகப்பணிகளால் வெகுண்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இவரை கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. இவரது காலத்தில் தான் மலேயாவில் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகச் செயற்பட்டுத் தலைமுறைவு வாழ்க்கை வாழ்ந்த மலேயா சாம்பசிவமும், தொழிற்சங்க போராட்டங்களால் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு தொல்லை கொடுத்ததால், கைத்துப்பாக்கி வைத்திருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் அவர்களால் தூக்கிலிடப்பட்ட கணபதியும் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மலாயா சக்திமோகன் கடல் கடந்த தமிழன் மலேசியா: ராணி செந்தாமரைப் பதிப்பகம், கோலாஸம்பூர், 1வது பதிப்பு, 2001, 172 பக்கம்) என்ற அரியதொரு ஆவணத்தை எழுதியுள்ளார். இந் நூலில் தனது அரசியல் பணிகளைப் பதிவு செய்வதுடன் தூக்கிலிடப்பட்ட தியாகி கணபதியின் போராட்ட வரலாற்றையும் இணைத்துத் தமது மனப்பதிவுகளைத் தொகுத்திருக்கின்றார். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மலேயாத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடியதால் அன்றைய மலேயாவில் பிரிட்டிஷ் அரசினால் தூக்கிலிடப்பட்ட தொழிற்சங்கவாதி கணபதியின் இறுதிக் கட்டப் போராட்டத்தையும் அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட தூக்குத் தண்டனையைத் தடுத்திட இந்தியாவில் அறிஞர் அண்ணா முதலாணோரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊடக முயற்சிகளையும் இதில் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். மலேசியாவில் ஒரு தமிழ்ப் போராளியின் வாழ்வைக் கூறும் அரியதொரு வரலாற்று நூல் இதுவாகும்.

இந்நூலின் நான்காம் பக்கத்திலுள்ள எச்சரிக்கைக் குறிப்பு எனது கண்ணையும் கருத்தையும் இழுத்துப் பிடித்து நிறுத்தியது. “இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன், கவனம், எச்சரிக்கை, நினைவிலிருக்கட்டும். இந்த வரலாற்று நூலைப் படிப்பதற்கு முன் கீழ்க்கண்ட எச்சரிக்கை வேண்டுகோளை உங்கள் மனதில் இறுக்கிப்பதிய வைத்துக் கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரலாற்று நூலில் பிரிட்டிஷ் மலேயாவில் நெருக்கடி காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றைப் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் இன்றைய சுதந்திர ஜக்கிய சுதேசி மலேசியாவிற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை என்பதை மனதில் இறுக்கி பதிய வைத்துக்

கொண்டு தொடர்ந்து படிக்க கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” என்ற எச்சரிக்கைக் கூற்று இந்த நூலில் “கதந்தீர் ஜக்கிய சுதேசி மலேசியாவில்” சொல்லப்பாததொரு செய்தியைக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமி 27.9.1930 இல் சிலாங்கூர் மாநிலத்தில் கோலலங்காட் என்ற இடத்தில் பிறந்தவர். ஓய்வு பெற்ற தலைமை ஆசிரியரான இவர் 1950 முதல் ஒயாமல் எழுதி வரும் மலேசியப் படைப்பாளி. சிறுகதைகள், நாவல்கள், மேடை வாணோலி நாடகங்கள் பலவற்றை இவர் எழுதியுள்ள போதிலும் இவரது புதியதோர் உலகம், வங்காட் நதிக்கரை, நினைவுச் சின்னம் ஆகிய மூன்று நூல்களுமே இவரைப் பற்றிப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர் வாழும் ஜரோப்பிய நாடுகளிலும் பேசுவைத்துள்ளதென்னாலும்.

புதியதோர் உலகம் என்ற இவரது நூல் ஒரு வரலாற்று நாவலாகும். (Selangor: A. Rangasamy, No.21, Jalan 6, Taman Telok, 42500, Telok Panglima Garang Kuala Langat 1 வது பதிப்பு, 1993, 300 பக்கம்) 1942 இல் ஜப்பானியர் ஆட்சியில் மலேசியர்களின் வாழ்வியலை இந்நாவல் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இரண்டாவது உலகப் போரில் மலாயா நாட்டில் ஆங்கிலேயர்களால் அநாதைகளாகக் கைவிடப்பட்ட தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பட்டதுஞ்சங்கள் எண்ணிலடங்காதன். அந்த வரலாற்றினை இந் நாவல் மீள் தரிசனம் செய்கின்றது. ஜப்பானியரின் ஆட்சியின் போது மலாயத் தோட்டப்படு மக்கள் பட்ட இன்னல்களையும் இங்கிருந்து சயாம் (தாய்லாந்து) நாட்டுக்கு ரயில் பாதை அமைக்கவென வலுக்கட்டாயமாக, ஆட்டு மந்தையைப் போல பார ஊர்திகளில் இட்டுச் செல்லப்பட்டு அந்த மரண ரயில் பாதையில், நிரந்தரமாகத் துயில் கொள்ளச் செய்த துயரச் சம்பவங்கள் இந்நாவலில் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. தாய்லாந்து ரயில் பாதையில் தமிழனின் உடலும் தான் உரமாகியிருக்கிறது என்ற செய்தி பலருக்கும் புதியதாகும்.

சயாம் மரண ரயில் பாதை அமைப்பின் வரலாற்றுச் சோகத்தை மற்றொரு கோணத்தில் சொல்வதாகவே இவரது நினைவுச் சின்னம் என்ற நாவலும் அமைந்துள்ளது (சிலாங்கூர் டாருல் ஏசான்: A. Rengasamy, 21, Jalan 6, Taman Telok, 42500 Telok Panglima Garang, 1வது பதிப்பு 2005, 537 பக்கம்). மரண இரயில்வே என்ற வரலாற்றாசிரியர்களால் அழைக்கப்பட்ட சயாம்-பர்மா இரயில் பாதை அமைப்பில் வலுக்கட்டாயமாக ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, ஆதரவின்றி அநியாயமாய், அந்திய மண்ணிலே அநாதைகளாகப் பலியாகி, சயாம் காடுகளில் ஆழ்துயில் கொண்டு விட்ட ஆயிரமாயிரம் மலாயத் தமிழர்களின் மறக்கப்பட்ட துயரம் தோய்ந்த வரலாறு இந் நாவலிலும் விரிகின்றது. இந்நாவலின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை நேரில் அனுபவித்து இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து வரும் எண்மரின் தகவல்களின் அடிப்படையில் இந்நாவல் உயிர் பெற்றுள்ளதை பின்னினையில் அறிய முடிகின்றது. இதனால் நாவலின் உயிரோட்டம் மிகுந்துள்ளது. மேலும் உலகத் தமிழர்களின் வாசிப்பினை இலகுவாக்கும் வகையில் வட்டாரச் சொற்களுக்கானதொரு சிறு அகராதியும் இந்த நாவலில் காணப்படுகின்றது. இதனால் பிரதேசப் பாகுபாடற்று அனைத்துந் தமிழ் வாசகர்களும் இந்நாவலுடன் ஜக்கியமாக இது உதவுகின்றது.

அ.ரெங்கசாமியின் அண்மைக்கால நாவலாக வெளிவந்துள்ளது வங்காட்நதிக்கரை (சௌங்கூர்: மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், 73B Jalan SG 3/10 Taman Sri Gombak, 68100, Batu Caves, 1வது பதிப்பு. நவம்பர் 2006, 112 பக்கம்) என்ற நாவலாகும். மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், அஸ்ட்ரோ வானவில் தொலைக்காட்சி, தேசியத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியன இணைந்து நடத்திய நாவல் போட்டியில் முதன்மைப் பரிசான பி. பி நாராயணன் விருது பெற்ற நாவல் இதுவாகும். மலேசியத் தமிழர்களின் வரலாற்றினைப் பகுப்புமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இவரது நான்காவது நாவல் இதுவென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மலாயாத் தமிழர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் தோட்டங்களில் மட்டுமல்லாது கம்பம் எனப்படும் கிராமப் புறங்களிலும் கூடத் தனித்தனிக் கூட்டங்களாக ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதனை வங்காட் நதிக்கரை என்ற நாவல் பதிவு செய்கின்றது. மலாயா விடுதலைப்படை எனப்படும் கம்யூனிஸ்ட் படையின் இருவாரமே இடம் பெற்ற ஆட்சியில் அப்பாவிகளான மலாயாத் தமிழர் சந்தித்த இக்கட்டானதும் இருதலைக்கொள்ளி எறும்பின் நிலைமையை ஒத்ததுமான வாழ்க்கையை இக்கதை கவையாகக் கூறுகின்றது. தொடர்ந்து மலாயாக் கம்யூனிஸ்ட்களின் கலவரத்தில் அவசர காலச் சட்டத்தில் ஊரடங்குச் சட்டத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு மலேசியத் தமிழர்கள் அனுபவித்த கட்டுப்பாடுகளையும் இடர்களையும் இயன்ற வரை வரலாற்று உண்மைகளோடு இந்நாவலில் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். சமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மண் மணம் பேச்சு வழக்குகளினாடாக அழகாக இந்நாவலில் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. இதை வாசித்து முடித்த போது 1987 களில் இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்குள் சமாதானத் தூதவர்களாக வந்திருங்கிய இந்திய இராணுவத்தின் இரும்பு பிடியில் மூச்சத்தினரிய எமது ஈழத்தமிழர்களின் இரு ஆண்டுகால உணர்வுகள் ஆங்காங்கே நினைவில் எழுந்து நீண்ட நேரம் நிலைத்திருந்தது.

கோலலங்காட் ரெங்கசாமியின் இமயத் தியாகம் என்ற நாவல் நேதாஜி என்ற விடுதலை வீரன் சபாஷ் சந்திரபோசின் பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிரான விடுதலைப்போர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. (தமிழ்நாடு: இளங்கோ நூலகம், 4-பி, காந்தி சாலை, கள்ளக்குறிஞ்சி, விழுப்புரம் மாவட்டம், 1வது பதிப்பு, டிசம்பர் 2006, 376 பக்கம், ISBN: 983-42587-2-0)

மலாயாத் தமிழர்கள் அனுபவித்த சோக வரலாறுகளினாடாக சில வீர வரலாறுகளையும் நாம் இனம் காண முடிகின்றது. 1941 இல் நடந்தது காப்பார் கலகம் எனப்படும் தோட்டத் தொழிலாளர் புரட்சி, இப் புரட்சியில் துப்பாக்கி ஏந்திய காவல்துறையையும் இராணுவத்தையும் முன்னிறுத்திக் கலவரத்தை அடக்க முனைந்தது ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய அரசு, இவ்வடக்கு முறையை தமிழர்கள் அஞ்சாது எதிர்த்து நின்று போராட்டனர்கள். பலர் உயிர்த்தியாகமும் செய்தனர் எனப்பது ஒரு வரலாறு. 1943 இல் மாவீரர் நேதாஜி யின் தலைமையில் இந்திய விடுதலைக்காப் இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து இம்பால் வரை சென்று போராடி இருக்கின்றனர் தமிழ் மறவர்கள். இது இரண்டாவது வீர வரலாறு. இப் போர் பற்றிய நினைவு நூல்கள் ஒரு சிலவே வெளி

வந்துள்ளபோதிலும், இந்நால் வித்தியாசமான முறையில் நாவலாக அதை கவாரஸ்யமாக்கியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜப்பானின் தென் கிழக்காசிய வெற்றியில் தொடங்குகின்றது இந்த வரலாற்று நாவல். இந்தியச் சுதந்திர சங்கம், இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் தோற்றம், நேதாஜியின் தலைமைத்துவம், பர்மிய இந்திய வடகிழக்குப் போர் முனை, தமிழ்ப் போர் வீரர்களின் தியாகம் என வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஏராளமான தகவல்களுடன் ஒரு தமிழனின் பார்வையில் விரிகின்றது இந்நாவல். கடும் உழைப்பில் ஏராளமான முன்னாள் Indian National Army(I.N.A) வீரர்களைச் சந்தித்தும் வரலாற்றுத் தரவுகளைத் திரட்டியும் இந்நாலை கலையமைத்தியுடன் உருவாக்கியுள்ளார் கோலங்காட் ரெங்கசாமி. மலேசிய ரப்பர் தோட்டங்களில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்க்குல ஆண்களும், பெண்களும் சீருடை அணிந்து துப்பாக்கி ஏந்தி போர் முனைக்குச் சென்று போராடனார்கள். அதில் பலர் உயிர்த்தியாகமும் செய்தனர். இதுவே இமயத் தியாகம் என்ற வரலாற்று நாவலாகக் கருக்கொண்டது.

இவ்வேளையில் சிங்கை மா. இளங்கண்ணன் என்ற படைப்பாளி சிங்கப்பூரிலிருந்து எழுதிய நாவலான வைகறைப்பூக்கள் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடப்படுவதும் பயனுள்ளதாகும். (சிங்கப்பூர்: நூல் வெளியீட்டுக் குழு, இந்தியர் பண்பாட்டு நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுக்குழு, 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 1990, 208 பக்கம்)

சிங்கப்பூரின் தமிழ்த் தினசரியான தமிழ் முரசில் தொடராக வெளி வந்த இந்த நாவல், இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தை மீள் நினைவுட்டுகின்றது. இமயத் தியாகம் நாவல் குறிப்பிட்டது போன்றே சிங்கப்பூரில் இந்திய தேசிய இராணுவத்தின் செயல்கள் குறித்தும் இரண்டாம் உலகப் போர் குறித்தும் வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைகறைப் பூக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிங்கப்பூரில் 1990 மார்ச் 25 முதல் ஏப்ரல் 21வரை இந்தியர் பண்பாட்டு மாதம் கொண்டாடப்பட்டது. இது சிங்கப்பூரின் உருவாக்கத்தின் 25 ஆவது ஆண்டு நிறைவினையொட்டி நடத்தப்பட்டது. அவ்வேளையில் அதை நினைவு கூரும் முகமாக சிங்கப்பூரின் கலை இலக்கிய சமூகவியல் வரலாற்றைப் பதிவாக்கும் வகையில் 25 தமிழ் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. வைகறைப் பூக்கள் அவற்றிலொன்று.

கோலங்காட் ரெங்கசாமி போன்றே மற்றொரு மலேசிய எழுத்தாளரும் சபாம் மரண ரயில் பாதை அமைப்புப் பற்றிய வரலாற்றுப்பதிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாவல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார். ஆர். சண்முகம் 6.7.1935 இல் பிறந்தவர். இவரும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர். 1950 முதல் எழுதி வரும் முன்னணி எழுத்தாளர். 300க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 7 தொடர்கதைகள், மற்றும் கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். மயில், சாந்தி, தினமுரசு இதழ்களிலும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். லண்டன் முரசு நடத்திய உலகச் சிறுகதைப் போட்டியிலும் முதற்பரிசினைப் பெற்றவர். சபாம் மரண ரயில் என்ற தலைப்பில் ஆர். சண்முகம் எழுதிய நாவல் ஜப்பானியர் காலத்து மலாயா வரலாற்றில் பதியப்பட்ட கொடுரமான, குருதிதோய்ந்த, அந்த இருண்ட காலகட்டத்தை இங்கு மீளப்பதிவுக்குள்ளாகின்றது. (கோலாலம்பூர் 51200: ஜெயக்தி பதிப்பகம், 28 & 30 Wisma Jaya Bakti, Jalan

Cenderuh Dua, Batu 4, Jalan Ipoh, 1வது பதிப்பு, 1993. 436 பக்கம், ISBN: 967-900-454-6)

ஜப்பானியர் பர்மாவை சயாம் (தாய்லாந்து) வழியாக மலாயாட்டன் இணைக்கும் இரயில் பாதை அமைக்கும் திட்டத்தில் ஏராளமான மலேசியத் தமிழர்களை ஈடுபடுத்தினார். இந்த இரயில் பாதை அமைப்பில் 51000 போர்க்கைதிகளும் 100000 ஆசிய கட்டாயத் தொழிலாளர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள் என்று குறிப்பிடப் படுகின்றது. பயங்கரக் காட்டின் நடுவே முடியாது தொடரும் இரயில் பாதைகளில் தங்கள் வாழ்வை முடித்துக் கொண்ட ஸ்டக்கனைக்கான மக்களின் மரண ஒலம் இந்நாவலின் வரிகளுக்கிடையே இனத்தின் வலியாக இழையோடுக் கிடக்கின்றன. இதில் பலியானவர்களில் தமிழர்களே அதிகம். உணவு, மருந்து இல்லாமல் இந்த இரயில்பாதை அமைப்பில் பலர் இறந்தனர். 1942 நவம்பர் முதல் 1943 ஒக்டோபர் வரை நடந்த இந்தக் கொடுரத்தின் பதிவு இந்த நாவலாகும்.

மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியங்களில், பிரத்தானிய ஆட்சிக்கு முன்னைய காலத்தைய மன்னர் வரலாறுகளும் ஆங்காங்கே பதிவாகியுள்ளன. ஆடும் மஞ்சள் ஊஞ்சல் என்ற குறுநாவல், ப. சந்திரகாந்தம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. (கோலாலம்பூர்: கலை இலக்கியப் பண்ணை, 1வது பதிப்பு, ஒக்டோபர் 1985. 96ம் பக்கம்). இந்தக் குறு நாவலில் மலேசியத் தீவுகளில் ஒன்றான மலாக்கா வரலாறு பின்னணியாகத் தரப்பட்டு அங்கு ஆட்சி செய்த முதல் தமிழ் மன்னர் பரமேஸ்வரன் முதல் பின்னாளில் ஆட்சி செய்த சல்தான் அஹமட் ஷா வரை ஒன்பது சல்தான்களைப் பற்றிய வரலாறு பேசப்படுகின்றது. பல வெற்றிகளைப் பெற்று மலாக்காவை விரிவுபடுத்தித் தானே எட்டாவது சல்தானாக முடிகுட்டிக் கொண்ட சல்தான் மஹ்மட் ஷா இந்நாவின் கதாநாயகனாகக் கணிப்புப் பெறுகின்றார். மேலும் நான்கு சல்தான்களிடம் 42 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றிய துன் பேரா, தளபதியாக விளங்கி நாட்டை விரிவு படுத்திய வீரர் ஹங் துவா ஆகியோரும் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றனர். பண்ணாகில் மயங்கும் சல்தான் மஹ்மட் ஷாவின் பலவீனமும் அதனால் விளையும் குழப்பங்கள், அரசியல் சூழ்சிகள், கொள்ளைகள் என்பன சுவையாகக் கதையை நகர்த்துகின்றன. கி.பி.1511 இல் போர்த்துக்கேயர் மலாக்காவைக் கைப்பற்றுவதுடன் குறு நாவல் நிறைவு பெறுகின்றது. மலேசிய வரலாற்றில் மலாக்கா தமிழர்களுக்கு முக்கியமானதாகும். இன்றும் அங்கு நினைவுச் சின்னங்களாக மலாக்காச் செட்டிகளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாக்குவெட்டி, வெற்றிவைத்தட்டம், கமுகம் குலை (பாக்கு) போன்றனவும் மலாக்காச் செட்டிகளால் பராமரிக்கப்பட்ட புராதன சைவ ஆலயமும், இன்று இல்லாமய மதக்தவரைப் பெரும்பங்கினராகக் கொண்ட மலாயாப் பெருநிலப்பரப்பில் ஒரு காலத்தில் தமிழரின் ஆதிக்கமும் இருந்துள்ளமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

மலேசியப் படைப்பாளி ப. சந்திரகாந்தம் 28.2.1941இல் பிறந்தவர். 1960 முதல் மலேசிய இலக்கியத்தில் தொடர்ந்து எழுதிவருபவர். 100க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 9 தொடர்கதைகள், 600க்கும் மேற்பட்ட வாணொலி நாடகங்கள் என இவரது படைப்புகள் பட்டியலாக நீஞும். மலேசிய சிங்கப்பூர் வாணொலிகளில் இவரது நாடகங்கள் பல ஓலிபரப்பாகி உள்ளன. பள்ளி ஆசிரியராகவும், பத்திரிகைத் துணை

ஆசிரியராகவும் , வாணொலி எழுத்தாளராகவும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பணியாற்றியவர் இவர்.

ப. சந்திரகாந்தம் போன்றே பினாங்குத் தீவில் வாழும் ச.கமலாவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். 14.1.1960இல் பிறந்த இவர் 1982 முதல் எழுதி வருகிறார். உங்கள் குரல் இதழின் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் மலாய் மொழியிலும் பரிச்சயம் மிக்கவர். இவரது படைப்புக்கள் மலாய் மொழியிலும் வெளி வந்துள்ளன. தீ மலர் என்ற பெயில் ச.கமலா எழுதிய நூலையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும். (பினாங்கு 10400: அன்பானந்தன் இலக்கிய பரிசு வாரியம், 59, சியாம் ரோடு, 1வது பதிப்பு, 1987, 100 பக்கம்). மலேசியா வரலாற்றில் நிகழ்ந்த- குறிப்பாக மலாக்கா மன்னர்களின் (1403-1511) ஆட்சியில் நிகழ்ந்தனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றுக் குறுநாவல் இதுவாகும். இக்கால கட்டத்தில் மலாக்காவை ஆட்சி புரிந்த மன்னன் மற்றும் ஷாவை நாயகனாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட கதை. சா. ஆ. அன்பானந்தன் இலக்கிய வாரியம் 1986 இல் நடாத்திய நாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்ற கதை இது.

மலேசியத் தமிழர்களின் நூற்றாண்டு கால வாழ்வின் கவடுகளை பதிவு செய்துள்ள ஆக்க இலக்கியங்கள் பல இன்று மலேசிய இலக்கிய வெளியீடுகளுள் காணப்படுகின்றன. கட்டுரையின் நீட்சி கருதி இவை பற்றி இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. மலேசியத் தமிழர் பார்வையில் பதிவு

செய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நூல்களாக இங்கு நான் எடுத்துக் காட்டியவை தவிர்ந்த பிற நூல்களும் அங்கு இருக்கக்கூடும். ஜனரஞ்சக் இந்தியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கொண்டு வந்து குவிக்கப்படும் அளவுக்கு தரமான மலேசியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இலங்கையையும் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஜரோப்பிய நாடுகளையும் எட்டுவதில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரிய செய்தியாகும். இந்தக் குறைபாட்டிற்கு மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளும் ஓரளவு பொறுப்பானவர்களே. தமது படைப்புகள் தமது வேரோடிய தமிழகத்து மண்ணையும் அங்கு கொலு வீற்றிருக்கும் தமிழகத்தின் படைப்பிலக்கிய ஜாம்பவான்களையும் சென்றடைந்தாலே தமக்குப் பிறவிப் பெரும் பயன் கிட்டி விட்டதாகக் கருதும் மலேசியப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகள் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் உறவுகளை அடைய வேண்டுமென்று கருதுவதில்லை. தமது அண்ணடான இலங்கையின் சந்தை வாய்ப்பினை இதுவரை பெற்றுக் கொள்ள அவர்கள் முனையாததற்கான காரணம் அவர்களே அறிவர். இவர்களைக் கைதூக்கி விடத் தமிழகமும் தயாராயில்லை.

இந்நிலையில் மலேசியத் தமிழ்ப் படைப்புகள் சூழலை விளங்கிக் கொள்ள எய்க்கு இக்கட்டுரை ஓரளவாவது உதவும் என்று நம்பலாம்.

(நன்றி பூரவராகங்கள் 2006 மலர்)

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மரதாந்தம் ஒரு நூல் இலவச வெளியீட்டுத் திட்டம்

எழுத்தாளர்களே! இதுவரை உங்கள் படைப்புக்கள் நூலுக்கும் பெறவில்லையா?

கவலைவேண்டாம். எம்மை நாடுங்கள்.

- ★ உங்கள் படைப்புக்கள் கவிதையாகவோ, சிறுகதையாகவோ, நாவலாகவோ இருக்கலாம்.
- ★ ஏற்கனவே எந்தவொரு படைப்பும் நூலுக்கும் பெறாத கன்னிப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.
- ★ ஆக்கங்களின் இருபிரதிகளை பதிவுத் தபாவில் அனுப்ப வேண்டும். உறையின் இடது பக்க மூலையில் “புரவலர் புத்தகப் பூங்கா - இலவச நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்” எனக் குறிப்பிடல் வேண்டும்.
- ★ நூலாக்கம் தொடர்பாக எமது தேர்வுக் குழுனின் முடிவே இறுதியானது.
- ★ நூலின் அளவு 4 1/2" ஓ 6 1/2" ஆக அமையும்
- ★ பக்கங்கள் 60 –80 வரை
- ★ நான்கு வர்ண அட்டை
- ★ 300 பிரதிகள் அச்சிடப்படும். பிரதிகள் யாவும் வெளியீட்டு விழாவின் பின்னர் நூலாசிரியருக்கு வழங்கப்படும்.
- ★ நூல்கள் ஞானம் பதிப்பக வெளியீடாக அமையும்.

தொடர்புமுகவரி: தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட், கொழும்பு – 14.

தொ.பே. 0724803508 ; 0785318503

மறுமலர்ச்சுக் கவிதைகள்

(செல்லத்துரை சுதாசனி தொகுப்பு நூல்)

-கே. ஆர். டேவிட்-

ஒரு சிருஷ்டகர்த்தா தனது அகநிலைப்பட்ட இலக்கியப் புணர்ச்சியின் மூலம் ஒரு படைப்புக்குழந்தைக்குத் தந்தையாகி விட முடிகின்றது. அதே சிருஷ்டகர்த்தா வாழ்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்து படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் படைப்புக்களைத் தேடி, தெரிவுசெய்து, ஒழுங்குபடுத்தி அதற்கொரு நூல்வடிவம் கொடுப்பதென்பது அகநிலைப்பட்டதோடு, புறநிலைப்பட்ட பாரிய முயற்சியாகும்.

சிருஷ்டகர்த்தாவின் படைப்புகள் உவத்தலுக்கு மட்டுமல்ல காய்தலுக்கும் உள்ளாகலாம், ஆனால் மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்' போன்ற ஒரு கால எல்லைக்குள் தெரிவு செய்யப்பட்டுத் தொகுக்கப்படுகின்ற 'இலக்கிய வரலாற்று ஆவணங்கள்' உவத்தலுக்கு மட்டுமே உள்ளாக்கப்பட வேண்டியதொரு மிகப்பெரும் பொறுப்பும் தொகுப்பாளருக்குண்டு. அந்த வகையில் இலக்கிய வரலாற்றின் தேவை கருதி - மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்' போன்ற நூல்களைப் பதிப்பிப்பவர்கள் துலாபாரத்தின் நிறை காட்டும் முட்கம்பியாக செயற்பட வேண்டிய நெருக்கடியையும் இயல்பாகவே சந்திக்கின்றனர்.

'மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்' கவிதைத் தொகுதியை வழங்கியின்ஸி செல்லத்துரை சுதாசன் அவர்கள் மிகவும் நிதானமாகவும், அமைதியாகவும், கூர்மையாகவும் செயற்பட்டுள்ளார் என்பதை கவிதை நூலைப் படிக்கும் போது, அவரால் தரப்பட்டுள்ள விபரங்களின் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகவுள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வு செய்தால், அந்த ஆய்வுக்கு முதுகெலும்பாக அமையக் கூடியதொரு இலக்கியப் படைப்பாற்றல் தகுதியைப் பெற்றுள்ள 'செங்கை ஆழியான்' க. குணராசா அவர்களால் மறுமலர்ச்சிக் கால சிறுகதைகள் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது அவசியமாகும்.

118 பக்கங்களை உள்ளடக்கிய இத்தொகுப்பில் 21 பக்கங்களில் நூல் அறிமுகத்தைத் தொகுப்பாளரே தந்துள்ளார். 77 பக்கங்களில் 22 கவிஞர்களின் 51 கவிதைகள் உள்ளடக்கியின்ஸி. நூலின் பின்னட்டையில் இந்நூல் வெளியீட்டு முயற்சிக்கு முதற் புள்ளியாக அமைந்த பேராசிரியர் எம். ஏ. நூலிமான் அவர்கள் 'வரலாற்று ஆவணம்' என்ற தலைப்பில் சுருங்கிய 28 வரிகளில் கூர்மையானதொரு குறிப்பினைத் தந்துள்ளார்.

இலக்கிய வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சிக்காலம் தனியானதொரு அத்தியாயத்திற்குள் உட்படுத்தப்பட வேண்டிய கனதியைக் கொண்டுள்ளதால் மறுமலர்ச்சிக்கிறுக்கதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட செங்கைஆழியான் அவர்களும், மறுமலர்ச்சி கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட செ. சுதாசன் அவர்களும் இலக்கிய வரலாற்றுள் நித்திய சீவியத்தைப் பெற்றுள்ளனர் எனலாம்.

கவிதைத் தொகுதியில் முன்னுரை, அணிந்துரை, ஆசியுரை, அறிமுகவுரை, பதிப்புரை போன்ற பல்வேறு உரைகளும் முழுமையாகவே தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதும் இந்

நூலுக்கு அமைதியானதொரு கனதியைக் கொடுத்துள்ளதேன என்னை முந்திக் கொண்டு எனது உள்ள மனம் கூறுகின்றது. அதே நேரம் மேற் கூறப்பட்ட உரைகள் இடம்பெறுவது தவறென்று நான் கருதுவதாகப் பொருள்பாது.

21 பக்கங்களில் தொகுப்பாளரால் தரப்பட்டுள்ள அறிமுகவுரையானது மறுமலர்ச்சிக்கால உதயத்திற்கான பிற்புலங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதோடு மறுமலர்ச்சியின் தோற்றத்தினையும், தோற்றத்திற்கு முன் நின்றவர்களையும் அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. எந்தவொரு வரலாறும் அழர்வு தோற்றம் பெறுவதில்லை. ஒருவரலாற்றின் பிற்புலத்திலேயே இன்னொரு வரலாறு தோற்றம் பெறுகின்றது என்ற உண்மையைத் தொகுப்பாளர் உணர்ந்து கொண்டு தந்துள்ள அறிமுகவுரையானது கவிதை நூலை விளங்குவதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

"கடந்த கால இலக்கிய வரலாற்றினைப் புரிந்தவனால் தான் நிகழ்கால இலக்கியத்தைச் சரியாகப் படைக்க முடியும்; நிகழ்கால இலக்கியத்தைச் சரியாகப் படைப்பவனால் தான் எதிர்காலத்தில் நிலைக்க முடியும்" என்ற இலக்கிய வரலாறு சார்ந்த கருத்தினையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதென நினைக்கிறேன். மேற்கூறப்பட்ட கருத்தினை இன்னொரு வடிவத்தில் பேராசிரியர் எம். ஏ. நூலிமான் அவர்கள் தனதுரையில் தந்துள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். அக்கால கட்ட கவிதைப் போக்கினை மதிப்பிடுவதற்கும், ஈழத்து நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் மறுமலர்ச்சியின் பங்கை நின்னையப் படுத்துவதற்கும் இந்நூல் நமக்கு வாய்ப்பாக அமைகின்றது, எனக் கூறி இத் தொகுப்பின் வரலாற்று அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

செல்லத்துரை சுதாசன் அவர்களையும் பாராட்டுகின்ற அதே வேளை மறுமலர்ச்சிக் கால வெளியீடுகளைத் தொகுத்து பாதுகாப்புத் தொகுப்பாளர் சுதாசன் அவர்களுக்கு வழங்கி இக் கவிதைத் தொகுப்பு

வெளி யீட்டுக் கு வடிகாலாக அமைந்த பல் துறை இலக்கிய வாண்மை மிக்க கோப்பாய் சிவம் அ வ ர் க ஞு ம் கொரவத்துக்குரியவர் என்பதையும் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

இத் தொகுப்பின் நூழை வாயில் தொகுப்பாளர் செ. சுதாசன் அவர்களால் கொரவத்துக்குரியவர் என்பதையும் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

அமைப்பின் பிதாமகரும் எனக் கருதப்பட்ட அமர் வரதர் அவர்களால் 1987இல் கூறப்பட்ட ஒரு கூற்றினையும் கவனத்திற் கொள்ளுவது அவசியமாகும். “மறுமலர்ச்சிக் கால நினைவு மிகவும் இனிமையானது. ஏனென்றால் அதில் இலக்கியத்தோடு எங்கள் இளமையும் கலந்திருக்கிறது..” அமர் வரதர் அவர்களின் இக்கூற்றிலுள்ள..” அதில் இலக்கியத்தோடு எங்கள் இளமையும் கலந்திருக்கிறது... என்பதானது அமரத்துவத்தை வென்று இலக்கிய வரலாற்றுக்குள் நித்தியம் பெற்றுவிட்ட அவரது இளமைக்காலத்தையும் இளமைக்கால இலக்கிய முயற்சிகளையுமே கூட்டி நிற்கின்றது.

1931 தொடக்கம் 1956 வரையான கால் நூற்றாண்டுகாலப் பகுதியையே மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனத் தொகுப்பாளர் தெளிவான தரவுகளுடன் அட்டவணைப் படுத்தியுள்ளார்.

காலம் என்பது துரிப்பற் இயக்கநிலை கொண்டதாகும். காலத்தை ஒட்டி கல்வி, பொருளாதார, அரசியலில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களும், உறவு நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற வளர்ச்சி-எழுச்சிகளின் கருத்தேற்றங்களும் மக்களிடையே புதிய கருத்துக்களையும்-தேவைகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன. இப்படி ஏற்படும் போது நடைமுறையில் இருந்து வந்த சமூகக் கோலங்களின் எல்லைகள் விரிவாக்கப்படவேண்டிய அல்லது மீறப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் இயல்பாகவே ஏற்படுகின்றன. சமூகக் கோலங்களில் மாற்றம் நிகழும் போது இலக்கியங்களிலும் மாற்றம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

மறுமலர்ச்சிக் காலத்துக்கு முற்பட்ட ஈழகேசரிக் காலத்தில் வலுப்பெற்றிருந்த ஆத்மீகம் சார்ந்த இலக்கண வரம்புகள் பேணப்பட்ட மொழிப்பிரயோகமும், சாதி வேறுபாடுகளும், பொருத்தமற்ற சமய நடவடிக்கைகளும் சார்ந்த கருத்து நிலையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளே மறுமலர்ச்சி இயக்கம் உருவாவதற்கு காரணங்களாயின எனக் கூறப்படுகின்றது. அக்காலத்தில் எழுந்த கவிதைகளின் பாடுபொருள்களிற்கூடாகவும் இக்கருத்தை உணர முடிகின்றது.

மறுமலர்ச்சி இயக்கம் மொழி சார்ந்த நிலையில் நெகிழியும் போக்கினையும் மதம் சார்ந்த நிலையில் வன்மய் நிறைந்த செயல்களை நிராகரிக்கின்ற போக்கினையும், சாதி அமைப்புச் சார்ந்த நிலையில் அதைக் கண்டிக்கின்ற நிலையினையும் கொண்டிருந்ததாகவே அக் காலக் கவிதைகள் மூலம் உணரக் கூடியதாகவுள்ளது.

சமூக நடைமுறைகளில் இருந்து வந்த சில கட்டுப்பாடுகளை முழுமையாக மீறாமலும் அழிக்காமலும்-பொருத்தப்பாடென்று கருதப்பட்ட சில மாற்றங்களை மென்மையான போக்கில் வேண்டி நின்ற ஒரு இயக்கமாகவே மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தென்படுகின்றதே தவிர சமூக நடைமுறைகளில் அடிப்படை மாற்றங்களை வேண்டுகின்ற அல்லது அதற்காக உழைத்த ஒரு இயக்கமென்று அனுமானிக்கும் அளவுக்கு எந்தப் பதிவுகளையும் காண முடியாதுள்ளதென்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமானதாகும்.

இதில் 22 கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மஹாகவி, யாழிப்பாணன், சோ.நடராஜன், நாவற்குழியுர் நடராசன், சாரதா போன்றவர்களின் அநேகமான கவிதைகளும், நவாவியூர் சோமகந்தரப்புலவர், வரதர் ஆகிய இருவரின் தலை இருக்கவிதைகளும் ஏனையோரின் ஒவ்வொரு கவிதைகளுமாக 51 கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மஹாகவி, யாழிப்பாணன், வரதர், நாவற்குழியுர் நடராசன் ஆகியோர் தங்கள் கவிதைகளில் பாரதி பற்றியும், சாரதா, காவலூர் கைலாசன் ஆகியோர் தங்கள் கவிதைகளில் காந்தி பற்றியும், யாழிப்பாணன், சாரதா நாவலர் பற்றியும், வித்துவான் வேந்தனார், கோட்டாறு எஸ். ஆதிமூலம் பெருமாள் ஆரியர் ஆகியோர் சமய அனுட்டான முறைத் தவறுகள் பற்றியும், யாழிப்பாணன் மட்டும் தொழிலாளர்களின் வேதனைகள் பற்றியும் கவிதைகள் தந்துள்ளனர். மேற்கூறப்பட்ட 11 கவிதைகள் தவிர ஏனைய 40 கவிதைகளில் உள்ளடங்கியுள்ள தொனிப்பொருள்களை பின்வருமாறு நோக்கலாமென நினைக்கிறேன்.

- 1 மொழிப்பிரயோக நிலையில் ‘சொற்கிலம்பம்’ தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற முயற்சிகளின் வெளிப்பாடுகள்.
 - 2 இலக்கண வரம்புகளைப் பேணுவதில் நெகிழிவுப் போக்கின் வெளிப்பாடுகள்
 - 3 உருவநிலையில் இலோசான ஒசை நய வெளிப்பாடுகள்
 - 4 உள்ளடங்க நிலையில் பல்வேறு நிலையான தன்மைகளை அவதானிக்கலாம்.
- I ‘ஆண்ட தமிழினம்’ என்ற பழம் பெருமை உணர்வு மேல்டிடல், பாரதி, மகாந்தி போன்றவர்களின் - குறிப்பாகப் பாரதியின் வீறாப்பான கருத்துணர்வுகளைக் கருத்தேற்றம் செய்து, மானசீகமாக அனுபவித்த தமிழ் மொழியின் -தமிழர்களின் மேன்மைத் தன்மைகளை அசை போட்டு வெளிப்படுத்தும் தன்மைகள்.
- II இயற்கை உருவங்களின் தோற்றங்களுக்கு ஊடாகவும், உயிரினங்களின் செயல்களுக்கூடாகவும் பொதுவான ‘மனித நீதிகள்’ கட்டிக்காட்டும் தன்மைகள்.
- III இயற்கை உருவங்களை உருவாக்கியும், உவமானப் படுத்தியும், சமூகநீதிகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மைகள்.
- IV காவியங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் தேங்கியுள்ள காதல் சுவைகளை அசை போட்டதில் ஏற்பட்ட ‘தெளிதல் உணர்வால்’ வேண்டி நிற்கும் தூய்மையான காதல், திருமண உறவுகளின் உள்ளடங்க வெளிப்பாடுகள்.
- என்பன போன்ற கவிதைக் கருக்களை மறுமலர்ச்சிக்கால கவிதைகளில் இனங்காணமுடிகின்றது.

அரசியல் ‘குதுகள்’ விரிவுபடாத நிலையிலும் சமூக முரண்பாட்டு அழுத்தங்கள் சரிவர உணரப்படாத நிலையிலும் ‘தமிழ்த் தேசியம்’ என்பது தமிழ்மொழி மூலம் மட்டுமே உணரப்பட்டிருந்த தமிழ்த் தேசிய உணர்வு நிலையிலும் அயல் நாடான தமிழ்நாட்டில் மேலோங்கியிருந்த சாதி ஒழிப்பு, மதப்புறக்கணிப்பு போன்ற கொள்கை வீச்சின் தாக்கங்களுக்குப்பட்டிருந்த நிலையிலும் உருப்பெற்று-இயங்கிய மறுமலர்ச்சி இயக்க கால கவிதைகளின் கருத்து வெளிப்பாட்டு நியமங்களுக்குள் நின்று அவற்றின் பண்புகளை நோக்கும் போது அவைகளும், தனி மனித- சமூக மேம்பாடுகளைக் குறிவைத்தே நகர்ந்துள்ளன என்பதில் சந்தேகமில்லை எனலாம்.

மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள்’ ஒரு முக்கியமான வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. நூலின் ஒவ்வொரு பக்கங்களிலும் தொகுப்பாசிரியர் சுதார்சனின் உழைப்புத் தெரிகிறது. இக்கட்டுக்கையை ஒரு சிறந்த நூலினை வெளிக் கொண்டிர்த செ. சுதார்சனாக்கு ஈழத்து இலக்கிய உலகு நன்றிக் கடன் பட்டுள்ளது. இக்கட்டுக்கையை பயன் மிக்க நூல்களை எதிர்காலத்திலும் செ. சுதார்சன் வெளிக்கொண்டவர் என எதிர்பார்க்கலாம்.

கிழாடுப்பக்கத்தை ஒடுபவா டெஸ்

ரூத்ரா செல்வராஜா

ஞாயிற்றுக் கிழமையென்றால் போதும் சொல்லிவைத்தாற் போல எல்லோருமே அந்த இடத்தில் கூடி விடுவோர்கள். ஐந்தாறு வீடுகளைக் கொண்ட அழகான லயம் அது. கோடிப்பக்கம்தான் அதன் சிறப்பே. அங்கே நல்ல உயர்ந்து வளர்ந்த பெரிய பலாமரமொன்று நிற்கும். பரந்த கிளைகளும், குழுகுமுவென மொய்த்த இலைகளுமாய் கோடிப்பக்கத்திற்கே அந்த பலாமரம்தான் அழகு. காற்றிடக்கும் போதெல்லாம் சருகுகள் கொட்டி கொட்டி வாசலெல்லாம் கோவல் போட்டது போல இருக்கும். அதிலே யாரோ வரைந்த கிளித்தட்டு பெட்டியொன்றும் அழியாமல் அழுந்திப்போய்க் கிடக்கும்.

வழமைபோலவே எழுந்ததும் கோடிப்பக்கத்திற்கு ஒடிப்போன பாலுவிற்கு அதிர்ச்சியாய் இருந்தது. எந்த சலனமும் இல்லாமல் கோடிப்பக்கம் வெறுமையாய்க் கிடந்தது. பலாமரம் கூட ஏதோ ஒன்றை இழுந்துவிட்ட துவளாலுடன் இருப்தாய்தான் பாலுவிற்கு தோன்றியது.

நேற்றைய சண்டையில் அந்த லயமே மூர்ச்சையாகிப்போனதென்னவோ உண்மைதான். தன்னுடன் கூடப்படக்கும் கண்ணாதம்பியின் வீடுதான் தொங்கல் வீடாய் இருந்தது. கண்ணாதம்பியின் அம்மாதான் கோடிப்பக்கத்தை கூட்டி, சாணி தெளித்து அழகாய் வைத்திருப்பாள். ஓரத்தில் நான்கைந்து கனகாம்பரம் செடிகள் பூத்து சிரித்துக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இன்று கோடிப்பக்கம் கூட்டப் பட்டிருக்கவில்லை. ஆங்காங்கே கோயிலின் எச்சங்களும், அம்மாச்சி புள்ளையூடின் மண்சோறு ஆக்கிய சிர்ட்டை களுமாய் பார்க்கவே சகிக்கவில்லை. ஒடிப்போய் கூட்டுமாரை எடுத்துவந்தான் பாலு.

“எங்க வாசலை மிதிச்சால் காலை வெட்டுவன்”

கண்ணாதம்பியின் கையில் கத்தியென்றிருந்தது.

“அடேய் கண்ணாதம்பி நான் ஒன்னும் செய்யலடா”

“யாரையும் வர விடவேணான்னு எங்க அம்மா சொன்னிச்சி”

“வாடா வெளையாடுவோம் சண்ட போடாதடா”

பாலு கெஞ்சினான். அவனுக்கும் பயம். கண்ணாதம்பி அவங்க அப்பாவை போலவே முரடன். சொன்னால் செய்திடுவான்.

நேற்று சும்மாதான் சண்டை ஆரம்பிச்சது. கடைசியில் வெட்டு குத்துன்னு பெரிய ரகளையாய் மாறி, பாலுவுக்கு நினைக்கவே உடல் சிலிரத்தது.

ஒருபக்கம் கண்ணாதம்பி, மகேஸ், பெரியபுள்ளி, ராணி, சின்னதொரமாமா எல்லோரும் கிளித்தட்டு விளையாண்டு கொண்டிருந்தார்கள். பலாமரத்து நிழலோரமாய் பாலுவும் அம்மாச்சியும் மண்சோறு ஆக்கி கொண்டிருக்க, கட்டையா பலாமரத்தில் ஏறி பழும் தேடிக்கொண்டிருந்தான். பணிய வயத்தில் “கல்யாணம் தான் கட்டிக்கிட்டு ஒடிப்போலாமா” பாட்டு சத்தமாய் போய்க்கொண்டிருந்தது.

இதையெல்லாம் பார்த்தபடி கண்ணாதம்பியின் அப்பா ரொட்டி தின்று கொண்டிருந்தார். பாலுவிற்கு எச்சி ஊறியது. கண்ணாதம்பி வீட்டுல நல்ல ரூசியா ரொட்டி சுடுவாங்க. தேங்காப்பு நெறையெப் போட்ட ரொட்டி நடுவில் பிலாக்காய் கறி வச்சு அப்படியே கடிச்சி சுட்சுட சாப்பிட்டா சும்மா எப்படி இருக்கும் தெரியுமா.....?

அந்த நேரம்தான் அவன் வந்தான். சின்னையாவாம் சின்னையை. பாலுவிற்கு அவனை கண்டாலே பிடிக்காது. எந்த நேரமும் குடிச்சிட்டு திரிவான் சட்டைப்பையில் எப்பவும் ஒருக்கட்டு பீடியும் நெருப்பட்டியும் வச்சியிருப்பான். ஸ்டோர் வேல செய்யிறதாலை பகலைக்கும் குடிப்பானாம். அப்பதான் மேல்வலி தெரியாதாம். இருந்தாலும் அவனை பார்த்தாலே பாலுவிற்கு குமட்டிக்கொண்டு வரும். எல்லார் கூடவும் சண்டைபோடுவான். ஆ.....ஊ.....னனா கத்தியை காட்டி மரட்டுவான். அந்த லயமே அவனுக்கு பயம். கண்ணாதம்பியின் அப்பா மட்டும் பயப்பட மாட்டார்.

ஏதோ ஒரு சிங்களப்பாட்டு பாடிக்கிட்டோன் சின்னையை வந்தான். சாரத்தை ஒரு பக்கம் உயர்த்தி பிடிச்சுக்கிட்டே கிளித்தட்டு பெட்டியில் உட்கார்ந்தது தான், கண்ணாதம்பிக்கு சூருந்னு கோவம் வந்துரிச்சி.

“எழும்புங்க மாமா வெளையாடனும்” என்றான்.

“அப்பறமா வெளையாடுங்கடா”

“எழும்பாட்டி இதாலேயே அடிப்பேன்” கண்ணாதம்பி ஒரு கல்லைக் கையில் எடுத்து காட்டினான்.

“என்னடா சொன்ன? ஒங்கொப்பன் மவனே ஒன்ன என்னப்பன்னுறேன் பாரு”

என்றபடியே கண்ணாதம்பியின் தலையில் இரண்டு அடிவிட்டான் சின்னையா.

கண்ணாதம்பியின் அப்பாவிற்கு கோபம் வந்திருக்க வேண்டும். விறுவிறுவென வந்து கண்ணாதம்பியை இழுத்துக் கொண்டு,

“சின்னையா புள்ளைக் வெளையாடுற எடத்துல வம்பு பண்ணாம மரியாதையா போயிடு” என்றார்.

சண்டைபோடவென்றே வந்தது போல சின்னையா கத்தினான்.

“போகாட்டி.... போகாட்டி அடிச்சிருவியா? அடிடா பார்க்க ஆம்பளையா இருந்தா ஒத்தைக்கு ஒத்தை அடிடா பாக்கலாம். பொன்னப்பயலே

“சின்னையா உன் சண்டித்தனத்தையெல்லாம் ஒங்க லயத்தோட நிப்பாட்டிக்க. அப்பரம் என்னை கெட்டவன்னு சொல்ல வேணாம்.”

“அதான் சொல்லிட்டேனே வந்து அடிச்சிபாருடா”

சொல்லிக்கொண்டே தன் சார்த்தில் செருகியிருந்த கத்தியை எடுத்துக் கொண்டான் சின்னையா. எல்லோருமே பயந்து போனார்கள். விபாதும் புரியாமல் கத்தியை மேலும் கீழும் ஆட்டியே பச்சை ஊத்தையில் ஏசினான்.

கண்ணாதம்பியின் அப்பா கத்தியை பறித்துவிட எத்தனையோ முறை முயற்சித்தார். இறுதியில் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு கிளித்தட்டுப்பெட்டி மேலேயே உருண்டு புரண்டு சண்டை போட்டுக் கொண்டார்கள். பாலுவிற்குப் பயத்தில் மூத்திரம் கூட வந்து விட்டது. அம்மாவிடம் சொல்ல வீட்டுக்கு ஒடிப்போனான். கதவு சாத்தியிருந்தது. திரும்பவும் ஒடி வந்தவன் அப்படியே உறைந்துபோனான்.

எப்படி நடந்ததென்றே தெரியவில்லை. சின்னையா, கை கால் வயிரெல்லாம் வெட்டுப்பட்டு ஒரே இராத்தமயமாகியிருந்தான். கண்ணாதம்பியின் அப்பாவிற்கும் மீசையில் வெட்டுப்பட்டு காயம் இருந்தது. கோடிப்பக்கம் சத்தமாயிருந்தது. சின்னையா வின் பொண்டாட்டி கத்திக்கொண்டே வந்து அவனை இழுத்துப்போய் விட்டாள். அதன்பின் அவரவர் வீட்டுக்கு போனவர்கள்தான் யாரும் வெளியே வரவில்லை.

விடிந்தால் எல்லாம் சரியாகுமென்று பாலு நினைத்தான். ஆனால் கண்ணாதம்பி தன்னை ஏன் வரவிடாமல் தடுக்க வேண்டும்? அதுதான் பாலுவுக்கு புரியவில்லை.

“அடேய் கண்ணாதம்பி வாடா சோறாக்கி வெளையாடுவோம். அம்மாச்சி புள்ளைய கூப்பிட்டா...?” பாலு திரும்பவும் கெஞ்சினான்.

“போடா கிழிஞ்ச கழிசான் ஒருக்கா சொன்னா வெளங்காதா?”

பாலுவிற்கு கிழிஞ்ச கழிசான் என்றால் கோபம் வரும். சற்று தூரமாய் போய் நின்று கொண்டு,

“நீதாண்டா கொரங்கு மூஞ்சி” என்றான்.

“கொரங்கு மூஞ்சா...? இரு இரு இனிமே நீ எப்பிட சோறாக்கி வெளையாடுறன்னு நானும் பாக்குறேன். இன்னைக்கு எங்கப்பா மரத்த வெட்டிருமே.... அப்பரம் எங்க போய் வெளையாடுவே.... எங்க போய் வெளையாடுவே....?”

சொல்லிக் கொண்டே ஆடிக்காட்டினான் கண்ணாதம்பி.

“என்னது மரத்த வெட்ட போறீங்களா? வேணாண்டா கண்ணாதம்பி. அந்த மரம் பாவம்டா. நான் வேணுன்னா என் கிட்டிப்புள்ள உனக்கு தந்திடுறேன். மரத்த வெட்ட விடாதடா?”

“உன் கிட்டிப்புள்ளும் வேணாம் ஒன்னும் வேணாம். மரத்த வெட்டிட்டா யாருமே கோடிப்பக்கம் வரமாட்டாங்கன்னு எங்கம்மா சொன்னிச்சி.”

பாலுவிற்கு இனம் புரியாத கவலை. அவன் சின்ன வயதிலிருந்தே அந்த பலா மரத்துடன் சினேகம் வைத்திருக்கிறான். நொண்டி, காக்காமுட்ட, கண்ணாழுச்சி, பம்பரம், கிளித்தட்டு எல்லா வினையாட்டுமே இந்த பலாமரத்து அடியிலதான் ஆரம்பிக்கும். அதை வெட்டிட்டால் வெயில் சுட்டெரிக்கும். எல்லா அழகும் போய்விடும். என்ன செய்வது...? பாலு அதே இடத்தில் நின்றபடியே யோசிக்கலானான். பலாமரத்தை கட்டிப்பிடிக்க முயற்சிசெய்தான். முடியவில்லை. மரத்தில் சாய்ந்தபடியே கொஞ்சனேரம் தேம்பி தேம்பி அழுதான். தொட்டுத்தடவி ஆசையாய் முத்தம் கொடுத்தான். ஒரு கருங்கல்லை எடுத்து ‘பாலு’ வென்று எழுதிவைத்தான். கீழே கொட்டிக் கிடந்த இலைகளைப் பொறுக்கி கவலையுடன் பார்த்தான்.

பச்சை பலா இலைகளை பறித்து ஈர்க்கு குச்சியால் குத்தி குத்தி தொப்பி செய்து போட்டுக்கொள்ள அந்த லயத்து பிள்ளைகளுக்கு கொள்ளை ஆசை. அம்மாச்சியும் பாலுவும் நீட்ட முடி செய்து போட்டுக் கொண்டு லயமெல்லாம் ஆடுத்திரிவார்கள்.

இனியென்ன செய்யலாம்..? பாலுவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. செய்வதறியாது மரத்தை சுற்றி சுற்றி ஆடுத்தொடங்கினான். கையை வீசிக்கொண்டு.... தலையை ஆட்டிக்கொண்டு..... இன்னும் வேகமாய் ஆடினான். தலைமுடியை குழப்பிப் கொண்டான். ஆவேசம் வந்தவனைப்போல் மரத்தில் மோதி மோதி விடாமல் ஆடினான்.

ஒடி வந்து பார்த்த கண்ணாதம்பி,

“ஜூய்போ! பாலுவுக்கு சாமி வந்திருச்சி” என்று சத்தமாய் கூச்சலிட்டான்.

“சாமியா.....? ஆஹா! இதுவும் நல்ல ஜூயாவா இருக்கே....”

பாலுவுக்கு உள்ளுக்குள் சிரிப்பு. இருந்தாலும் சாமியாடுவது போலவே நடிக்க ஆரம்பித்தான். மரத்தை விடாமல் பற்றிக் கொண்டான். ரொம்பவும் நடித்தால் மாட்டிக்கொள்வோமென்று, கண்களை மூடிக்கொண்டே ஆடினான்.

யார் யாரோ வந்துவிட்டார்கள்.

“நேத்து ரெத்தம் சிந்தினதுமே நினைச்சேன். கோடிப்பக்கம் காளியாத்தா குடியிருக்கான்னு அடிச்சிக்கிட்டேன். யாராவது கேட்டெங்களா? இப்பு ஆத்தாவே வந்திருச்சி.”

சொல்லிக்கொண்டே பாலுவின் தலை நடுவில் வைத்து ஒரு தேசிக்காயை வெட்டி, குங்குமத்தை அள்ளி பூசிவிட்டாள் பணியை லயத்து பார்வதும் ஆச்சி. பாலுவும் ஒருவாறு ஆடுவதை நிறுத்திக் கொண்டான்.

எது எப்படியோ மரத்தில் சாமியிருப்பதாய் எல்லோரும் நம்பிவிட்டார்கள். இனி என்ன நடந்தாலும் மரத்திற்கு அப்ததில்லை ஆனாலும் இவர்கள் செய்வதைப்பார்த்தால் இனி மரத்தடியில் வினையாட முடியாது போலிருக்கிறதே.....!

பாலு திரும்பவும் யோசிக்கத் தொடங்கினான்.

வினாக்கள் விடைகள்

2

தெணியான்

அந்த நாளிலே கிராமத்துக்குள்ளே கார் வந்தால் ஒரு புதினம். எங்கள் ஊரிலும் அப்பிடித்தான். நான் அறிய எங்கள் படலையில்தான் அப்ப கார் வந்து நின்றது. ஊர்ப் பொடியள் ஒடி வந்தார்கள். சுற்றிச் சுற்றி புதினம் பார்த்தார்கள். தொட்டும் பார்த்தார்கள். றைவர் கீற வேண்டாம் என்றார். ஆனால் பேசமாட்டார். அப்படிக் கார் இப்ப காணேலாது. பச்சை நிறம் ஜீப் மாதிரி சுதூரம். கரிக்கோச்சிப் பெட்டிபோல கதவு. நல்ல காற்றோட்டமாக இருக்கும். மூட்து விடுகிற கூட, நல்லதுடிச்ச சீலை. பெரிய சில்லு. சின்னக் குழலை வளைத்து தலைப்பிலே பந்து பூட்டின கோன். பந்தை அழுக்க அழுக்க “பாம..... பாம்” என்று கோன் அடிக்கும்.

கார்காரன் கடற்கரைப்பகுதி ஆள், நல்ல மனிஷன் நான் காரில் ஏறுவேன். கோன் அடிக்க ஆசை. எனக்கு ஏலாது. கோணைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். றைவருக்கு விளங்கி விடும். பந்திலே அழுக்கி அழுக்கி “பாம் பாம்” என்று கோன் அடித்துக் காட்டுவார். எனக்கு நல்ல புருகம். அவரைப் பார்த்து சிரிப்பேன். அவருக்கும் சிரிப்புவரும்.

அப்ப எனக்கு மூன்று வயது அம்மாவுக்கு வயிற்றிலே குழந்தை. என்ன குழந்தையாக இருக்கவேணும்? வயிற்றைப் பார்த்துக் கதைத்தார்கள். பரந்து கீழிறங்கின வயிறு. பெண்பிள்ளைதான். பெண்பிரக இல்லாத குடும்பம். முத்தது ஆண். பிறந்து செத்துப் போச்சு அடுத்தது அங்ணா. பிறகு நான். இப்படியே போனால்....? பெண் என்றதும் எல்லாருக்கும் நல்ல புருகம். அம்மாவைப் பத்திரிமாகப் பார்த்தார்கள்.

மாதம் ஏற ஏற ஊர்ந்து துடிக்கிறது கூடும். மாதம் கிட்ட வர, இந்தக் கடுவன்கள் இடிச்ச இடியிலே கட்டின சீலை அவிழும்’ என்று அம்மா? சொல்லுவா. இப்ப ஊர்ந்து துடிக்கிறது குறைவு பெண்பிள்ளை அப்படித்தானாக்கும் என்று நினைச்சா. வரவரக் குறைந்து கொண்டு போனது. மனசில் சமுசியம் ஊர்ப் பரியாரிமாரோடு மினைக்கெட இயலாது. அரசாங்க ஆசுபத்திரிக்குப் போகலாம். அது தருமாசப்பத்திரி பாண் தின்கிறதும், தருமாசப்பத்திரிக்குப் போகிறதும் மதிப்பில்லை பருத்தித்துறைக்கு காரில் ஜயா கொண்டுபோனார். துறைமுகத்தடியில் இருந்த டொக்ரர். ‘ரேவுட டாக்குத்தர்’ என்று சொல்லுவார்கள்.

அவர் நல்ல கைராசிக்காரர். தமிழ்ப் பரியாரிமார் போல கைபிடித்துப் பார்க்கிறவரில்லை. கழுத்தில் தொங்குகிற ஸ்டெத்தாஸ்கோபை காதுகளுக்குள்ளே மாட்டி, நெஞ்கு, முதுகெல்லாம் வைத்துப் பார்ப்பார்; அது ஒரு வடிவதான். எப்பவும் வெள்ளை வெளேன்று இருப்பார். வெள்ளைக்கேட், வெள்ளை லோங்ஸ், காலிலே சப்பாத்து, வெள்ளை மயிர்த்தலை சோட்டாக வெட்டினது. நல்ல எடுப்பான கிழவார். இலங்கை முதல் பிரதமர் எங்களுடைய பள்ளிக் கூடத்து வந்தார். அப்ப அந்த டொக்ரர் வருகிறார் என்று நான் நினைத்தேன்.

அம்மாவைக் கொண்டு போனார்கள். கனமுறை போய் வந்தார்கள். கடைசியாகச் சொல்லிப் போட்டார். ‘குழந்தை வயிற்றுக்கே செத்துப்போச்சு’ என்று அப்ப வயிற்றுக்கே செத்தால் தாயும் சரி அம்மாவும் போச்சுதென்றுதான் கதை. தலையில் யப்பான் குண்டு விழுந்தமாதிரி ஜயா கலங்கிப் போனார். இரண்டு பிள்ளைகளோடும் என்ன செய்யப் போகிறேன்? என்று.

மானிப்பாய் ஆசுபத்திரியில் இருந்த டொக்ரர் திறமான ஆள். வலு கெட்டிக்காரன். அம்மாவைக் காரிலே கொண்டு போனார் ஜயா, இப்ப என்றால் வெட்டி எடுக்கலாம். அப்ப அந்த வசதி இல்லை, ஒவ்வொரு நாளும் ஊசி, ஒரு மாதம் வரை அங்கே இருந்தா. செத்த குழந்தையை அம்மா சமந்து கொண்டிருந்தா அதனாலே யாருக்கு, என்ன பார்யோசனம்? ஊதின வயிறு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வற்றி வந்தது. பிறகு பிறப்பிச்சுப் போட்டார். பெண்பிள்ளைதான் எல்லாருக்கும் கவலை அம்மாவைக் காப்பற்றினது ஒரு ஆறுதல்,

அம்மாவுக்குப் புண் உடம்பு. பத்தியம் கொடுத்து, வெந்தீர் வார்த்து பார்த்தெடுக்கவேணும். வீட்டிலே இருந்தால் ஏதும் வேலை செய்வா. பெத்தாச்சியைக் கூட்பிட்டாலும் அம்மா சம்மா இரா வீட்டில் யார் இருக்கிறார்கள், அம்மாவைப் பார்த்தெடுக்கக்? அம்மாவை பெத்தாச்சி வீட்டில் கொண்டு போய் ஜயா விட்டார். அண்ணாவும் நானும் கூடப்போனோம். அப்ப ஜயாவை இரவில் காணலாம்.

நான் அப்ப ஒரு ஊமையன். உம்மென்று இருப்பேன். வாய் திறந்த பேக்கிறதில்லை. எல்லாம் பார்த்துக் கவனம் பண்ணுவேன். பெரியையா வீட்டுக்கு வருவார். நான் வாசலில் இருப்பேன். கதை கேட்டார். நான்தானே வாய் திறக்கிறதில்லை! ‘விறுமர் மாதிரி இருக்கிறான்.’ என்பார். எனக்கு ஒன்றும் விளங்காது. பிறகு தெரியும் விறுமர் ஒரு சுவாமி என்று. கோயிலும் இருக்கிறது. கட்டுச் சொல்லும் என்று கேட்கப் போகிறார்கள். விறுமர் கட்டுச் சொல்ல வாய் திறந்து பேசுந்தானே! அப்ப விறுமர் என்று பெரியையா என் சொன்னவர்? எனக்கு விளங்கவில்லை, விறுமர் தொக்கையாக இருக்குமோ! நான் நல்ல தொக்கை பெரிய சொக்கு ‘சொக்கன்’ என்று அம்மாவின் ஊரில் சொன்னார்கள். ‘விதானை’ என்றும் கூட்பிட்டார்கள். விதானைமாருக்கு அப்ப கடுமையான அதிகாரம். பயந்த சனங்கள் கொடுக்கிறதை வாங்கி நல்லாத் தின்றார்கள். இறைச்சிக் குடலைகள், சாராயப் போத்தல்கள். எல்லாம் ஒசியிலே குடித்துத் தின்ன உடம்பு வைக்கும். நல்ல குண்டாக இருப்பார்கள். நானும் குண்டுதான் கெதியாக ஒடமாட்டேன். அதனாலே ஒரு நாள் துலைந்து போனேன்.

கட்டைத் தியாகன் அம்மி பொழிகிறவன். தேய்ந்த அம்மிக் கல்லை ஆப்படித்து பொழிவான். நெருப்பு பொறிபறக்கும், பூவாணம் மாதிரி, ஆப்பு, சுத்தியல் சாக்கிலே சுத்திக் கட்டி

தோளிலே கொண்டு திரிவான். ஆஸ் வலு கட்டை சின்னக் குடுமி. வெற்றிலை வாய். பொழிகிற வீட்டில் கிடைக்கிறதை சுருட்டி சாக்கிலே போட்டுக் கொண்டு போய்விடுவான். கள்ளன் கள்ளத் தியாகன் என்றும் சொல்லுவார்கள். அழுகிறபிள்ளையை அடக்குகிறதுக்கு, “கட்டைத் தியாகன் வாறான..... கள்ளத் தியாகன் வாறான..... பிடிச்சுக் கொண்டு போகப் போறான்” என்றுதான் அடக்குவார்கள். கள்ளத் தியாகன் என்றால் குழந்தையளுக்குப் பயம். எனக்குந்தான்.

ஒருநாள் மாலையுக்குள்ளே பக்கத்து வீட்டுக்குப் போனோம். பொடியளோடு விளையாடுகிறதுக்கு. சொந்தக்கார வீடு ஒளிச்சு விளையாடுகிறது’ தான். விளையாட்டு முற்றத்தில் நின்று திக்குத்திக்கா ஓடி ஒளித்தார்கள். ஓராள் கண்டுபிடித்து தொடவேணும் நான் பெரிய தொக்கை ஓட, ஒளிக்க இயலாது மெல்ல வீட்டுக்குள்ளே போய் ஓர மூலையில் குந்தினேன். ஒவ்வொருவராக கண்டு பிடித்து, ‘பட்டான்’ சொல்லித் தொட்டாச்சு. இப்ப என்னைத் தேடுகிறார்கள்.... தேடுகிறார்கள்.... நான் மூச்சுவிடவில்லை. எல்லா இடமும் தேடிக் களைத்துப் போனார்கள். அப்பார்த்து கள்ளத் தியாகன் அந்த ஒழுங்கையால் போனான் அண்ணா ஓடிப்போய், “தம்பியைக் கள்ளத் தியாகன் பிடிச்சுக் கொண்டு போவிட்டான்” என்றார்.

அம்மா, “ஜேயோ..... ஜேயோ..... என்றை பிள்ளை.....” குழறி அழுது கொண்டு தெருவுக்கு வந்துவிட்டா. பெத்தாச்சி தலை தலை என்று அடிக்கிறா. சனம் ஓடிவந்து கூடிவிட்டது. “என்ன... நடந்தது..... என்ன நடந்தது.....” அந்தரப்படுகிறார்கள். “பச்சை உடம்பு..... பிள்ளை பெத்த உடம்பு..... குத்தி முறியக் கூடாது” அம்மாவைத் தடுக்கிறார்கள். அம்மா கேட்டால்தானே! தலைவரிகோலமாக விழுந்து புரழுகிறா.. “கள்ளத் தியாகன் எங்கே போறன்....? எப்பிடிப் போறன்....? அவனைக் கலைசுக்கப்பிடிக்க அவசரப்படுகிறார்கள்.

எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை சத்தும் கேட்கிறது, அம்மா, பெத்தாச்சி அழுகிறார்கள். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. மெல்ல எழுப்பி வருகிறேன். ஒருவரும் என்னைக் கவனிக்கவில்லை. சனத்துக்குள்ளே நுழைந்து, அம்மா பக்கத்தில் போய் நிக்கிறேன். அம்மா தற்செயலாகத் திரும்பினா, பக்கத்திலே நான் “என்றை ராசா..... என்றை தெய்வம்.... எங்கேயடி போனனே.....” அவக்கென்று தூக்கி மடியில் கிடத்தி தலையைத் தடவுகிறா. அம்மாவுக்கு வலு சந்தோஷம். எல்லாரும் சிரிக்கிறார்கள். அம்மாவுக்குச் சிரிப்பு வரவில்லை. கட்டைத் தியாகன் கையில் இருந்து என்னை மீட்டுவிட்ட புருகம். “எட, குத்தியா! எங்கெய்டா போனனே ?” பெத்தாச்சி கேட்கிறா கள்ளம் கள்ளமாக கொஞ்சிகிறா.

கள்ளத் தியாகன் பிள்ளைபிடிகாரனில்ல. ஒரு பிள்ளைதானும் பிடித்ததாக இல்லை. அழுகிற பிள்ளையை அடக்கிறதுக்காகச் சொல்லிச் சொல்லி பிள்ளை பிடிகாரன் ஆக்கினார்கள். திரும்பத் திரும்பப் பொய்யைச் சொல்லி அதை மெய் ஆக்கலாம் தானே!

பெத்தாச்சி பொய்யையின் நெருப்பு அம்மாவின் தாய். நாங்கள் பெத்தாச்சி என்று கூப்பிட்டோம். பெத்தாச்சி எங்களுக்கு அருமை. வேறு பேரன், பேத்தி இல்லை. பெத்தாச்சி வாழுவிழுக்க, அம்மாவுக்கு எட்டு வயது. பெத்தாச்சி நல்ல வழவு. கொடிபோல நெடுமி சிவப்பு பெத்தாச்சியைப் பெத்தது

பெத்தம்மா- கிளி அதுதான் பெயர். வெற்றிலை சப்பி விழுங்கினால் சாரம் தொண்டையில் இறங்குகிறது தெரியுமாம். அப்படி ஒரு சிவப்பு. அந்தப் பெத்தம்மாவின் பிள்ளைதானே, பெத்தாச்சி! பெத்தாச்சி ரோசாப்பு.

பெத்தாச்சி சீப்பாலே தலை இழுக்கிறதில்லை. கண்ணாடி பார்க்கிறதில்லை. தலையை விரலால் கோதி, ஒரு மயிர் பிசகாமல் உச்சி பிரித்து கொண்டை கட்டுவா. எப்பவும் வெள்ளைச் சீலைதான். புருஷன் செத்த பிறகு இந்தக் கோலம். அம்மாவுக்கு அப்ப எட்டு வயது. பதினெட்டு வயது வரை பெத்தாச்சியைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஜூபா செத்த பிறகு சீப்பால் இழுக்கமாட்டன் என்று அம்மா சொல்லவில்லை. வெள்ளைச் சீலை கட்டப் போகிறேன் என்றார். நாங்கள் விடவில்லை. வெளிக் கிடைக்க வெள்ளைதான் கட்டுவேன் என்றா, விட்டுவிட்டோம்.

எனக்குத் திருமணம். தமிழ் முறையில், விளம்பரப் படுத்தாமல் எனது ஆசிரியர் முறை செய்து வைத்தார். வாழ்விழுந்த இரண்டாந்தாரக்காரன். சிலபோர் முகஞ் சுழித்தார்கள். நான் பொருட்படுத்த இல்லை. அம்மா வெள்ளைச் சீலை கட்டி இருந்தா. மணப்பந்தலில் ஒதுங்கி இருந்தா. தான் வாழ்விழுந்தவ என்ற எண்ணம். தாவி, கூறை ஆசீர்வாதம் பண்ண சபைக்குள்ளே கொண்டு போகிற சமயம். உறவுக்காரர் அதைச் செய்வார். நான் மாப்பிள்ளை, முந்திலிட்டேன் தாம்பாளத்தைத் தூக்கி அம்மாவிடம் போனேன். அம்மா தொட்டு ஆசீர்வாதம் பண்ணினா பிறகு ஒருவர் கையில் கொடுத்துவிட்டேன்.

நாற்பது வருஷம் இப்ப புருஷன் இல்லாதவர்கள் பட்டுப் புடைவை கட்டி கலியாணத்தில் நிற்கிறார்கள். தாலிதான் இல்லை. அந்தக் காலத்தில் அசல் பெத்தாச்சி. அம்மா அப்படி இல்லை. பெத்தாச்சிபோல இருக்க இயலவில்லை. தான் வாழுந்த காலத்தின் அசல் அம்மா. பட்டுக் கட்டுகிறவர்கள் இந்தக் காலத்து ஆட்கள். எல்லாம் காலத்தின் மாற்றம். வேண்டியது தான். ஆனால் சீலையும் கோலமும் மாறினால் சரியே! ஆசீர்வாதம் பண்ண அம்மா முன்னுக்கு வரவில்லை. இப்பவும் அப்படித்தான் முன்னுக்குவராயினாம் முன்னுக்கு விடாயினம். அப்ப என்ன மாறினது மாற்றம் மனத்தில் இல்லை. பிறகென்ன மாற்றம்?

யாழ்ப்பாணத்து ஆண்கள் இருக்கிறது பெண்டில் வீட்டில். ஜூபாவின் தொழில், பார்க்க எடுக்க பெண் பிரசில்லாத வீடு, இதுகளுக்காக, அம்மா ஜூபா வீட்டுக்கு வந்தா. எனக்கு அஞ்ச வயது தமிழ் பிறக்கேக்க ஆண்பிள்ளை என்றது ஆத்தைக்கு வெறுப்பு “நெல்லைக் கிளிக் கூரையிலே போடுங்கோ” என்று சொன்னா. ஜூபாவுக்குத் தெரியும் பெண் சகோதரப் பொருத்தம் எனக்கில்லை என்று. எனக்குச் சாதகம் எழுதினபோது சொத்திச் சாத்தியார் சொல்லிப்போட்டார். ஆஸ் வலு விண்ணன் நடக்கமாட்டார் சப்பாணி. இப்ப நம்பர் பார்த்துத்தானே பெயர் வைக்கினம் அப்ப நடசுத்திரத்துக்கு பொருத்தமான எழுத்திலேதான் பெயர். எனக்கு பெயர் அப்படித்தான்.

ஆண்பிள்ளை வேண்டாம் என்றது ஒரு புதினந்தான் எல்லாரும் பெண்பிள்ளை பாரம் வேண்டாமென்று வெறுக்கிறவர்கள். எல்லாந்தன் தன் தேவைக்குத்தான் வேறு ஒன்றுமில்லை.

இப்பூற்றைக் காதில் தோடுபோடுகிறது நாகரிக உச்சம். சிவனாரும் தோடுடைய செவியன் தான். ஒரு காதில் தோடு திருஞானசம்பந்தர் பாடி இருக்கிறார். இரண்டு காதிலும் போட்டால் சிரிப்பார்கள். இரண்டு காதுகளிலும் போடுகிறதுக்கு வசதி இல்லைப்போல. நாங்கள் மூன்று பேரூம் தோடு போட்டிருந்தோம். பவண்தோடு அரையில் வெள்ளிக் கொடி. கொஞ்சம் வளர்ந்த பிறகு மோதிரம். வசதி இல்லாதவர் போடுகிறதில்லை. தலை செம்படையாக பற்றிடை பற்றிக் கிடக்கும். என்னென்ய வைக்கிறதில்லை

எங்களுக்கு தினமும் எண்ணென்ய வைப்பு. நல்லெண்ணென்ய இரண்டு கிழமைக்கு ஒருக்கால் எண்ணென்யக்காரி வருவா. திறமான எண்ணென்ய, கைக்குத்தாக என்றுக் குத்தி வடிச்ச எண்ணென்ய. அம்மா மணந்து பார்ப்பா நல்ல மணங்குணமாக இருக்கும். சுடு சோற்றில் ஊற்றித் தின்னச் சொல்லுவா. காறும் வேண்டாம் என்று சொல்லுவேன். எண்ணென்ய தலையில் பூசிகிறதில்லை. நல்லாத தப்புவா பிறகு தலையைப் பிடிச்சு கசக்குவா. நல்லசூடு, கைகடுகுது எண்ணென்ய வைக்கப் பஞ்சிப் படுகிறார். எண்ணெண்டு வளருகிறது, என்பா.

சனிக்கிழமையில் முழுக்கு காலையிலே பிடித்து எண்ணென்ய தப்பி விட்டுவிடுவா. சாப்பிட்டு முழுகக் கூடாதாம். வயிறு பொருமும். ஒன்பது மணிக்கு முன்னம் முழுக வார்ப்பு சீயாக்காய், வெந்தயம், அரைப்பு அவித்து மெல்லிய சூட்டோடு தலையில் போட்டுக் கசக்குவா. கண்ணில் அரைப்பு விழுந்தால் ஜீவன் போகும். தலையில் தண்ணீர் வார்க்க மூச்சுத் திண்றும் முகத்துக்குத் தண்ணீர் வராமல் நெற்றிக்கு மேலே ஒரு கையை வைத்து அள்ளி ஊற்றுவா.

நான்தான் குழப்படி குய்யோ முறையோ என்று கத்துவேன். முழுக்கு முடிந்தால் ஈரம் போக தலையைக் கசக்கிவிடுவா. ஈரம்போகாது விட்டால் நீர்க் கோத்து விடுமாம். சளி பிடித்து விடும். பிடரி, கன்னம் உடம்பெல்லாம் பூவிலே தொட்டுத் தொட்டு பூசல்மா அடிப்பா பிறகு வேர்க் கொம்பு அம்மியில் போட்டு இரண்டு உப்புக் கல்லு சேர்த்து அரைச்சித் திரட்டுவா. திரளையாகப் பூவரசம் இலையில் தின்னத்தருவா. தின்றாக வேணும் தின்னாவிட்டால் வயிற்றில் வாய்வு விழுந்திடும் என்பா. அதுக்குப் பிறகுதான் சாப்பாடு.

நான் குளிக்கிறதுக்குப் பச்சைக் கள்ளன். ஒருநாள் பின்னேரம் அம்மா குளிக்கக் கூப்பிட்டா, நான் மாட்டேன் என்றேன், பிடிக்க வந்தா எடுத்தேன் ஓட்டம் நான் நல்ல தொக்கைதானே! அம்மாவும் அப்படித் தான். அம்மாவும் விடவில்லை. கலைத்துக் கொண்டு வந்தா. கன்தூரம் ஒடிவிட்டேன். களைத்துப்போனேன். அம்மா பிடித்துவிட்டா. தூக்கிக் கொண்டு மூச்சிழுக்க மூச்சிழுக்க நடந்தா. எனக்கு

வந்த கோபத்துக்கு..... அழுதேன். பறித்துக் கொண்டு ஒடப் பார்த்தேன். முடியவில்லை. தாலிக் கொடியை இரண்டு கையாலும் பிடித்தேன். அம்மா தடுக் முடியவில்லை. என்னை இறக்கிவிடவும் மனமில்லை. கையில் பிடித்ததை மடக்கி முறித்தேன் பதறிப்போனா. அப்பவும் விடவில்லை. கிணற்றுக்குக் கொண்டு போய்க் குளிக்க வார்த்தா.

பிறகு தாலிக் கொடியைப் பிடித்துப் பிடித்துப் பார்த்தா. முகம் கறுத்துப் போச்சு. எனக்கு நல்ல சந்தோஷம் அடிவிழவில்லை. ஐயா வந்தபிறகு மெல்லச் சொன்னா. ‘அப்பிடியே!’ என்று கேட்டார். கொடியைப் பிடித்துப் பார்த்தார். ஒன்றும் சொல்லவில்லை. என்னைப் பார்த்து சொன்டுக்குள்ளே சிரிச்சார். பிறகு புதுக்கொடி செய்வித்துக் கொடுத்தார்.

இதுதான் ஐயா, அம்மா இந்த ஐயா, அம்மா செய்த கொடுமை மறக்க இயலாது வருஷத்தில் இரண்டு தடவையாவது பேதி வாழைப்பழுப் பேதி ஐயா வாங்கித்தருவார். முழுக்கு முடிந்த மற்ற நாள் தருவார்கள். மருந்து குடிக்கிறதுக்கு நான் பச்சைக்கள்ளன். உரைத்து, அனுமானம் சேர்த்து தரும் தமிழ் மருந்து நோயிலும் கொடுமை. நான் வாய் திறக்க அடம்பிடப்பேன். பல்லுக் கிட்டிப் போடுவேன். அம்மாவின் மடியில் கிடத்தி, வாய்க்குள்ளே பாக்கு வெட்டி விட்டு மருந்து பருக்குவார்கள்.

அம்மாவை ஏச்சுப் போடுவேன். ஐயாதான் பேதி மருந்து தருவார். வெறு வயிற்றிலே வாழைப்பழும் இல்லாவிட்டால் சார்க்கரையில் வைத்துத் தருவார். வீட்டோடு நிறத்தில் சின்ன உருண்டையான குளம்பு, கொஞ்ச நேரத்தில் ஏவறை துடங்கும். வெறு வயிறு அடிக்கடி ஏவறை வரும். குடலைப் புரட்டிக் கொண்டு வரும் அது தண்ணிப் பேதியாம் தண்ணீர் குடிக்கத் தருவா குடிக்க சத்தி வரும். வயிற்றைக் குழப்பும் பேசிப் பேசிப் போகும். நான் களைத்துப் போவேன். அம்மாவுக்கு கழுவகிற வேலை. தொடர்ந்து போகும். பின்னேரம் வரை போய்க் கொண்டிருக்கும். “பூச்சிபோகுது.... மந்தம் போகு..... சீதம் போகுது..... கசாயமாகப் போகுது” அம்மா சொல்லுவா, அவவுக்கு நல்ல சந்தோஷம், “வெப்பு கழன்டு போச்சு” என்றும் சொல்லுவா

பேதி கட்டுப்பட்ட பிறகு சாப்பாடு நல்லாக கரைத்துக் காய்ச்சி குத்திரிசிச் சோறு. வேர்க்கொம்பு, மல்லி, சீரகம் அரைத்துச் காய்ச்சின பத்தியக் கறி, வயிறு பசிக்கும் தின்ன இயலாது. இரண்டு நாளுக்குச் சோர்வாக இருக்கும்.

பட்ட அவஸ்தை சொல்ல இயலாது. அப்படி ஒரு கஷ்டம் இப்ப சும்மா பேதி குடிக்கக்கூடாதென்று டொக்கர்மார் சொல்லுகிறார்கள். நாளைக்கு இதுவும் பிழை என்று சொல்வார்களோ!

விவாதங்கள், வாசகர் கழகங்கள், படைப்புக்கள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருத்தல் வேண்டும். ‘வாசகர் பேசுகிறார் பகுதிக்கான கடிதங்கள்’ 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புனைபெயரில் எழுத்துபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புக்கள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

–ஆசிரியர்

கோட்டா முறையிலை கீட ஒதுக்கீட்டுக்கு தீரு அரசியல் அஸ்வ கவிதை முந். பிரசாந்தனின் கடுவேரக்கு எதிர்விளை

2

ரா. நித்தியானந்தன்

திரு அந்தனி ஜிவாவின் மனக்குமுறை அரசியல் செய்க்கக் கோட்டா முறையாக்கப் புலம்புக்றார் நூலின் தொகுப்பாசிரியர் முந் பிரசாந்தன்

முன்னர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தால் ஓரங்கட்டப்பட்ட சமுதாயத்தில் தாம் சார்ந்த இயக்கத்தின் உணர்வுகளை மலையகப் பண்பட்ட தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மீது காட்டிப் பதம் பார்க்கும் கோட்டா முறையைத்தான் பிரசாந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கவிதை உள்ளத்தின் ஆழத்தில் உதிப்பது. வெற்றுச் சொற்கள்ல என்பது அந்தத் தொகுப்பாசிரியருக்குப் புரியாது போனது ஆச்சரியமாகாது. ஏனெனில் அவரது மனம் அக்காலத்துத் தாழ்ந்த சிதைவுகளை இன்றைய நிலையில் ஒப்பிடுவது அவரது உணர்வில் ஊறிப்போன பண்பு.

தரமான கவிதைகள் மலையகத்தாரிடம் இல்லை எனும் அவரது கூற்று, மலையக மக்களின் பாந்த நோக்குகளையும் சாதி, மத பேதமற்ற உயர்ந்த பண்பாளராக வளரும் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் உள்ளம் அறியாத கவிதைப் பண்பை அரசியல் கோட்டாமுறையில் தாம் சார்ந்த இயக்கக் கோட்டாபாட்டுடன் கூட்டும் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் அவர்களுக்கு அவ்வைப் பிராட்டியாரின் வெண்பாவைத்தான் உவமையாகக் கூறலாம். அந்த வெண்பாவின் தொக்கம் “நீரளவே ஆகுமாம் நீராம்பல்” என்பதுதான் அவரே பூரணமான வெண்பாவை எண்ணித் தன் தவற்றை உணர்ட்டும்.

மலையக இந்தியத் தமிழர்கள் சென்றுபோன 59 ஆண்டுகளாகப் படும் பேரினவாத வேறுபாட்டினை அந்தனி ஜிவா உணரவுல்லவர். மலையகக் கவிஞர்களைப் புறக்கணித்த மட்டமையை எடுத்துக் காட்டிய அந்தனி ஜிவாவைத் தமது அரசியல் இயக்கக் கோட்டாமுறை எனக்கருதுவது தவறானது.

-சக்தி பால ஐயா
மலையக இந்திய வச்சாவளித் தமிழ் மகன்

மார்ச் 2007 இதழில் அந்தனி ஜிவா 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் பற்றி சில மனப்பதிவுகளை எழுதியிருந்தார். “சிறப்பாக 544 பக்கங்களில் பதிப்பிக்கப்பட்ட இக்கவிதைத் தொகுதியில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிஞர்கள் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் இலங்கையின் மூத்த கவிஞர்கள் சிலரும் மலையகத்தின் முக்கிய கவிஞர்கள் பலரும் இடம் பெறாதது பெருங்குறைபாடாகும். அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.” என்ற குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தார்.

அதற்குப் பதிலளித்த ஸ்ரீ பிரசாந்தன் “இத்தொகுப்புப் பற்றிய அறிவித்தல் எல்லா ஊடகங்களினுடைம்

மலையகக் கவிதைகள் தரங்குறைந்தவையா?

வெளியிடப்பட்டு கவிஞர்களுடைய படைப்புகள் கோரப்பட்டே இத்தொகுப்பு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. ஊடகங்களில் அறிவிப்பு வெளிவந்த காலத்தில் அக்கறை கொள்ளாமல் இருந்த அந்தனி ஜிவா தொகுப்பு வெளிவந்த பின்னர் மலையக இலக்கியக் காவலனாய் தன்னை இனங்காட்டிக் கொதிப்பது அறிவுப் பொறுப்புனர்ச்சிமிக்க செயலாகப் படவில்லை என்றும் கவிதைகள் தொகுக்கப்படும்போது வடக்குக்கு இத்தினை, கிழக்குக்கு இத்தினை ஆகவே மலையகத்துக்கு இத்தினை கொடுக்கவேண்டும் என்று எண்ணை நான் ஒன்றும் அரசியல் நடத்தவில்லை. இது ஒரு நேர்மையான இலக்கிய முயற்சி என்றும் ஜிவா பிரதேச வாதம் பேசுகிறார் எனவும் உண்மையை வெளிப்படையாக சொல்ல வேண்டுமானால் தரச்சிறப்பின்மை தான் தொகுப்பில் மலையகக் கவிதைகள் எண்ணிக்கையிற் குறைவடையக் காரணமேன்றும் கூறியிருந்தார்.

ஸ்ரீ பிரசாந்தன் து பதிலில் சில உண்மைகள் பொதிந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. நான் ஒரு மலையகத்தவன் ஆனாலும் உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உண்மைகள் கடத்தான் செய்யும்.

மலையகத்தவர்களாகிய நாம் எதற்குமே கோட்டாமுறையை எதிர்பார்த்தவண்ணம் இருக்கிறோம். ஆனால் இலங்கையின் வேறு பிரதேசங்களில் வாழுவர்கள் இப்படிக் கோட்டா முறையை எதிர்பார்ப்பதில்லை. கோட்டா முறையை வேண்டி நிற்பது தவறென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. தமிழகத்தில் ‘செடியூல் காஸ்ட்’ என்ற கோட்டா முறை அறிமுகப்படுத்த பின்னரே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெறமுடிந்தது முன்னேற முடிந்தது, இப்படியாகத்தான் மலையகத் தமிழர்களுக்கும் அரசியல் ரீதியாக இப்போது சில துறைகளில் கோட்டாமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாகத்தான் இன்று ஒ.எல். எ. எல் படித்தவார்கள் ஆசிரிய நியமனம் பெற முடிந்தது. கல்வித்துறையிலும் ஏனைய சில துறைகளிலும் உத்தியோக உயர்வுகளைப் பெற முடிந்தது.

இதற்கு விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்கள் மலையகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் விதிவிலக்காக இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் பெரும்பாலும் நாங்கள் கோட்டாமுறையிலேதான் தங்கியுள்ளோம். இப்படியாக அரசியல் ரீதியான கோட்டா முறை இலக்கியத்தில் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டு ஜிவா தனது கருத்தை முன்வைத்திருக்க வேண்டும். இப்படியாகக் கோட்டாமுறையிலே மழக்கப்பட்ட நாம் இலக்கியத்திலும் கோட்டாமுறையை எதிர்பார்த்து நிற்கிறோமா எனச் சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது, இதுவரை காலத்தில் எத்தனை கவிதைத் தொகுதிகள் மலையகத்தில் இருந்து வந்துள்ளன? அதில் எத்தனை கவிதைத் தொகுதிகள் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப்

பெற்றன? என்ற கேள்வியை வைத்து நமக்கு நாமே சிந்தித்தால் உண்மை தெரியவாரும்.

மேலும் இத்தொகுதிக்கு முன்னர் வெளிவந்த “ஸமுத்தின் புதிய தமிழ்க் கவிதைகள்”, “பதினொரு ஸமுத்துக் கவிஞர்கள், மரணத்துள் வாழ்வோம்” ஆகிய தொகுதிகளில் மலையக்க கவிதைகள் ஏன் இடம் பெறவில்லை என நாம் சிந்திக்க வேண்டும். கோட்டா முறை இல்லாததுதான் இதற்குக் காரணம்

சென்ற ஜூன் இதழிலே ரா. நித்தியானந்தன் இது தொடர்பான ஓர் எதிர்வினையை எழுதியிருந்தார் “மலையக்க கவிதைகள் தனக்கான காலத்தையும் அதற்கான உள்ளடக்கப் பரப்பையும் ஸமுத்துக் கவிதைப் பரப்பினைப்போல முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொள்ளாமல் இருக்கலாம்” என ஒத்துக்கொள்ளும் ரா. நித்தியானந்தன் ஒரு தவறான கூற்றினையும் தனது எதிர்வினையில் முன்வைக்கிறார். “ஸமுத்து இலக்கியத்துக்கு மலையக இலக்கியமே புது இரத்தம் பாய்ச்சியது என்ற அமரர் கைலாசபதி யின் கூற்று பிரசாந்தனைப் பொறுத்தவரை எந்தளவு உண்மையானது? என்று கேட்கிறார். உண்மையில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இப்படியான ஒரு கூற்றினை முன்வைக்கவில்லை.” இக்கூற்று கோட்டா விரும்பிகளால், முன்னேற்றத்திற்கு கோட்டாவில் தங்கியிருப்பவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கட்டுக்கதை

- வீ. கே. ராஜ நரேந்திரன்
கம்பனை

மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியரவர்கட்டு, வணக்கம், இலங்கையின் தற்கால இலக்கியம் பற்றி அறிந்து கொள்ள “ஞானம்” இதழ்கள் உதவுகின்றன. பணி சிறக்கவும் தொடரவும் வாழ்த்துகிறேன்.

“20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஸமுத்துக்கவிதைகள்” சிறப்பான முயற்சி. கடினமான பணி. விமர்சனங்களிருப்பினும் பாராட்டுக்கள்.

அக்கவிதைத் தொகுப்பு தொடர்பாக அந்தனி ஜீவா, ஸ்ரீ பிரசாந்தன் கவிஞர் சக்தீ பாலையா ஆகியோரின் கருத்துக்களை படிக்க நேர்ந்தது.

அந்தனி ஜீவா பல மலையகக் கவிஞர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதாக கூறியிருப்பது, அவர்தான் வாழும் சமூகம் குறித்த ஆதங்கத்தின், அக்கறையின் வெளிப்பாடே. ஏனெனில் மலையகத் தமிழ் மக்கள் ஆரம்பகால வரலாற்றிலிருந்தே அனைத்துத் தளங்களிலும் வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள். புதிதாய் இங்கு சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்தனி ஜீவா அந்த சமூகத்தின் படைப்பாளி. குரல் கொடுக்கும், கேள்வி எழுப்பும் உரிமை அவருக்கு உண்டு. அதைத்தனிநபர் விமர்சனமாக, வசைக்குரியதாக மாற்றியிருக்க வேண்டியதில்லை. பிரதேசவாதம் என்பதாக அதைக்கருத முடியாது.

ஞானம் மே இதழில் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் பிரயோகித்துள்ள ‘கோட்டா முறையிலான ஒதுக்கீடு’, ‘காணமற்போனோர்’, ‘உண்மையை வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் தரச்சிறப்பின்மைதான் காரணம்’ உள்ளிட்ட சொற்பிரயோகங்கள் அபத்தமானவை, ஆபத்தானவை.

‘தரம்’ என்ற வார்த்தை நிறைய பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தின்- சிக்கல்களும் போராட்டங்களும் நிரம்பிய தமிழினத்தின்- தமிழ்க்கவிதைகளின் தரத்தை ஒரு வாசகனோ, ஒரு கவிஞரனோ, ஒரு தொகுப்பாளரோ தீர்மானித்து விட முடியுமா?

இங்கே (இந்தியாவில்) பல நூற்றாண்டுகளாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை மேலேழுமியில் விடாமல் இருக்க சட்டம் மற்றும் நீதித்தறைகளில் ‘தரம்’ என்ற தர்க்கம் ஒன்றைத்தான் கருவியாகக் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்

கி. பன்னீர் செல்வம் (மதுரை)

ஸ்ரீ பிரசாந்தன் அவர்களுக்கு ஓர் பதில் மடல், தமிழ் கூறும் நல்லுலகு செந்தமிழாய் மணம் பரப்பி, எம் மனம் நிறையும் வேளையில், நாமாகவே சிலவேளைகளில் சற்று ஒதுங்கிய நிலையில் இருந்த போது சந்தர்ப்ப குழ்நிலைகள் எம்மை எழுதத் தூண்டுகின்றன. சில கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட சிலர் ஒரு சமூகத்தையே இழிவு படுத்தும் நிலையானது என்னை போன்ற தமிழ் மகனுக்கு கவலையளிக்கும் ஓர் விடயமாகவே இருக்கும்.

நான் ஒரு மலையகத் தமிழன் என்ற வகையிலும், இந்த மலையகம் என்ற கவிஞர்கள், சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, குறிஞ்சித் தென்னவன், மல்லிகை சி. குமார், சக்தீ பாலையா, சாரல் நாடன், சி. முரளிதான் என நீண்டு செல்லும் பட்டியல் இருக்கையில், மோத 84 ஆவது ஞானம் சிறப்பாக பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தமிழி அவர்களின் பவள மலராக பரிணமித்த வேளையில், அந்த மலரில் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் பதிலளிக்கும் முகமாக கூறியிருந்த கருத்துக்கள் எம்மை பெரிதும் பாதிப்படையச் செய்து விட்டது. அவருக்கே தனிப்பட்ட முறையில், அந்தனி ஜீவா மீது ஏதும் காழ்ப்புணர்ச்சி இருந்து-இருந்திருக்குமெனின், ஆத்திரம் இருக்குமெனின் அவருடன் பேசியிருக்கலாம். அதைவிடுத்து ஒரு சமூகத்தையே கேவலப்படுத்தும், அவமானப்படுத்தும் கைதேர்ந்த விமர்சகரைப் போன்று மலையக கவிதைகள் தரச்சிறப்பின்மை காரணமாகத் தான் நிராகரித்து இருப்பதாக கூறியிருப்பது என்மனதில் ஒரு பெரும் நெருடலாகவே இருக்கிறது.

அண்மைக்காலமாக எழுதிவரும் பல எழுத்தாளர்கள் மெளனித்து நிற்பது என்பது வேதனைக்குரிய விடயம். கேட்போர் யாருமின்றி எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாய் எடுத் தெறிந்து பேசுவதற்கு, மலையக எழுத்தாளர் ஒன்றும் கிள்ளுக்கீரை அல்ல என்பதை அவர்கள் சார்பாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்று அதிகமாக எழுதிவரும் சிவனு மனோகரன், ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் பாலா சங்குப்பிள்ளை, இன்னும் பலர், எழுத்து வன்மை இல்லாமலா மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்துள்ளார்கள், அல்லது பரிசில்கள் பெறுகின்றார்களே அதெல்லாம் வெறுமேன் அல்ல தரச்சிறப்பின் காரணமாகத் தான் என்பதை ஸ்ரீ பிரசாந்தன் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்திரம் வந்தால் கொஞ்சம் அடக்கி வாசிக்கத்தான் வேண்டும். அதைவிடுத்து, தாண்டவமாடனால், தகாத வாரத்தைகள் வரச் செய்யும். அது ஒரு இலக்கிய வாதிக்கு சிறப்பானது அல்ல என்பதை புரிந்து கொள்வாரா ஸ்ரீ பிரசாந்தன் அவர்கள்?

ச. ஜி. பரியான்

அனைத்துலக இஸ்லாமிய கிளக்கிய மாநாடு

2007 சென்றை

இலங்கைப் பேராளர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளும் புறக்கணிப்புகளும்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம் இம்முறை தனது ஏழாவது மாநாட்டை சென்னையில் நடத்தியது. முதல் நாள் ஆரம்பவிழாவும் இறுதிநாள் நிகழ்வுகளும் கலைவாணர் அரங்கிலும், இரண்டாம் நாள் ஆய்வரங்குகள் சென்னை புதுக்கல்லூரியிலும் நடைபெற்றன.

தொடக்கவிழா முந்நாள் கழகத்தலைவரும் தமிழ்ப் பேரவீரியருமான “சையது முஹம்மது ஹஸன் அரங்கில்” ஆரம்பமானது. சம்பிரதாய முறைப்படி நடைபெற்ற நிகழ்வுகளோடு இலங்கை அமைச்சர்களான மாண்புமிகு றஹுப் ஹக்கீம், மாண்புமிகு எம். எஸ். எம் அமீர் அவி ஆகியோரால் முறையே, மாநாட்டு மலரும், ஆய்வுக்கோவையும் வெளியிடப் பெற்றன. அமைச்சர்களும் மேடையில் பொன்னாடை போர்த்துக் கொளவிக்கப்பட்டனர்.

மலேசிய அமைச்சர் டத்தோ-ஜி- பழனிவேலு அவர்களினால் மகாநாட்டிற்காக வெளியிடப்பெற்ற நூல்கள் கையளிக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் மத்திய அமைச்சர் மாண்புமிகு ஜி.கே. வாஸன் அவர்களால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பங்களிப்பு செய்த பேரவீரர்கள் பொற்கிழி வழங்கிக் கொளவிக்கப் பெற்றனர். தொடக்கவிழாவில் தமிழக நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு க. அன்பழகன் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்.

தொடர்ந்து கருத்தரங்கும் நடைபெற்றது. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்னும் மகுடத்தில் “தவத்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பலம் அடிகளார் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்வரங்கில், அருள் தந்தை அமுதன் அடிகளாரும், டாக்டர் கே. வி. எஸ் ஹபீப் முஹம்மது அவர்களும், கவிஞர் பேராசிரியர் தி.மு அப்துல்காதார் அவர்களும் கருத்துரை வழங்கினர். மதநல்லினாக்கத்திற்கு ஒரு நல்லுதாரணமாக விளங்கிய இந்திக்கல்வில் அடிகளாரின் உரை பார்வையாளர்களை மெய்சிலிர்க்கச் செய்ததென்னாம்.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வு ஆய்வரங்கம் காலையில் சென்னை புதுக்கல்லூரியில் நடைபெற்றது. அமர்வுகள், நாட்டுப்புறவியல், வரலாறு, சமய நல்லினாக்கம், மார்க்க இலக்கியம், பண்பாடு, படைப்பிலக்கியம் போன்ற இன்னோரன்ன தலைப்புக்களில் நடைபெற்றன.

இரண்டாம் நாள் மாலை நிகழ்வாக பாராட்டாங்கம் நடைபெற்றது. இந்திகழ்வில் கடந்த வருடங்களில் டாக்டர் பட்டம்(Ph.D) பெற்ற பேராசிரியர்கள் கொரவும் பெற்றனர். ஈழக்கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் இருகாவியங்கள் ஓர் ஆய்வு என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் முகம்மது அவி அவர்களும் ஒருவராவார். இது இலங்கைக்குக் கிடைத்த ஒரு பெரும் கொரவுமாகும்.

முஸ்லிம் விஞ்ஞானிகளோடு மாநாட்டுப் போட்டுகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவ மாணவிகளுக்கும் பரிசிலோடு மாநாட்டில் கொளவிக்கப் பெற்றனர். விஞ்ஞானிகளுக்கான கொரவங்கள் இலங்கையின் முன்னாள் அமைச்சரும் இந்நாள் ஜனாதிபதியின் ஆலோசகருமாக அல்-ஹாஜ் ஏ. எச்.எம்.

அஸ்வர் அவர்களால் வழங்கப் பெற்றன. மார்க்க அறிஞர் அரங்கம் நடைபெறும் என அறிவிக்கப் பெற்றதும் உரிய முறையில் அறிஞர்கள் அழைக்கப் பெறாததால் அவர்கள் வருகை தர மறுத்திருந்தனர். நிகழ்வு நடைபெறவில்லை.

27. 05. 2007 அன்று காலை மூன்றாம் நாள் நிகழ்வுகள் கலைவாணர் அரங்கில் ஆரம்பமாகின. “இஸ்லாம் யாங்காவாத மதமா?” என்னுந் தலைப்பில் முதல் கருத்தாங்கு பேரவீரர் டாக்டர் சிலம்பொலி செல்லப்பனார் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் காதர் மொகைதீன், எஸ். பீட்டர் அன்போன்ஸ், எம். எல். ஏ. ஆகியோருடன் இலங்கை அமைச்சர் மாண்புமிகு பஷீர் சேகுதாவுத் அவர்களும் கருத்துரை வழங்கினார். அமைச்சர் பஷீர் சேகுதாவுத் அவர்கள் ஆய்வரங்கில் வரலாற்று அமர்வில் “எறாவூர் வரலாறு” பற்றி ஆய்வுரை செய்து பலரின் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றதோடு சமகால இலங்கையின் நிகழ்வுகள் பற்றிய கேள்விகளுக்கும் பதிலளித்துச் சிறப்பு சேர்த்தார்.

இரண்டாவதாய் நடைபெற்ற “இஸ்லாமியத் தமிழ் இலயக்கியத்தில் மனித நேயம்” என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கில் பேராசிரியை பர்வீன் சுல்தானா போன்ற அறிஞர்கள் கருத்துரை வழங்கினார். முனைவர் மு-அப்துல் கரீப் தலைமை வகித்தார்.

இம்மாநாட்டின் சிறப்பம்சமாக கவியரங்கு நடைபெற்றது. ‘உவமையிலா உத்தம நூபி’ என்னும் தலைப்பில் கவிஞர்கள் கவிதை பொழுத்தனர் இறை வாழ்த்தினை இலங்கை பாடகர் இசைக்கோ நூர்தீன் பாடனார். காவியக் கவிஞர் வாலி அவர்கள் வாழ்த்துப்பா வாசித்து அவையை அதிர வைத்தார். கவிஞர் மு. மேத்தாவின் தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் இந்தியக் கவிஞர்களோடு மலேசியக் கவிஞர் புலவர் ப.மு. அன்வர், இலங்கை கவிஞர் அஷ்ராஃப், சிறூப்தீன் ஆகியோரும் கவிதை படித்தனர்.

கவிஞர் அஷ்ராஃப் சிறூப்தீனின் கவிதை ஆரம்பமே அவையின் கருகோஷத்தைப் பெற்றது. பொறுக்கியெடுத்த வீரியச் சொற்களால் வார்த்தைகளுக்கு உருபுடி, குரலெடுத்து அவர் கூறிய கவியிகள் மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. அவையின் ஏகோபித்த கருகோஷத்தை கவிதை வரிகளினிடையில் அவர் பெற்றபோது ஒவ்வொரு இலங்கை போளரும் பூரித்துப் போனோம். அன்றைய அரங்கின் கவிநாயகனே அஷ்ராஃப் சிறூப்தீன் தான் என்பதை அரங்குமுடிந்து வெளிவந்தபோது வாழ்த்துச் சொன்ன இந்திய இரசிகர்களால் அறிய முடிந்தது. அவரது கம்பீரமான தோற்றும் அவைக்கு அலங்காரம் என ஒருவர் என்னிடம் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

நிறைவுவிழா மாலை 6.00 மணிக்கு கலைவாணர் அரங்கில் ஆரம்பமானது. தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் அதிதியாகப் பங்குகொண்டார். தமிழக ஆளுனரும் இவ்விழாவில் பங்கு கொண்டு கொளவிக்கப் பெற்றார். முதல்வருக்கும், ஆளுனர்க்கும் கேடயங்கள் வழங்கப் பெற்றன.

மாநிலங்களைவத் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் முதல்வர் கருணாநிதிக்கு ரூபா ஒரு ஸ்ட்சம் பணமுடிப்பை உமருப்புவர் விருதாக வழங்கினார். அன்றைய விழாவில் ரகுமான்கான் ஆற்றிய உரை ஒவ்வொரு இஸ்லாமியன் நெஞ்சுத்திலும், ஆறுதல் அளிப்பதாக அமைந்தது அதற்கான காரணமும் உண்டு அதனைப் பின்னர் நோக்குவோம்.

முதல்வர் சாகித்திய அகதமி பரிசு பெற்ற படைப்பாளிகளுக்கும் மற்றும் பலருக்கும் நினைவுக் கேடயங்களித்துப் பாராட்டுச் செய்தார். நிகழ்ச்சி நிரலின்படி இலக்கியக் கழகத்தால் பாராட்டுப் பெறும் சான்றோருக்கான பாராட்டு நடைபெறவில்லை. பாராட்டுபெறும் சான்றோர்களாக மலேஷியத்தோ இக்பால், டாக்டர் சாதிக், ஈரோடு தமிழன்பன், திருமதி கமருன்னிஸா, புரவர் ஏ. வி. எம். ஜபாத்தன், சன் ட.வீ. வீரபாண்டியன், அ. மார்க்ஸ் ஆகியோருடன் எனது பெயரும் அடங்கும். கழகத்துள் ஏற்பட்ட உட்புசல் காரணமாகப் பழிவாங்கும் படலமாக இந்நிகழ்வினை காலைப் பொழுதுக்கு அமைப்பாளர்களான கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், செயலாளர் ஹிதாயத்துல்லா, தலைவர் கேப்டன் அமீர் அவி ஆகியோர் திட்டமிட்டு மாற்றினர். இதனைக்கருத்திற் கொண்டு குறிப்பிட்டவர்களில் தமிழன்பன் கமருன்னிஸா, ஆகியோர் மட்டுமே காலப்பொழுதில் கொரவும் பெற்றனர்.

என்னளில் நான் பங்குபெறாமைக்குக் காரணம், எனது நாட்டவர்களுக்கு இம்மாநாட்டில் ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளுக்கும், புறக்கணிப்புக்களுக்குமாகும். இந்த ஏழாம் மகாநாட்டைப் பற்றி இன்னும் சற்று விரிவாக நோக்கு முன்னர் இதே இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகத்தால் நடத்தப் பெற்ற மாநாடுகள் பற்றிய சில தகவல்களையும் இங்கு நினைவு கூரல் பொருந்தும்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுமுயற்சிக்கு வித்திடப்பட்டது நமது மன்னில் தான். 1969ல் கிழக்கு மாகாணத்தின் மருத்துமனை என்னும் எனது கிராமத்தில் எனது தந்தையார் அதிபராக இருந்த பாடசாலையில் செய்யது ஹஸன் மௌலானா என்னும் தமிழ் ஆசிரியரால் நடத்தப் பெற்ற நிபிகள் நாயக விழாவில்தான் இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் முதல் முதல் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. முஸ்லிம் அறிஞர்களும் முஸ்லிம் அல்லாத அறிஞர்களும் இவ்விழாவில் கட்டுரை படித்தனர். அவை தொகுத்து நூல்களாகவும் வெளியிடப்பட்டன. இதன் பின்னரே 1973 ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம் தோண்றி அதன் முதலாவது மாநாட்டை நடத்தியது.

இம்மாநாட்டின் மூலவர்களில் எமது பேராசிரியர் ம. மு. உவைஸ் அவர்களும் ஒருவராவர். இரண்டாம் மாநாடு 1974ல் சென்னையிலும் மூன்றாம் மாநாடு 1978ல் காயல்பட்டனத்திலும் நான்காம் மாநாடு 1979ல் இலங்கையிலும், ஐந்தாம் மாநாடு 1990ல் கீழக்கரையிலும். ஆறாம் மாநாடு மீண்டும் 1999ல் சென்னையிலும் நடைபெற்றன. தவிரவும் அதே கழகம் புதுக்கோட்டையில் 1989ம் ஆண்டு ஒரு சிற்றிலக்கிய மாநாட்டையும் நடாத்தியது.

இது தவிர வேறு ஒரு அமைப்பான இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் வருத்தத்துக்கு ஒரு மாநாடு என்னும் வகையில் இதுவரை பதின்மூன்று மாநாடுகளை தமிழக நகரங்களில் நடத்தியுள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 2002ம் ஆண்டில் இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வுக்கத்தின் ஆதாவுடன் அரசாங்க உதவி பெற்று துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி கப்பற்றிறை அமைச்சர் மாண்புமிகு அமைச்சர் றவுப் ஹக்கீம் அவர்களின் முயற்சியால் மூன்று நாள் மாநாடு ஒன்றை பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மண்பத்தில்

நடத்தியது. இதன் அமைப்பு குழு தலைவராக நானும், செயலாளராக கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹ்நாப்தீன் அவர்களும் ஒருங்கிணைப்பாளராக டாக்டர் தாஸிம் அகமதுவும், பொருளாளராக இசைக்கோ நூத்தினும் ஒருங்கிணைந்து செயற்பட்டோம். மொத்தமாக நடைபெற்ற இருபத்தியொரு மாநாடுகளிலும் இலங்கையில் நடைபெற்ற மாநாடே அனைத்துக்கும் மகுடமாக அமைந்தது எனலாம்.

இம்மாநாட்டில் நூற்றுக்கத்திகமான வெளிநாட்டு பேராளர்கள் பங்கு கொண்டனர். இவர்கள் இந்தியா, மலேஷியா, சிங்கப்பூர், அமீரகம் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாவர். நூற்றுக்கும் அதிகமான அறிஞர்களும், இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் கொரவும் பெற்றனர். அதிகரால்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்று வெளியிடப் பெற்றதும் இம்மாநாட்டிலாகும்.

இனி சென்ற மாதம் சென்னையில் நடைபெற்ற 7ம் மாநாடு பற்றிய மேலும் சில குறிப்புகள். பரவலாக இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இஸ்லாமிய இலக்கியக்கழகத்தால் நடத்தப் பெற்ற மாநாடுகளிலும் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய கழகத்தால் நடாத்தப் பெற்ற மாநாடுகளிலும் இலங்கைப் பேராளர்களும், மலேஷியப் பேராளர்களும் அதிகாளவில் பங்கு பற்றினர். அவர்கள் அனைத்து முறையும் மிகக் கண்ணியமாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லதாயின் இந்தியப் பேராளர்களிலும் சிறப்பாக உபசரிக்கப்பட்டனர். அதுபோன்றே இலங்கையில் 2002ல் நடத்தப் பெற்ற மாநாட்டிலும் நாம் வெளிநாட்டுப் பேராளர்களை மிக உச்ச நிலையில் உபசரித்தோம். பொறுப்புகளை பங்கிட்டுச் செய்ததால் எமக்கு இடர்பாடுகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. மிக நேர்த்தியாக அனைத்தும் திட்டமிட்டு நடாத்தப் பெற்றதால் மாநாடு மிக வெற்றிகரமாக அமைந்தது. பேராளர்களும் எந்தவித குற்றச்சாட்டுக்களையும் எம்மீது சுமத்தவில்லை காழ்ப்புணர்வு கொண்ட விசாலமற்ற சிலர் மாநாட்டின் சிறிது சலசலத்து ஒய்ந்தனர். ஆனால் 7ம் மாநாடு இவையனைத்துக்கும் நேர்மாற்றமாய் நடைபெற்றது.

சிலர் அதிகார போதையில் மேலாதிக்கம் செய்யமுற்பட்டதாலும், சிலர் அரசியல் இலாபம் கருதி, சுயநலங்கொண்டு முயன்றதாலும் தமிழ் நாட்டின் புத்திலீவிகள் இவர்களை விட்டும் ஒதுங்கிக் கொண்டனர். இறுதிவரை அவர்களின் பங்களிப்பு பூஜ்ஜியமாகவே அமைந்தது. அதிக பண வகுல் உலகளாவிய ரீதியில் அறவிடப்பட்டதாலும் உழைப்புக்கு உதவ மனிதபலம் இந்த ஆணவங்கொண்ட அமைப்பாளர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. இது ஆரம்பமுதல் இறுதிவரை எல்லையற்ற தொல்லைகளுக்கு அவர்களை ஆளாக்கின.

திட்டமிடத் தெரியாமலும் செயற்படுத்தும் திறன்றறும் மாநாடு சீரழிக்கப் பெற்றது என்பதே உண்மையாகும் வெளிநாட்டுப் பேராளர்களும், உள்நாட்டு பேராளர்களும் முழுமையாக ஒதுக்கப்பட்டனர் என்பது ஒரு கசப்பான உண்மையாகும். தத்தமது அரசியல் இலாப நோக்கத்துக்காக மாநாட்டை பயன்படுத்த முயன்றவர்கள் அனைத்து வழியிலும் தோற்றுப் போனார்கள்.

இறுதிநாள் நிகழ்வு தமிழக முதல்வர் மு. கருணாநிதியின் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இஸ்லாமியருக்கான இடைதுக்கீடு சம்பந்தமாக செயலாளர் இதாயதுல்லாவும், கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானும் கலைஞரிடம் பொருத்தமற்ற உவமைக்கி இராந்த செய்கை அனைத்துலக முஸ்லிம்களையும் தலைகுனியச் செய்தது.

இடைதுக்கீடு செய்துதாருங்கள் என்பதை கலைஞரிடம் கேட்க ஹிதாயத்துல்லா கலைஞர் பக்கம் திரும்பி உடல்குறுகி இருகரமேந்தினார். இதற்கு மேலாக கவிக்கோ தன்னுரையில், கலைஞர் அவர்களே உங்களிடம் தான் கருணையும் நிதியும் (கருணாநிதி) உள்ளது. உங்களிடம் இரக்காமல் நாம் யாரிடம் கேட்பது முஸ்லிம்களின் அடையாளமான பிறை ஒரு பிட்சா பாத்திரம்போல் இருக்கிறதல்லவா? இதை நிறையச் செய்து அதை ஒரு பூரண சந்திரனாக்குங்கள் என்றார். அவர் செய்கையும் அவர் காட்டிய உவமையும் அவையைத் தலைகுனியச் செய்தது. இந்தியர்கள் தவிர பங்குகொண்ட அனைத்து முஸ்லீம்களினதும் ஆத்திரத்தையும் அவைத்தப்பையும் அவர்தேஷீக் கொண்டாரென்றே கூறலாம்.

விழா முடிந்து வெளிவரும் போது எங்கும் இதுபற்றியே பேசப்பட்டது. இலங்கை ஜனாத்தியின் ஆலோசகர் அல்லாஜ் ஏ. எச். எம் அஸ்வர் அவர்கள் “என் இவர்கள் உரிமைக்காகப் பிச்சை கேட்கின்றனர். நாம் நம் நாட்டில் உரிமைக்காகக் குரலுயர்த்திக் கேட்கின்றோம், போராடுகின்றோமே” என என்னிடம் கூறி வருந்தினார்.

இதே போழ்தான் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசிய பேச்சு முஸ்லிம்களை மன ஆறுதல் கொள்ளச் செய்த சிறப்பான குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க உரை என நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டோம்.

கலைஞர் பதிலளித்துப் பேசுகையில் நாசுக்காக இடைதுக்கீட்டுப் பிரச்சினையில் இருந்து தன்னைத் தந்திரமாக விடுவித்துக் கொண்டார். அடுத்த மானிலத்தார் தந்தால் நானும் தருகின்றேன் என்றார். நான் நான்கு விழுக்காடு ஒதுக்கீடு செய்கிறேன். அதனைக் கண்டு மற்ற மானிலங்களும் செய்யட்டும் என்று அவர் கூறியிருக்க முடிந்தும் அதற்கு மாறான பதிலையே இரந்தவர்கள் பெற்றனர்.

இத்தனை கடந்தும் மாநாடு பெருவெற்றி பெற்றதாக கவிக்கோ அப்துஸ்ரகுமானும், தலைவர் கப்டன் அர்ஜ் அலியும், செயலாளர் ஹிதாயத்துல்லாவும் தங்களுக்குத் தாமே வார்த்தைகளால் முடிகுட்டிக் கொண்டனர். போதாமைக்கு, பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பேராளர்களோ இலங்கைப் பொறுப்பாளர்களான நாங்களோ இதுபற்றி ஊடகங்களில் எதுவும் கூறாத பட்சத்திலும் செயலாளர் ஹிதாயத்துல்லா தன்னிச்சையாக ஒரு பத்திரிகைச் செய்தியை “கூடர் ஒளி” பத்திரிகைக்குத் தந்திருந்தார். அதற்கு இலங்கையில் இருக்கும் அவாது பினாமிகள் ஊக்கம் தந்திருந்தனர். யானை அடிக்குமுன் தானே அடித்துச் சாவதாக அவர் செய்கையமைந்தது. அத்தனை தவறுகளுக்கும் வெளிநாட்டுப் பொறுப்பாளர்களின் ஒத்துழைப்பின்மையே காரணம் என்பது அவர் குற்றச்சாட்டு. அதற்கான ஒரு காரசாரமான புதிலை நாம் இலங்கை ஊடகங்களுக்குத் தந்து எமது பக்க நியாயங்களை வெளிப்படுத்தினோம். அது பலராலும் வரவேற்கப்பட்டது.

இந்திய ஊடகங்களும் மாநாடு பற்றிய அதிருப்தியைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. மலேஷியாவில் இருந்தும் பேராளர்கள் தாங்கள் பட்ட துண்பங்களையும் பறக்கினிப்புக்களையும் விலாவாரியாக விமர்சித்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். இவை வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றன.

நடைபெற்ற சீர்கேடுகளுக்குப் பொறுப்பாயிருந்தும் இலங்கைக் கம்பன் விழாவுக்கு வந்திருந்த கவிக்கோ அப்துஸ்ரகுமான் வழைமைபோல் உச்சநிலையில் உபசரிக்கப் பெற்றாரேன அறிந்தபோது, நம்மவர்களின் விருந்தோம்பும் உயரிய பண்ணை அறிந்து நாம் பூரித்துப் போனோம்.

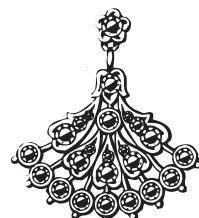
தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS Jewellers

**DESIGNERS AND MANUFACTURERS OF 22KT.
SOVEREIGN GOLD QUALITY JEWELLERY**

101, Colombo Street, Kandy.

Tel 081 - 2232545

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்

அற்முகம்-4

புதுமைக் கவிஞர்
பொன். நாவலன்

புதுமைக் கவிஞர் பொன். நாவலன் அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஒரு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நான் முதன் முதல் ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டு பணியாற்றச் சென்றது பத்தாங் பெர்ஜுலின்தைக்கு அருகிலுள்ள மேரி தோட்ட தமிழ்ப்பள்ளியில் தான். அநூல் ஊவில் தான் கவிஞர் பொன். நாவலன் பிறந்து கல்வி பயின்றார். என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் என்னைப் பற்றி உயர்வாக பிறுரிடம் கடறி மகிழும் பண்பாளர். எங்கள் ஊர் இலக்கியவாதி என்பதால் எனக்கு அலரிடம் ஓர் ஈப்பு.

கவிஞர் பொன் நாவலனின் இயற்பெயர் நாகப்பன். பெற்றோர் துரைஞிலீ-வீரம்பாள் தம்பதியினர். 15-10-1953 இல் பத்தாங் பெர்ஜுலின்தை மேரி தோட்டத்தில் பிறந்தார். இவரை இவாது பாட்டி நிருமதி. குப்ப செல்லமாக வளர்த்தார். மேரி தோட்ட தமிழ்ப்பள்ளியில் ஜந்தாம் வகுப்புவரை மட்டுமே கல்வி கற்றார்.

7-6-1981 இல் வெள்ளையம்பாள் அவர்களைக் கூர்மிடுத்து இவருக்கு கரதா, பொன்மலர், கபிலன் என்று மூன்று பிள்ளைகள்.

1980 ஆம் ஆண்டுகளில் கவிஞர் கரதா இலக்கியமன்றம் வழி கோலாலம்பூரில் இல்லந்தோரூம் நிருக்குற்றப்பாக்களை பெயர்ப்பலகையில் பொறித்தவர். கவிஞர் கரதாவின் தீவிர அபிமானி. தமிழகம் சென்று அவரின் அரவணைப்பில் இருந்தவர்.

இதுவரை 5 கவிதை நூல்களை வெளியிட்டவர். புதுமைக் கவிஞர் பொன். நாவலன் கவிதைகள் (1997), கரும்பும் கண்ணீரும் (2000), பொன் விடியல் (2004), கரும்புச் சிறுத்தையின் கவிதைப் பாய்ச்சல் (2007), கடர் பின்னல் (2007) ஆகியனவாகும்.

தேசிய நூலாசிதி கூட்டுறவுச் சங்கம் கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு (1996), பாரதிதாசன் இயக்கக்குத்தின் தமிழ் எழுத்தாளர் தினந்தில் தங்கப்பதக்கம், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கப் பொற்பதக்கம் எனப் பல விருதுகளையும் பரிக்களையும் பெற்றுள்ளார்.

வாசனாவில், மேஜை கவியாங்குறகளில் பங்கு பெற்றுவருகிறார்.

புதுமைக் கவிஞர் எனும் விருதை உவரைக் கவிஞர் காதா வழங்கியது பெரும் பேறாகக் கருதுகிறார். “கவிதைக் கம்ப்யூட்டர்” (கன்னிப்புலவர் பொன்னி வளவன்), “கவிதை C. I. D” (ஆலந்தூர் மோகனரங்கன்), “கவிச் சூவைச் செல்வர்” (அறிஞர் ஆ. மறைமலையான்) ஆகியோர் தமிழகத்தில் இவருக்கு விருதுகளை வழங்கிச் சிறிப்பித்துள்ளனர்.

நான்டுகளுக்கு முன்பு நீரிழிவு நோயினால் ஒரு காலை இழந்து விட்டார். இருப்பினும் கவிதையின் துணைக் கொண்டு தொடர்ந்து இலக்கியப் பயணம் மேற் கொண்டு வருகிறார்.

அவாது இலக்கியப் பணி தொய்வின்றித் தொடா நூனம் வாழ்த்துகிறது.

- ஆ. குணநாதன், பத்தாங் பெர்ஜுலின்தை

அற்முகம்-5

ஜோசப் செபஸ்டியன்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் வாசகர் மத்தியில் பிரபலமானவர் ஜோசப் செபஸ்டியன். இவர் செபஸ்டியன் - செபஸ்தியம்யா இணையருக்கு நூன்காவது பிள்ளையாக 9.7.1954 இல் கோலாசிலாங்கூரில் பிறந்தார். ஜோசப் என்ற தன் பெயரோடு தந்தையின் பெயரையும் இணைத்துப் படைப்புகளைப் படைத்து வருகிறார்.

சிலாங்கூர் விவர் தோட்டத் தமிழ்ப் பள்ளியில் ஆறாம் வகுப்பு வரையிலும் மின்னர் கோலாசிலாங்கூர் கல்தான் அபதுல் அஜில் இடைநிலைப்பள்ளியில் மூன்றாம் படிவம் வரை பயின்றாவர்.

10-4-1983 இல் பிலோாமினா என்பவரை மணந்து தற்போது மூன்று பிள்ளைகளுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வருகிறார். கோலாலம்பூரில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் அமலாக்கப் பிரிவு அதிகாரியாக பணியாற்றுகிறார்.

“சிவந்தோள் காட்டிய வழி” என்ற தலைப்பில் ஏக பிரானின் வாழ்க்கையைப் பற்றி மலேசிய நண்பன் நாளிதழில் 1985 இல் முதல் கட்டுரையை எழுதினார். தொடர்ந்து இன்று வரையிலும் உள்ளூர் ஏடுகளில் கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை படைத்து வருகிறார்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், மலேசியத் தமிழ்க் கிறிஸ்துவ எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகியவற்றில் செயல்லை உறுப்பினராக இருந்து வருகிறார். மலேசியத் தமிழக் கலை மன்றத்தில் செயலாளராகவும், மலேசியன் இந்தியர் காங்கிரஸ் ஸ்ரீ மாக்கா கிளையின் தலைவாகவும் இருந்து வருகிறார். மயில் வார் இதழ் முன்னாள் ஆசிரியர் அமர் ந. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் ஆதரவில் தமிழர் கலைஞர்ந்துதில் இணைந்தாக நன்றியோடு குறிப்பிடுகிறார்.

“குரியன்” வாசகர் விழாவில் சிறந்த வாசகர் விருது பெற்றுள்ளார். கணக்காகுது தமிழ்ப்பள்ளி ஆற்றி வருகிறார்.

2005, 2006 ஆகிய இரு ஆண்டுகளாக மலேசியத் தமிழ் வாசகர் மாநாடுடனை கோலாலம்பூரில் நடத்தி எழுத்தாளர்களையும், வாசகர்களையும் கொரவித்து வருகிறார். அது மட்டுமின்றி நாடு தழுவிய நிலையில் நடைபெறும் வாசகர் விழா, திறனாய்வுக் கருத்தாங்கு போன்றவற்றில் பங்கு கொண்டு வருகின்றனர்.

ஜோசப் செபஸ்டியன் என் தந்தையாரிடம் ஆறாம் கல்வி பயின்றாவர் என்பதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சி. என் தந்தை கடந்தாண்டு காலமாகி விட்டார். அவருக்கு ஜோசப் செபஸ்டியனின் படைப்புகளைக் காட்டும் போதெல்லாம் அவரைப் பற்றி மிகவும் மகிழ்ந்து பேசுவார். ஜோசப் என் தந்தையின் மீது மிகுந்த யதிப்பு வைத்திருப்பவர்.

இவ்வாண்டு ஒரு கடுரைத் தொகுப்பை வெளியிட ஆர்வம் கொண்டுள்ள ஜோசப் செபஸ்டியனின் இலக்கியப் பணியை ஞானம் வாழ்த்துகிறது.

ஊழலை நோய்

கிளாய் அஷ்டவுணவு

ஸன்டன் - முந்தி வந்த தமிழரும் பிந்தி வந்து தமிழரும்

போன வாரம் இங்கு சுரங்க ரயிலில் ஸன்டன் சிற்றிக்கு போய்க்கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு தமிழர் மிகவும் சோர்ந்து போய்க் காணப்பட்டார்.

அவர் என்னிடம் வந்து தானாகவே பேசினார். என்னைக் கண்டதும் தனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்றார். அவரின் மனதிலை மிகவும் பாதிப்படைந்ததை அவர் பேசப் பேச உணர்ந்தேன்.

அவர் இங்கு ஸன்டனுக்கு வந்ததே பெரிய கதை சுமார் ஒரு மணி நேரம் முழுக்க எனது பயணத்தில் அவாது கதையைக் கேட்டேன். கொழும்பு, சிங்கப்பூர் பின்னர் ரஷ்யா, போர்த்துக்கல், இத்தாலி, வழியாக ஜேர்மனி, ஓல்லாந்து, பெல்ஜியம் வந்து கெண்டயினர் ஊடாக ஸன்டன் வந்து ஒரு ஹாபரில் அரசியல் தஞ்சம் கேட்டவர்.

1992ம் ஆண்டு ஸன்டனுக்கு வந்திருக்கிறார். அன்றிலிருந்து ஸன்டனில் இருக்கிறார். அவருக்கான அரசியல் தஞ்சம் சரியான ஆதாரமின்மையால் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவருக்கு உண்மையிலேயே அரசியல் பிரச்சினை இருந்திருக்கிறது. அவர் இலங்கையில் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார். ஆனால் அவரின் சட்டத்துறை பணத்தை கறப்பதில் மிக முழுமாக இருந்தாரே தவிர அவாது அகதி வழக்கில் ஈடுபாடு காட்டவில்லை.

“அன்னை நான் சாகுபோகிறேன். என்னால் இனியும் உயிர் வாழ முழுயாது.” என்று என்னிடம் சொன்னார். மன விரக்தியின் விளிமில் அவர் நின்றார். இங்கு சட்டத்துறைகள் கடைகள் பல இருக்கின்றன. ஒரு சிலரைத்தவிர வேறு எவரும் அக்கறையோடு அகதிகள் பிரச்சினையைக்கப்படுகிறார்கள் இல்லை.

அத்தோடு இங்கே ஸன்டனுக்கு வந்த தமிழர்களை இரண்டாக பார்க்கிறார்கள். ஒன்று படித்துவிட்டு இங்க வந்து நல்ல வேலையில் இருப்பவர்கள். டொக்டர்கள், என்ஜினியர், லோயர், எக்கவுண்டன்மார்.

அடுத்தவர்கள் அகதிகள் உண்மையிலேயே இலங்கையில் இருக்கும் யுத்த நெருக்கடி, இயக்க முரண்பாடுகள் காரணமாக உயிரை கையில் பிடித்துக் கொண்டு இங்கே ஸன்டனுக்கு ஒடி வந்தவர்கள்.

இலங்கை அகதிகளின் வருகை 1983 இனக்கலவரத்திற்கு பின்பே அதிகமானது, அகதிகள் அதிகமாக வரத் தொடங்கியதும் இங்கே இருந்த தமிழர்கள் படித்தவர்கள் முகம் சுழிக்கக் கொடுக்கினார்கள்.

பிரச்சினை என்னவென்றால் கொழும்பு தெரியாதவை எல்லாம் ஸன்டன் வாற்தோ? என்பதே முந்தி வந்த தமிழர்களின் ஆதாரமாக இருந்தது.

முதல் என்றால் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர்கள் அதுவும் சாதியில் உயர்ந்தவர்கள் தான் மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்று படித்து அங்கேயே உத்தியோகம் பார்த்து பின்னர் ஊர் திரும்பி கதிரையில் இருந்துகொண்டு பெருமை காட்டனார்கள்.

அதேபோல ஸன்டனுக்கும் படிக்க என்று வந்தவர்கள் இங்கேயே செட்டில் ஆகிவிட்டனர். 83ற்குப் பின்பு யாழ்ப்பாணம் மட்டக்களைப் பெற்று கிராமத்து இளைஞர்கள் எல்லாம் இங்கு ஸன்டனுக்கு வர ஆரம்பித்தவுடன் எல்லே இருந்தவர்களுக்குப் பொறுக்கவில்லை.

என்ன சாதியோ ஏதோ எல்லாம் இங்கை வருகிறார்கள் என்ற பிரச்சினை. அதாவது வெள்ளாளரைத் தவிர ஏனையவர்கள் முன்னேறக் கூடாது என்ற சிக்கல்.

இப்ப யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்த குறைந்த சாதிக்காரர்கள் எல்லாம் உழைச்ச முன்னேறி கார், பங்களா என்று பெரும் பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்.

பணம் வந்தால் சாதி போய்விடும் என்ற பயம் வெள்ளாளர் மத்தியில் இன்னும் இருந்து இடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் அகதிகள் பிரச்சினை தொடர்பாக மிகவும் அக்கறை காட்டிய பிரிட்டன் அகதிகள் செய்யும் தில்லு மூல்வுக்குருக்கு பிறகு மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறது.

அனேகமாக பல இயக்கங்களில் இருந்து ஆயுதம் தூக்கிய இளைஞர்கள் இங்கு வந்ததன் பின்பு ஆயுதம் தூக்கிய கைகள் ஸன்டனின் சுதந்திரமான முறையைப் பயன்படுத்தி இங்கும் ஆயுதங்கள் வைத்துக் கொள்ளத்துவங்கினர்.

அது பின்னர் குழுக்களுக்கிடையே சண்டைகளாக மாறத் தொடங்கின. ஒரு பெண்ணுக்காக நடு ரோட்டில் தமிழனை தமிழன் வெட்டிப் போட்டு உயிரோடு பெற்றோல் ஊத்திக் கொழுத்திய சம்பவங்களும் நடந்திருக்கின்றன. அத்தோடு ஊரில் போல இங்கும் இயக்க சண்டைகள், ஊர் பிரிந்து சண்டைகள் என்று ஆரம்பித்தவுடன் எல்லே படித்த தமிழர்கள், படாடோபமான தமிழர்களுக்கு இருந்த மதிப்பும் குறையத் தொடங்கியது. அதுமட்டுமல்ல கிறிட்காட் மோசடியில் பாகிஸ்தானியருக்கு அடுத்தபடியாக தமிழ் இளைஞர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள்.

ஸன்டன், சிங்கப்பூர், இந்தியா, கனடா என்று கிறிட்காட்டுகளை போலியாக தயாரித்து அதில் இருந்து பணம் ஈடுக்கும் பொழுது மாட்டுப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இலங்கைத் தமிழர்கள்.

அன்மையில் இங்கே BBC இல் ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக கிளரிவிட்டார்கள். தமிழர்கள் செய்யும் கிறிட்காட் மோசடி தொடர்பாக தமிழர்கள் வேலை செய்யும் பெற்றோல் நிலப்பு நிலையங்களில் தான் கோடிக்கணக்கான பவுண்டுகள் கள்ள கிறிட்காட் மோசடி நடைபெறுகின்றது. அந்த மோசடியில் பெறப்படும் பணம் எல்லாம் புலிகளுக்கு போகிறது என்று.

சொன்னவர் இலங்கை உயர் ஸ்தானிகராலயத்தின் ஸன்டன் செயலாளர்.

புலிகள் உடனே அறிக்கை விட்டார்கள் அது பொய் என்று.

உண்மையில் இங்கு கிறிட்காட் மோசடியில் ஈடுபடுகிறவர்கள், இளைஞர்கள் தங்களின் படாடோபமான வாழ்வுக்காகவே அதனை செய்கிறார்கள். விலைக்கிடிய கார், பெரிய வீடு என்று மோசடியில் ஈடுபடுகிறவர்கள்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்

அறிமுகம்-6

திருமதி. நிர்மலா பெருமாள்

1988 ம் ஆண்டு நான் கோவாலம்பூர் ரீ கோத்தா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயின்ற வேளை. கமார் இாண்டு வாரம் ஆசிரியர் அறிமுகப் பயிற்சிக்குக் கோவாலம்பூர் கம்போங் பாண்டான் தமிழ்ப்பள்ளிக்குச் சென்றிருந்தேன்.

அங்கு ஒழும் வகுப்பு மாணவி மிகவும் துருதுருவென இருந்தாள். நல்ல தெளிந்த நீரோடை போன்ற பேச்சு மரியாதை நிறைந்த பண்டு அவள் பெயர் கூபாவினி என் அழிந்தேன்.

அதன் பின் சில மாதங்கள் கழித்து, கோவாலம்பூர் ஸ்காட் கோடு கலா மண்டபத்தில் ஒரு நூல் வெளியீட்டு விழா விற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே கூபாவினி எல்லோரையும் வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தாள். “நீ...எபடி இங்கே?” என்று கேட்க, இன்று நூல் வெளியீடும் எழுத்தாளர் நிர்மலா பெருமாள் தான் என் அம்மா” என்று பட்டென்று பதிலளித்தாள்.

அன்று முதல் திருமதி. நிர்மலா பெருமாள் எனக்கு அறிமுகவானார். மலேசியாவில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க பெண் எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

இவாது பெற்றோர் பெ. குப்பன்-கு. ரெங்கம்மாள் இணையருக்கு 28-9-1947 இன் சிலாங்கூர் மாநிலத்தின் கேரித்தீவில் பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியைக் கேரித்தீவு தமிழ்ப்பள்ளி யற்றும் கிள்ளான் ரிவர்ஸைத் தமிழ்ப்பள்ளியில் பயின்று கிள்ளான் மெதுடிஸ்ட் பெண்கள் பள்ளியில் உயர் நிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். சில காலம் கேமயன் மலை போ தோட்டத் தமிழ்ப் பள்ளியில் ஆசிரியர்ப்பணி செய்தார். தற்போது குடும்பத் தலைவர்.

1971இல் திருமணம். கணவரின் பெயர் பெருமாள். பிள்ளைகள் மூவர். மூத்தவர் ககந்தி. மலேசியப் பிற்கால அளவில் புதிய பெற்ற தொலைக்காட்சிக் கலைஞர்.

திருமதி. நிர்மலா தமிழ் இளைஞர் மணிமன்றத்தில் இணைந்து சமூகப் பணி, இலக்கியப் பணி ஆற்றியளார். இள வயது முதல் எழுதி வருகிறார். ஆரம்பக் காலங்களில் கட்டுஞாகள் பட்டத்தார்.

1984 இல் முதல் சிறுக்குதொயான் வாழ்க்கைப் போராட்டம் தமிழ் நேசனில் வெளிவந்தது. அதனாக் தொடர்ந்து

அனுபவிக்கின்றனர் BBC இனது அந்த செய்திக்கு பின்பு பெற்றோல் ஸ்டேசன்களில் கிறிட்டி காட்டை கொடுப்பதற்கு வெள்ளைக்காரர் அச்சப்படுகின்றனர்.

என்னிடம் லோயர் இரத்தினசிங்கம் சொன்னார் ஒரு சுப்பர் மார்க்கட்டில் ஒரு வெள்ளைக்காரர் கிறிட்டி காட்பாவிக்கும் பொழுது பின்னால் நின்ற தன்னை அவர் சந்தேகமாகப் பார்த்தாராம். தமிழ் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக.

“இங்கே வெள்ளைக்காரர் மத்தியில் தமிழர் என்றால் கள்ளர் அல்லது மோசடி செய்பவர்கள், கொலைகாரர்கள் என்றொரு இமேஜ் வந்துவிட்டது.” என்று கவிஞர் இராஜமனோகரன் போன்றவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

முதலில் தமிழர்கள் என்றால் படிப்பாளிகள், அறிவாளிகள், நல்ல வேலைக்காரர் என்று வெள்ளைக்காரர் சொல்வார்களாம்.

அ. குணநாதன், பத்தான் பெர்ஜு எந்தை

நாட்டின் முன்னணி நாள் மாத வார இதழ்களில் இவாது சிறுக்குத்தானும், தொடர் க்கைத்தானும் வெளிவந்தன.

1995 மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் தின விழாவின் போது இவாது “நோத்தோடு என்ற சிறுக்கை முதற் பரிசீலியும், தங்கப்பதக்கத்தையும் வென்றது. 1990இல் சிலாங்கூர்கூட்டரை வளாகத் தமிழ் எழுத்தாளர் இயக்க விழாவில் சிறந்த எழுத்தாளர் விருது கிடைத்தது. 2002இல் தமிழ்நாடு மயிலைத் திருவள்ளுவர் தமிழ்ச்சங்கம் பாராட்டும் கெளரியிப்பு செய்தது.

இலக்கியப் படைப்பாளர் சங்கத்தின் தங்கப்பதக்கம் (1995), குரியின் மாத இதழ் சிறந்த எழுத்தாளர் விருது (1993, 2001), தேசிய நில நிதி கட்டுறவு சங்கத்தின் இலக்கியப் பரிசு(2004) என்று நிறைய பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர்.

நெருப்பு நிலவு(1988), மலர்ட்டும் மனித நேயங்கள் (1991), வாலாற்றுக்குள் ஒரு வரி(1996), தண்ணீரை ஈக்காத தாமரை(2002) ஆகிய சிறுக்கைத் தொகுப்புகளும், குயில் கூவி துயில் எழுப்ப(2002) எனும் நாவலையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவ்வாண்டு மோதி மிதித்து விடு”(நாவல்), “கண்ண்ரில் கரையாதே” (கட்டுரைத் தொகுப்பு), விலங்குகள்(சிறுக்கைத் தொகுப்பு) ஆகியவை வெளிவாங்களான.

திருமதி. நிர்மலா பெருமாள் மலேசியாத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் திட்டங்களில் ஈடுபட்டு வருவார். இலக்கிய விழாக்களில் முன்னின்று உழைப்பார்.

சிறுக்கைகள், நாவல் தவிர் கவிதைகள் தொலைக்காட்சி நாடக வசனம், வாணோலி நாடகங்கள் ஏழுதியினாளர் முன்பு மலேசிய வாணோலியில் ஓலியேறிய “பூச்சரம் நீக்குச்சியில் இவாது கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சுழுதாயத்தைப் பாதிக்கும் செய்திகளையும், பெண்கள் பற்றிய சுந்தரனைகளையும் கருவாகக் கொண்டு சிறுக்கை, நாவல் படைப்படை இவாது கவிக்கிறப்பு. இன்னாழும் எழுத்துத் துறையில் தான் ஒரு மாணவி என்றும் கற்றுக் கொள்ள நிறைய உள்ளன என்றும் அடக்கத்துடன் கூறும் திருமதி. நிர்மலா பெருமாளின் எழுத்துலகப் பணி வெற்றியுடன் தொடர் “ஞானம்” வாழ்த்துகிறது.

அந்த நம்பிக்கையை பின்னார் வந்த அகதிகள்தான் தகர்த்தெற்றிந்து விட்டார்கள் என்று முன்பு வந்த தமிழர்கள் சொல்கிறார்கள்.

லண்டனில் இருக்கும் அதீத சுதந்திரத்தை பல தமிழர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்து விட்டார்கள் என்பது உண்மை. பல தமிழர்கள் கடுமையான குற்றங்களுக்காக ஆயுள் தண்டனை கைத்திகளாக சிறையில் இருக்கிறார்கள்.

அகதிகள் சிரியின் குற்றங்களில் ஈடுபட ஈடுபட பிரிட்டனும் அகதிகள் மீது பிடிகளை இறுக்குகின்றது.

“ஒப்பிறேஷன் என்வர்” என்ற பெயரில் தமிழ் கிரிமினல்களுக்கு எதிராக மெற்றோ போலிற்றன் பொலிஸார் ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் அளவுக்கு ஆகிவிட்டார்கள் என்றால் பாருங்களேன்.

ஏர்த்தனவேலோன் நெஞ்சாங்கட்டு ந்னைவுகள்

-இரசனைப் பகிர்வுகள்-

-வசந்தி தயாபரன்-

மனித வாழ்வின் கொடைகளில் ஒன்று கிராமத்தில் பிறந்து வளர்வது. கிராமத்து மண்ணில் தவழ்ந்து, பளை வடலி கோவிலிடி என்று விளையாடி, கிடூகு வேலி- கண்டாயங்களூடு கதை பேசி, தேர்முட்டியிலும் மதகடியிலும் பொழுதைப் போக்கி, வளர்ந்து முற்றுவது, அந்த வாழ்வின் சுகம்.

நகரத்தில் வேலைக்கென வந்து வாலிபத்தின் சபலங்களுக்குள் சிக்குண்டு அலைக்கழிந்து-விழுந்து- எழுந்து தன்னை உணர்தல் வாழ்வின் அடுத்தபடி! ஒரு மனிதன், தன்னைத்தானே சுயமதிப்பீடு செய்ய முனைகையில், கடந்த காலம் அவன் மனக்கண் முன் விரிகிறது.

நகரத்துக் குழந்தைகளின் இழப்பு எத்துணை பெரியது என்பதை 'நெஞ்சாங்கட்டு நினைவுகள்' எமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. ஏக்கப் பெருமூச்சுக்களையும் தோற்றுவிக்கின்றது.

தரமான, ஒன்பது சிறுக்கதைகளைப் பொறுக்கியெடுத்து இத்தொகுதி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நூலினை வாசித்து முடித்ததும் அது எம்மில் விட்டுச் செல்லும் தாக்கம், அதன் கணதியை நிர்ணயிக்க ஏதுவாகிறது. அந்தத் தாக்கம் ஏற்படக் காரணிகளாக அமைந்தவை எவை என்ற பகுப்பாய்வு, சில வேளைகளில் வில்லங்கமான காரியமாகி விடுவதுண்டு. இரத்தினவேலோன் அவர்களின் இந்த சிறுக்கதைத் தொகுதி கூட அத்தகையதோர் நிலைக்கு எம்மை ஆளாக்குவது!

தனது சொந்த வாழ்வின் அனுபவங்களை முதல் ஜந்து கதைகளிலும் தந்துள்ளார், ஆசிரியர். ஏனைய நான்கும் புற அனுபவச் சித்திரிப்புகளாகி நிற்கின்றன. 'சொந்த அனுபவங்கள்' என்ற திரையினை விலக்கிக்கொண்டு முதல் ஜந்தையும் நோக்குகிறோம். சத்தமில்லாமல் நடந்தேறி விட்ட சமூக மாற்றங்கள் பல வெளிச்சத்துக்கு வருகின்றன.

பாரிசுவாதத்தால் சூழ்பிய இடுதுகாலை இழுத்திமுத்து நடக்கும் 'நடுவிலம்மான்' மணவாழ்வும் மூன்றே மாதத்தில் முடமாகி விட மருகளின் குடும்பத்தோடு ஒண்டிவிடுகிறார். ஒடியல் கூட்டு காய்ச்சுவார்; மாடுகளை வளர்ப்பார்; 'பெடியஞ்கு பண்டத்துக்கு நேரமாச்சு' என்று முசி முசி அரிசி இடிப்பார்; பாடமும் சொல்லித் தருவார். பாசத்தைப் பொழிந்து பிள்ளைகளை அணைப்பார். இந்த மனிசனை ஏனம்மா அந்த மனிசி வேண்டாமென்டது? என்ற சிறுவனின் கேள்வி நமக்குள்ளும் தொக்கி நிற்கிறது. கிராமத்தில் குடும்ப உறவினரிடையே உள்ள நெருக்கமும், பாசப்பினைப்பும், தேனாய்த் தித்திக்கிறது. கள்ளமற்ற அந்தக் குழந்தை மனம் முற்றிய அன்பால் நெகிழ்வது மிகவும் இயல்பாகக் காட்டப்படுகிறது. 'நடுவிலம்மானின்' மனைவி யாருடனோ ஒடிப் போனதைக் கேள்விப்பட்டு குடும்பமே ஒன்று கூடி அவரைத் தேற்றவது, உறவுகளின் பெருமைக்கு உரம் சேர்க்கிறது. எனிய நடை, பிருசு மனதின் பேதமையை அற்புதமாக வெளிப்படுத்தும் நேர்த்தி, சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு.....எமது மனம் நிறைந்து விடுகிறது.

'சரவணை' மனதில் இடம் பிடிக்கும் கதைகளில் ஒன்று. உடுக்கடித்துப் பாடும் கூத்துக்கலைஞர் ஒருவரைச் சுற்றிப்

பின்னப்படும் கதை. சாதியத்தின் சாயல் படியாத சிறுவர்கள்; சாதிபேதங்களைத் துச்சமெனக் கருதி, காதலால் கட்டுண்டு கிடக்கும் இளசுகள்; சாதியின் பெயரால் கலைஞர் ஒருவனை ஊரை விட்டே ஒட்டும் சனங்கள் - சமூகத்தின் வெட்டுமுகங்கள்! பாரிசுக் கிறார்களின் மாசற்ற நட்டு சரவணை இனி வரமாட்டாராம் என்று அறிந்ததால் ஏற்படும் ஏக்கம், இவை எம் நெஞ்சைத் தொடுகின்றன. மாறி வரும் சமூகக் கட்டமைப்பும் மௌனமாக நடந்தேறும் சாதியக் கட்டவிழப்பும் இயல்பாகக் கூறப்படுகின்றன.

சிறார்களின் உலகம், கனவுகளின் உலகம், குழந்தைத்தனம், குறும்புத்தனம், விளையாட்டு, அடிதடி என்று அங்கு விதவிதமான குட்டிச் சாம்ராஜ்யங்கள். நினைக்க நினைக்க நெஞ்சில் தித்திக்கும் சம்பவங்கள். கதாசிரியரிடம் இவை ஓராயிரம் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை மீட்டு அசைபோடுவது அலாதிச்சுக்கம் என்பது என்னவோ உண்மை தான். ஆனால் சிறுக்கதையை அவை நெடுங்கதையாக்கி விடுகின்றனவோ என்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

'பிறந்தநாள்', 'புத்துணர்ச்சி' இரண்டுமே இளமையின் வாயிலில் - உணர்வுகளின் உத்வேகத்தால் பாதை தவற முற்படுகின்ற இளைஞர் பற்றியன என்று வகைப்படுத்தப்படலாம். சபலங்களின் பிடியில் பேயாட்டம் ஆடும் மனதைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வருபவர்கள் யார்? சமூகப் பொறுப்புக் கொண்ட ஒரு பெண்ணைச் சிருட்டித்து இடித்துரைக்கிறார் ஆசிரியர். மற்றக் கதையிலே, தானாகவே தன் மனதை அடக்கியானும் வலிமை பெற்ற வாலிபனை நடமாட விடுகிறார். மொத்தத்தில் ஒழுக்கமும், விழுமியங்கள் மீதான பற்றுறுதியும் ஒருவனை நேர்வழியில் நடத்துவிக்கும் கடிவாளங்கள் என்பதை நாம் மீண்டுமொரு தட்டவை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறோம். கீழ்த்தரமான உணர்வுகளுக்குத் தீணி போடும் திருட்டு அரங்கங்களை, அங்கு வளையவரும் வித்தியாசமான மனிதர்களைத் தன் கூர்மையான பார்வை கொண்டு படம் பிடிப்பதில் ஆசிரியருக்கு வெற்றி.

'தந்தையுமாகி' நிற்பவர்யார்? பெற்று வளர்த்த தந்தை போன்றே சமூகத்தில் எமக்கு முகவரி தேடுத்தரும் தந்தை உள்ளங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தந்தைதான் இந்தக் கதையில் வரும் எழுத்தாளர் தாமோதரம். உணர்வழாளிகள் கதை. ஆஸ்பத்திரி பற்றிய முன்பாதிப் பக்கங்கள் கதையின் கனதியைக் குறைப்பன. கதாபாத்திரங்கள் உரையாடலின் போது 'படைப்புகள்...நாழிகை' என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் சற்றே நெருடல் தான். 'தந்தையுமாகி' இன்னும் உச்சம் தொட்டிருக்க வேண்டிய கதை!

அறிமுக விழா பற்றி அதிகம் சொல்வதற்கில்லை. பழைய உத்தி ஒன்றைப் பயன்படுத்தாமல் தவிர்த்திருக்கலாம் என்று என் மனம் சொல்கிறது.

பெண்ணைாருத்தியின் உணர்வுப் போராட்டங்கள் காதலில் கட்டுண்ட ஆணைாருவனின் இளகிய உள்ளத்து

ஏக்கங்கள் என்பவற்றை வெகு இயல்பாகப் பேசும் கதை, 'ஒற்றைப் பணை'. தான் காதலித்த பெண் கைம்பெண்ணாகி-தாயாகி நிற்கையிலும் அவளது மனமாற்றத்தை எதிர்பார்த்து, கைப்பிடிக்கக் காத்திருக்கும் மாணிக்கம்- அவன் முற்றிய காதலின் இலக்கணம். குடும்பம், கணவன்-மனைவி உறவு என்பவற்றின் ஆழமான அர்த்தங்களைப் புரிந்து கொண்ட மலர்-நிதானமான பெண்மையின் வடிவம்! இரு வேறு உணர்வுகளையும் பிசிறின்றி ஒன்றாக நகர்த்துகிறார் ஆசிரியர். வித்தியாசமான கதை.

கோவிலை நிலைக்களாகக் கொண்டு கிராமியப் பண்பாட்டின் கோலமாக ஒங்கி நிற்பது 'புதிய தரிசனங்கள்' சொந்த மண்ணில் கால் வைத்ததும் கிடைக்கும் அமைதியும் நிறைவும் உலகின் எந்தவொரு மூலையிலும் கிடைப்பதில்லை. கதை அந்த நிறைவை அளைந்து, சுகிக்கும், மெத்தென்ற உணர்வை எம்மிடம் விட்டுச் செல்கிறது. பணைவடிவிகளில் பத்திரமாய் இருக்கும் தர்மங்கள்; மணல் காட்டிலும் சுவக்கு மரத் தோப்பிலும் சிறைப்பட்டு இருக்கும் விழுமியங்கள். அவற்றையெல்லாம், எறிகணைத் தாக்குதலின் சிறைவகஞக்கு மத்தியிலும் பற்றிப் பிடித்து, பொத்தி, காத்து வைத்திருக்கும் மாயவனின் கோவில் கோபுரம்! கவிபோர்னியாவின் வானளாவ வளர்ந்த கட்டிடங்களை இதனுடன் ஒப்பிடவா முடியும்? நமது மக்களின் பண்பை-வாழ்வை, என்- நம்மை நாமே தரிசிக்கும் கதையிது. இங்கு

கூட 'கிணுவங் கதிகால் வேலியில் துருத்தி நிற்கும் முள்முருக்குப் போல்' நீண்டு விட்ட அசைபோடல்கள்.

பிரம்மா, பல பெண்களின் தலைவிதியை ஓரேசமயத்தில் எழுதி விட்டான் போலும். உடன் பிறப்புக்கள், சுற்றங்கள் எல்லாருமே பெயராவில் தான் என்பது பொது விதியாகி விட்டது. உறவுகள் இப்படித் தானோ என்ற நெஞ்சிடியையும் 'மாமலையின் மருந்து' போல் உதவும் மனிதரும் மானுடமும் இன்னாம் உயிருடன் இருக்கின்ற நிம்மதியையும் ஒருங்கே ஏற்படுத்தும் கதை 'அம்மா'.

சமூகம்-அதன் சிக்கல்கள்- சிக்கெடுக்கும் பிரயத்தனங்கள்..... இப்படி வாழ்வின் பல கோணங்கள் நூலாசிரியரின் பாடுபொருள்கள். பூச்சுக்களற் கிராமிய வாழ்வும் மொழியும் மனதை கிறங்கடிப்பன. நீண்ட வசனங்களும் உப்பிப் பெருத்த பந்திகளும் இடையே முட்டுக்கட்டை போடுகின்றன. அவற்றைப் புறந்தள்ளி கம்பீரமாக நடை போடுவது ஆசிரியரின் இலாவகமான கதை சொல்லற் பானி! சமூகத்துக்கான செய்திகள், கதையின் கருவுடன் நூலிழைகள் போல நெருக்கமாகப் பின்னப்பட்டுள்ளன.

தங்குதடையற்ற பேனா ஓட்டத்தில், வந்து விழுந்து விட்ட சில வார்த்தைகளும் வசனங்களும் செதுக்கப்பட வேண்டியன. பட்டை தீட்டப்பட்ட வைத்துக்கு எப்போதுமே ஒளி அதிகம் அல்லவா! நூலாசிரியர் மீண்டும் ஒரு தடவை தனது படைப்பாளுமையை நிறுவியுள்ளார்.

வியாதிதுவ் குருவி முடிவுத்துறை தீங்குறுப் பிழகுகள்

நெருப்பின் மீது
விரிந்து வைக்கப்பார்முருக்கும்
வாழ்விற்குள்
நான் விட்டில் அல்ல.....

எப்போதும்
லயத்து குருவிகளின் முட்டைகளை
தீங்குறும் சிங்கங்களுக்கு தோதாக...
முருக்களித்து படுத்திருக்கும்
என் தலைமை பறவையை நினைக்க...
எதிர்காலம் அச்சம் கொள்கிறது....

சகல அடக்கு முறைகளையும்
புறந்தள்ளி காலம்....
நானைய விழயலிலாவது
என் முட்டைகளை
சிறகுவிறிக்குமா?

புதைக்கப்பட்ட தேசத்தினாது
நெரிக்கப்பட்ட குரல்வளை எனது....
என் ஏரிகையில்
காற்று வளர்க்கும்
வரலாற்றில்.....
எனது புதைகுழிகள் ஒட்டந்தமிட்டார்முருக்கின்றன.

யார் யாருக்காகவோ சுமக்கும்
காலத்துக்காக....
என் மேகங்கள் கருக்கட்டுகின்றன....

நொருங்கல் நெருக்கடிகள் அற்ற
ஒரு இருப்பிடம் அல்லது
வன்முறை எனக்கும் இருந்திருப்பின்
வாழ்ந்திருக்க முடிந்திருக்குமோ?
ஒரு குடியறிமையுள்ள பிரகையாய்
இங்கு....

என் தேயிலை மீது
குரல்களை இழந்த வலிகள்
காய்ந்து போய் கிடக்கின்றன...

தேசிய நாடக விழாவும் விருது வழங்கலும்

கே. விஜயன்-

தேசிய நாடக விழா மே 3 முதல் 19 ஆம் திகதி வரை நடைபெற்றது. தமிழ் மொழியிலான நாடகங்கள் 16 முதல் 19 ஆம் திகதி வரை மேடையேற்றப்பட்டன. கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களால் இலங்கை கலைக் கழகத்தின் தேசிய நாடகசபை ஆகியன் இணைந்து இவ்விழாவினை நடத்தின.

தமிழ் நாடகங்கள் நான்கு மேடையேற்றப்பட்டன. காம்பிக்கப்பட்ட 9 நாடகங்களிலிருந்து இறுதித் தேர்வுக்கென இந்நான்கு நாடகங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டன. எந்தெந்த தாயும், தீவு எப்போது? தமிழ்ப் பெண் தட்ட தாண்டுகிறாள், ஒன்று எங்கள் ஜாதியே ஆகியனவே இறுதித் தேர்வுக்கென தெரிவு செய்யப்பட்ட நாடகங்களாகும்.

இறுதித் தேர்வுக் குழுவில் திரு. சிவஞானகந்தரம் அவர்களின் தலையையில் எழுத்தாளர் கோகிளா மகேந்திரான், திணைய்ப்பத் துறை சார்ந்த ராஜினி ஞானதாஸ், ரூபவாகினி தொலைக்காட்சி சேஷவையச் சேர்ந்த எம். மோசேஸ் மர்ரும் எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளருமான கே. விஜயன் ஆகியோர் இடம் பெற்றனர்.

மேடை யேற்றப்பட்ட நான்கு நாடகங்கள் குறித்தும் நல்ல முறையில் கலந்துரையாடப்பட்டது. எமது நாடகத் துறையில் இடம் பெற்று வரும் நிறைகளும், குறைகளும் முன்னுதாரணங்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அநூட்பமைவே தேர்வுகள் இடம் பெற்றிருந்தன. சிங்கள நாடகத்துறை கலைஞர்கள் அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டு வரும் விருதுகளும், பரிசில்களும் எமது கலைஞர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் குறியாக இருந்தோம். சிங்கள ஆணைப்பாளர்களும் எதுவிற் மனச்களிப்புமின்றி அவ்வாறே நடந்து கொண்டமையும், தமிழ் நாடகக் கலைஞர்களையும் தெரிவுக் குழுவினரையும் யதிக்கு நடந்தமையும், தெரிவுக்குழுவினருக்கு எதுவித குறையுமின்றி கவனித்துக் கொண்டமையும் மகிழுச்சிக்குரியனவாகும்.

இந்தியத் திரைப்படங்களும், தொலைக்காட்சித் தொடர்களும் பெருமானில் எமது நாடகத் துறையினரையும் கலைஞர்களையும் ஆக்கிரமித்துள்ளன என்பதை நான்கு நாடகங்களையும் தொடர்ச்சியாக பார்த்த போது அவதானிக்க முடிந்தது. நாடகங்கள் அனைத்தும் சொத்தால்களின் நல்ல முறையிலே மேடையேற்றப்பட்டன. நடிப்பும், மேடை அமைப்பும் சோடை போகவில்லை. எனினும், கதைகளின் அமைப்பு, பாத்திரங்களின் அங்க அசைவு, பாவங்கள் என்பன இந்திய படைப்புக்களின் தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக விருந்தன. எனினும், தமிழ்ப் பெண் தட்ட தாண்டுகிறாள் நாடகம் இக்கதையை நிலையை மீறவுடன் முன் செல்வதை அவதானிக்க முடிந்தது.

நமது நாடகக் கலைஞர்களுக்கு போதும் யீர்சியப்பட்டறை அனுபவம் நாடக ஒத்திகை வசதி என்பன இல்லை என்ற போதும் இவர்கள் சிறந்த கதைகளைத் தேடுவது

முயற்சியின்றி இருப்பதை தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் திரும்பத் திரும்ப ஒரே நாடகத்தையே விழாக்களில் மேடையேற்றுவதை தவிர்த்தல் வேண்டும். இது தவற எண்பதையும் சொல்லி வைக்கத்தான் வேண்டும். நமது எழுத்துவகம் வளர்ந்து வருகிறது. நான் தோறும் பெரும் பாலான நல்ல சிறுகதை தொகுதிகள், நாவல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. தயாரிப்பாளர்கள் இவற்றுடன் தொடர்புற்படுத்திக் கொள்ளவும், வாசிக்கவும் தெரிவு செய்து நாடகங்களும் முயற்சிக்க வேண்டும். நாடக வளர்ச்சிக்கு பதிப்பிரதிகள் அதிகம் தேவை பண்டாரநாயகரா சாவதேக மாநாட்டு யண்டபத்தில் பரிசீலிப்பு விழாவின் போது பெரும்பாளர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கலைஞர்களும், நாடக ஆரவளர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள். சிறந்த நாடகம், சிறந்த நடிகர், சிறந்த நடிகை என விருது வழங்கப்பட போது அவர்கள் தோன்றும் நாடகக் காட்சிகள் பெரும் திணையில் காண்பிக்கப்பட்ட போது தமிழ் கலைஞர்களுக்கு பெரும் கை தட்டல் கிடைத்தது. இது இரட்சிப்பு மகிழுச்சிக்குரியதாகும்.

தேசிய நாடக ஷ்டா-2007

விருது பெறும் கலைஞர்கள்

சிறந்த அரங்க நிர்மாணம் :-

சிறந்த உடையலங்காலம் :-

சிறந்த அரங்க முகாமைத்துவம் :-என். எஸ். குருணாகரன்

சிறந்த ஒப்பனை :-

சிறந்த ஓளியமைப்பு :-

சிறந்த இனசையமைப்பு :-

சிறந்த நாடகப்பிரதி :-

சிறந்த துணை நடிகை :-

சிறந்த துணை நடிகர் :-

சிறந்த நடிகை :-

எஸ். சௌல்வக்குமார்.

மனையக வாக்கேவனின்
தீர்வு எப்போது? நாடகம்
எம். ஜி. இராமையா
என்.பொகம்பத்கனி

மனையக வாக்கேவனின்

தீர்வு எப்போது? நாடகம்

சிறந்த அரங்க முகாமைத்துவம் :-

என். எஸ். குருணாகரன்

சோக்கல்லோவின்

“எந்தையும் தாயும்” நாடகம்

எஸ். தனேந்திரப்பிரசாத்

எட்டியாந்தோட்டை

M. கருணாகரனின் “தமிழ்ப்

பெண் தடை தாண்டுகிறாள்”

நாடகம்

கே. சாந்தன்

எட்டியாந்தோட்டை

M. கருணாகரனின்

“தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்” நாடகம்

எஸ். ராமிச்சந்தர்

R. ராஜகேரனின் “ஒன்று

எங்கள் ஜாதியே” நாடகம்

குழந்தை-ம-

சன்முகவிங்கம்

சோக்கல்லோவின்

“எந்தையும் தாயும்” நாடகம்

செல்வம் பெர்ணான்டோ

R. ராஜகேரனின் “ஒன்று

எங்கள் ஜாதியே” நாடகம்

எம். வாசகம்

(மனையக வாக்கேவன்)

மனையக வாக்கேவனின்

தீர்வு எப்போது? நாடகம்

செல்வி. ரி. வணிதா

எட்டியாந்தோட்டை

M. கருணாகரனின்

“தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்” நாடகம்

சிறந்த நடிகர் :-

ரி. சண்முகநாதன் (சோக்கல்லோசன்முகம்)

சோக்கல்லோவின்

“எந்தையும் தாயும்” நாடகம்

எம். கருணாகரன் (எட்டியாந்தோட்டை)

எட்டியாந்தோட்டை

M. கருணாகரனின்

“தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்” நாடகம்

“தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்” நாடகம்

M. கருணாகரன் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

விசேட சிறப்புச் சான்றிதழ்கள்

1 எம். மகேஸ்வரன் - தீர்வு எப்போது?

2 A. M. C. ஜெயசோதி - எந்தையும் தாயும்

3 N. கணேசலிங்கம் - தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்

4 க. சுகிள்குமார் - ஒன்று எங்கள் ஜாதியே

5 சிவா சுப்பிரமணியம் - எந்தையும் தாயும்

6 A. சந்திரபோகன் - தீர்வு எப்போது?

விசேட சான்று பெறும் சிறுவர்கள்

1 செல்வன் - G-மழுரன் - தமிழ்ப் பெண் தடை

தாண்டுகிறாள்

2 செல்வி - S-குணசல்வி - தீர்வு எப்போது?

04-06-2007 மாலை 6.00 மணிக்கு பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்விழாவிற்கு மிருதம் ரட்னாழி விக்கிரமநாயக்க பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார்.

-தகவல் - வதிரி. சி. இரவீந்திரன்
தேசிய நாடக சபை உறுப்பினர்.

20கால கலைக்ஷன் திட்டங்கள்

நான் பண்டிதன்

கம்பன் விழா 2007

கொழும்புக் கம்பன் கழகத்தினர் ஆண்டுதோறும் நடத்தும் கம்பன் விழா மே31, யூன் 1,2,3 ஆகிய தினங்களில் வெகு விமர்சனங்கள் நடந்துறியுள்ளது. இன்று நாட்டில் நிலவும் போர்ச்குழும், தமிழ்கள் அச்சுத்துடன் வாழும் நிலை, தினம் தினம் எங்கு என்ன நடக்குமோ என்ற பயப்பிராந்தி. இத்தனைக்கும் மத்தியில் விழாவின் நான்கு நாட்களும் மக்கள் கூட்டத்தால் மண்டபம் நிர்மிய வழிநீர்த்தென்றால் அதற்குக் காரணம் கம்பன் விழாவின் சிறப்பும் அதற்கான மக்களின் அங்கீராமம்தான் என்றால் அது மிகையல்ல.

முதல்நாள் மே 31 ஆம் திங்கள் மாலை 5 மணிக்கு கம்பகோட்ட ஜஸ்வாயிய லக்ஷ்மி ஆலயத்திலிருந்து ஆரம்பமான ஊர்வலம் பூரண கும்பங்கள் ஏந்திய மங்கையார், குடை கொடி, ஆலவட்டம் ஏந்திய இளவல்கள், மங்கள இசையுடன் பான்ட் இசை முழங்க மிகச்சிறப்பாக, மனதை ஈர்க்கும் வண்ணம் நடைபெற்றது.

எப்பொழுதுமே கம்பன் கழகத்தின் விழாக்கள் நேர ஒழுங்குடன் நடப்பவை. மேடையமைப்பு, சபையினருக்கான வசதிகள், பங்கு பற்றுவோருக்கான வசதிகள் யாவும் கனகச்சிதமாக இருக்கும். இவ்வருடமும் இவ்வொழுங்குகள் வழிமைபோல் பாராட்டும்படியாக அமைந்திருந்தன. திரு. அ. ஆரூரனின் கடவுள் வாழ்த்து கணீரென ஓலிக்க அன்றைய திருநாள் மங்கல நிகழ்ச்சியை உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசரும் கம்பன் கழகப் பெருந்தலைவருமான சி.வி. விக்கினேஸ்வரன் தொடக்கிவைத்து உரையாற்றினார். அவரது உரை இன்றைய நாட்டு நெருக்கடி பற்றியும் தமிழ்தும் இக்கட்டான நிலைப்பற்றியதுமாய் அமைந்ததோடு இச்சூழலில் கம்பன் விழாவுக்குரிய தேவையை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது; தொடர்ந்து இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சர்வஞாபானந்தா, கம்பன் கழகத் தலைவர் தெ. ஈஸ்வரன், புதுவை கம்பன் கழகச் செயலாளர் முருகேசன், மலேசிய அரசியல் தலைவர் சரவணன் என்போரது உரைகள் இடம்பெற்றன. விழாவில் “நாடகமயில்” எனும் நூலினை பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை பதிப்புக்கு வெளியிட்டது. நூலின் முதற் பிரதியை இலக்கியம் பூலவர் ஹாலீம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார் அடுத்து அமர் துரை விஸ்வநாதன் அறக்கட்டளைப் பரிசில்களும் ஏனைய அறக்கட்டளைப் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன. புராணவித்தகர் மு. தியாகராஜா அவர்களும் விமர்சகர் கே. எஸ் சிவகுமாரனும் பரிசில்களைப் பெற்றனர். ஏற்ற மிகு இளைஞர் விருதினை ஓவியர் கனிவுமதி பெற்றுக் கொண்டார். மாகந்தச் சிறகு விருது கவிஞர் அனார் பெற்றார். ஆறுதல் பரிசுகள் ரிச்வானுல் ஹக், பிரமிளா செல்வராஜா, திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டன. நிறைவாக தமிழகப் பேராசிரியர் சிலம்பொலி செல்லப்பன், கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆகியோரது உரைகள் இடம்பெற்றன. “அன்னவர்க்கே சரண்” என்ற கவிக்கோவின் உரை எல்லோரையும் கவர்ந்த இலக்கிய தரத்திலான உரையாக அமைந்தது.

இரண்டாம் நாள் கலை அரங்கில் திரு அவிழங்கார் தலைமையுரையையும் திரு பீர் முகம்மது தொடக்கவுரையையும் நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் இரா. செல்வகண்பதி “பாற்கடல் திரியுமா?” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். தொடர்ந்து நடைபெற்ற இளைஞர் விவாத அரங்கிற்கு பேராசிரியர் நல்மனப்பெரியார்தாசன் நடூவாரக இருந்தார். இளைஞர்கள் அனைவரும் தமது நிறைவேகங்களைக் காட்டி வாதாடினார்.

மாலை நிகழ்வில் தலைமையுரை திருமதி கோகிலா மகேந்திரனாலும் தொடக்கவுரை கம்பகாலவர் தி முருகதாசன் அவர்களாலும் நிகழ்த்தப்பட்டன. தொடர்ந்து அஞ்சலி அரங்கில் இவ்வாண்டு அமர்களான கழக உறுபினர்களின் படங்களை மல்லிகை ஆசிரியர் பெரியார் தொகீனிக் ஜீவா திறந்துவைத்து அஞ்சலி உரையாற்றினார். தொடர்ந்து சிலம்பொலி செல்லப்பன் தலைமையில் பட்டி மண்டபம் நடைபெற்றது. பெரியார் தாசன், ஸ்ரீ பிரசாந்தன், இ. ஜெயாஜி, த. சிவகுமாரன், இரா. செல்வகண்பதி, எம்.எஸ் ஸ்ரீதயாளன் ஆகியோர் தம் திறையை வாதங்களால் சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.

மூன்றாம் நாள் காலை நிகழ்வில் தலைமையுரையை வீரகேசரி ஆசிரியர் வி. தேவாராஜ் அவர்களும் தொடக்கவுரையை புதுவைக் கம்பன் கழக இணைச் செயலாளர் திரு கி. கல்யாணசுந்தாமும் ஆற்றினார். தொடர்ந்து சிலம்பொலி செல்லப்பனின் “இளைஞரோவும் கம்புரும்” என்ற உரை இடம்பெற்றது. அடுத்து பேராசிரியர் இரா செல்வகண்பதி தலைமையில் “மானுடம் வென்ற மகத்துவம் பெரிதும் நிகழ்ந்தது” என்ற தலைப்பில் நடந்த சம்முலும் சொற்போர் பலரையும் கவர்ந்தது. இந்நிகழ்வில் கு. பாலசண்முகநாதன், கே. கலாதரன், ஸ்ரீ பிரசாந்தன், த. சிவகுமாரன், த. சிவசங்கர் ஆகியோர் பங்குபற்றினார்.

மாலை நிகழ்வில் தலைமையுரையை பேராசிரியர் வை. நந்தகுமார் அவர்களும் தொடக்கவுரையை திரு சாரல் நாடனும் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து “மானுடம் வென்றதம்மா” என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் நல்மனப்பெரியார் தாசன் உரை நிகழ்த்தினார். கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் தலைமையில் நடைபெற்ற “கம்பன் கவி தன்னைக் காலத்தால் மாற்றுகிறோம்” என்ற கவியரங்கம் மிகவும் தரமானதாக அமைந்து சபையோரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. கவியரங்கில் சி. முகுந்தன், ஸ்ரீ பிரசாந்தன், த. சிவசங்கர், சி. சிவகுமார், இ. தயானந்தா ஆகியோர் பங்குபற்றினார்.

நிறைவு நாள் காலை நிகழ்வில் தலைமையுரையை பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதனும் தொடக்கவுரையை டாக்டர் ஏ.எம் சகாபதீன் அவர்களும் நிகழ்த்தினார். சிந்தனை அரங்குக்கு திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் தலைமை வகிக்க “உவையை விளக்கும் உண்மைகள்” என்ற பொருளில் பேரா. இரா செல்வகண்பதி, பேரா. நல்மனப்பெரியார்தாசன் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தினார்.

மாலை நிகழ்வில் தலைமையுரையை செல்வி. மாலா சபாரட்னம் நிகழ்த்த, நிறைவூரையை திரு. எம் சாவணன் நிகழ்த்தினார்.

ஆன்றோர் கெளரவிப்பு நிகழ்ச்சியில் பிரம்மஸீ பா. சண்முகநாத சர்மா, தேசமான்ய டாக்டர் ஏ.எம் முகம்பத் சஹாப்தீன், பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன், எமுத்தாளர் அநு. வை. நாகராஜன் வைத்திய நிபுணர் எஸ். ஆனந்தராஜா, தினக்குரல் பத்திரிகை அதிபர் எஸ். பி சாமி ஆகியோர் கெளரவும் பெற்றனர். கம்பகாவலர் விருது, நாவுக்காரசன் பேராசிரியர் சோ. சத்திய சீலனுக்கு மூங்கப்பட்டது.

“பெண்ணடிமைத் தனத்தை வலியுறுத்திய கம்பன் குற்றவாளி” என்ற வழக்காடு மன்றத்துக்கு நீதியரசராக பேராசிரியர் சோ. சத்திய சீலன் விளங்க, வழக்கினைத் தொடுப்பவராக பேராசிரியர் இரா செல்வகணபதியும் மறுப்பவராக பேராசிரியர் பெரியார்தாசனும் வழக்காடு சபையினரை மகிழ்வித்தனர்.

இன்றுள்ள நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் கம்பன் விழாவைச் சிறப்புற நடத்திய கம்பன் கழகத்தினரை குறிப்பாக கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். கம்பன் கழகத்தினரின் பணி மென்மேலும் சிறந்தோங்க வாழ்த்துவோம்.

‘காதலே’ இசை அல்பம் வெளியீடு

தமிழகத்தின் திரை இசையின் ஆக்கிரமிப்பில், தடம் தெரியாமல் மறைந்து கொண்டிருக்கும் நமது இசைத்துறையின் தனித்துவ அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தும், பகீரதப் பிரயத்தனமே ‘காதலே...’ எனும் இசை அல்பம்! நமது சிருஷ்டி - நமது தனித்துவம் காப்பதில் முனைப்படுன் செயல்படும் தமிழ் கலைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் “காதலே” இசை ஆல்பத்திற்கு அண்மையில் கொழும்பு சுகததாஸ ஸ்போட்ஸ் ஹோட்டலில் நடத்திய அறிமுக விழா மிகவும் அமர்க்களமாக இருந்தது.

எந்த ஒரு நிகழ்வையும் கனகக்சிதமாக செய்து முடிக்கும் தமிழ் கலைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் சமீபத்தில் கொட்டாஞ்சேனை காளிமுத்து வாவேற்பு மண்டபத்தில் “தமிழ் கலைஞர் புதுதான்டுக் கொண்டாட்டத்தை மிக நேர்த்தியாகவும் - கீர்த்தியாகவும் நடத்தி முடித்த குட்டோடு, இன்னும் ஒரு படி மேலேபோய் இவ் இசை ஆல்பத்தின் அறிமுகவிழாவை அசத்தலாக நடத்தி முடித்தது.

இதன் பின்னணியில் புரவலர் ஹாசிம் உமரும் சிரேஷ்ட கலைஞர் கலைச் செலவனும் இருந்தார்கள் என்றால் நிகழ்வின் சிறப்பை சொல்லவும் வேண்டுமா? அதனால்தான் மண்டபமும் நிறைந்திருந்ததோ என்னவோ...? கலைஞர்கள் இலக்கியவாதிகள் ஊடகவியலாளர்கள் கலாபிமானிகள் எனப்பலரும் கலந்து கொண்டனர். படப்பிடிப்பாளருக்கும் பஞ்சம் இருக்கவில்லை.

வரவேற்புரை, தலைமையுரை, வாழ்த்துரை, அறிமுக உரை, ஏற்புரை என ஐந்து உரைகள் இடம்பெற்றாலும், ஒவ்வொரு உரையும் “வழா... வழா... கொழு... கொழு” என்று இல்லாமல் இருத்தினச் சருக்கமாக அமைந்திருந்தது. இவ்வரைகளை முறையே கலைஞர் கலைச்செல்வன், மேல்மாகாண சபை உறுப்பினர் வேலம்பொள் செல்லச்சாமி, சமூகஜோதி எம். ஏ. ராபீக், ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் இணை ஆசிரியை திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன், பாடலாசிரியை செல்வி ஆர். சத்யா ஆகியோர் நிகழ்த்தினர்.

விழாவில் இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் பிரதி அமைச்சர் எம். எஸ் செல்லச்சாமி, மேல்மாகாண சபை உறுப்பினர் ராம், கொழும்பு மாநகரசபை உறுப்பினர்களான எம்.எச். மன்னில் கே.டி குருசாமி ஆகியோரை கெளரவுத்துடன் மேடையில் அமரச் செய்திருந்தாலும், தலைமைவகித்த திருமதி வேலம்பொள் செல்லச்சாமியின் உரையைத் தவிர வேற்றந்த அரசியல் வாதியின் உரையும் இடம்பெறாதது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதேபோல் புரவலர் ஹாசிம் உமரும் மேடையில் அல்லது பார்வையாளர்களில் ஒருவராகவே அமர்ந்திருந்தார். வழக்கமாக ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் முறையில் பெறும் புரவலர் இவ்விழாவில் ஒருபிதியைத்தானும் பெறவில்லை. மாறாக புரவலரின் கரங்களால் வாத்தகப் பிரமுகர் ஒருவர் முத்தப்பச் செட்டியார், நியமராலாஜி நிபுணர் ரகுல் மன்குர், ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் முன்னணித் தமிழ் நடிகைகளான சாந்தி பானுஷா, ராஜீவ், வாணி ஜி. கலைஞர்களான சிவாபிரதீபன், கே. ஹரிதாஸ், ‘சூர்யா’ திரைப்பட நடிகர் டாக்டர் நிரஞ்சன் உட்பட பலரும் இசை அல்பத்தின் பிரதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

மொத்தத்தில் ‘காதலே....’ இசை அல்பத்தின் அனைத்து பாடல்களையும் இயற்றி, அல்பத்தை தயாரித்து செல்வி. சத்யா, ஆர். கோவிந்தனுக்கு இவ்வறிமுக விழா ஒரு வெற்றிவிழாவாக அமைந்தது. நல்லவர் லட்சியம், வெல்வது நிச்சயம்.

கலைஞர் சிவா பிரதீபன்

சமுத்துக்தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு

கலாபூஷணம் பண்டிதர் சி. அப்பாத்துரை எழுதிய இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமுத்துக்தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு (முதலாம் பாகம்) அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நால் வெளியீட்டு விழாவுக்குப் பேராசிரியர் சோ. சந்திரேசுகரம் தலைமை வகித்தார். உடைவ தில்லை நடராசாவும் திருமதி சாந்தி நாவுக்காரசனும் பிரதம விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். தெல்லிப்பளை கலைஇலக்கிய களம் இவ்விழாவினை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. தனது எண்பதாவது வயதில் நூலாசிரியர் இத்தகைய ஒரு பயனிக்க நூலினைத் தந்தமைக்காகப் பலரும் நூலாசிரியர் விழாவில் பாராட்டிப் பேசினார். நூல் நயப்புரையை கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் அவர்களும் மதிப்புரையை எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள். நூலின் முறையிலத்திப் போல் பத்மநாதபிள்ளை பெற்றுக் கொண்டார்.

“காட்டுராஜா” “மரணத்தின் விளிம்பில்” நூல்கள் வெளியீடு

சிறுவருக்கான நாவுக்களான “காட்டுராஜா” “மரணத்தின் விளிம்பில்” ஆகிய மூத்த எழுத்தாளர் கே. எம். எம். இக்பால் எழுதிய நூல்களின் வெளியீடு 03-06-2007 அன்று கிண்ணியா மத்திய கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. நூலின் முறையிலத்தினை நூலாசிரியரிடமிருந்து தொழிலதிபர் சக்கரியா (மைமுன்) ஹாஜியார் பெற்றுக் கொண்டார். இவ்விழாவுக்கு இலக்கிய ஆர்வலர் எம். எஸ். எம் நியாஸ் தலைமைவகித்தார். நயவுரையை ஆசிரிய ஆலோசகர் எம்.ஜி. ஏ முத்தலிப் நிகழ்த்தினார். கல்விப் பணிப்பாளர்கள் சி. தண்டாயுதபாணி, ஏ.எம்.எஸ் அப்துல்ஹாதி திருமலை மாவட்ட முன்னாள் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் சின்னமஹ்ராப் உட்படப் பலர் கலந்து இவ்விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

இறுவட்டு வெளியீடும் இருவயலின் இசையும்

எழுத்தின் தலைசிறந்த வயலின் மேதைகளில் ஒருவரான இராதாகிருஷ்ணனின் இறுவெட்டு 27. 05. 2007 அன்று வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷன் பிரதான மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. விழாவுக்குத் தலைமைவகித்த கலாகூரி ஆ. சிவநேசச் செல்வன் தனது உரையில் “ஓர் இசைப் பாரம்பரியத்தில் தோன்றிய வயலின் வித்துவான் இராதகிருஷ்ணன் இசைத்துறையில் பெரும் சாதனை படைத்தவர். உலகெங்கிலும் மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கச்சேரிகளை நடத்தியவர். தலைசிறந்த மாணவர் பரம்பரையையும் உருவாக்கி இசைத்துறைக்குப் பெரும் பங்காற்றியவர்” எனக்குறிப்பிட்டார். இவ்விழாவில் விருந்தினர்களாக பேராசிரியர் சபாஜெயராஜா மிருதங்க வித்துவான் கலாபூஷணம் க. சண்முகம்பிள்ளை ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். தொடர்ந்து நடைபெற்ற இரு வயலின் இசைநிகழ்ச்சியில் திருமதி சமிந்தவி திசாகரன், திருமதி தர்மிகா முரளிதூரன் ஆகியோர் பக்கவாத்தியங்களுடன் வயலின் வாசித்து சபையோரின் பாராட்டைப்பெற்றனர்.

“ஊமைக்காயங்கள்” கல்விதைநூல்

மூதார் இ. நீலம் எழுதிய “ஊமைக்காயங்கள்” என்ற கல்விதை நூலின் வெளியீட்டு விழா மூதார் பிரதேச சபை கேட்போர் கூடத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு கலைமேகம் கவிஞர் ஏ. எஸ் இப்ராகீம் தலைமைதாங்கினார். “நமது மண்ணின் காயங்களைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் கல்விதைகள் பல இந்நூலில் உள்ளன. காலத்தின் தேவைகளை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது” என எழுத்தாளர் ஏ. எஸ் உவைதுல்லா தமது உரையில் தெரிவித்தார். இவ்விழாவில் கவிஞர் மூதார் முகைதீன், அதிபர் வல்லிபுரம் ஆகியோர் உட்படப் பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

செல்வி திவ்யா சிவநேசனின் திருத்தக்கிரியா நடன நிகழ்வு

செல்வி திவ்யா சிவநேசனின் திருத்தக்கிரியா நடன நிகழ்வு 17. 06. 2007 அன்று கொழும்பு வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. செல்வி திவ்யா சென்னை பேராசிரியர் சி. வி. சந்திரசேகரின் மாணவியாவார். இவ்வெபவுத்திற்கு பிரதம அதிதியாக இந்திய கலாசார நிலையப் பணிப்பாளர் திருமதி நக்மா மலிக் கலந்து சிறப்பித்தார். அணிசேர் கலைஞர்கள் சென்னை கலாசேத்திரா விரிவுரையாளர் ஹிரிதம் நட்டுவாங்கம் செய்தார். கலாசேத்திரா பட்டதாரி கே. தீப்பு பாடினார். இசைகலாமணி வி. ஜம்புநாதன் மிருதங்கம் வாசித்தார். சிறப்பு அதிதிகளாக மழுராபதி அம்மன் ஆலய அறங்காவலர் பொன் வல்லிபுரம், கலாகூரி அருந்ததி ஸ்ரீ ரங்கநாதன், இராமநாதன் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் கோ. நகுலராஜ், கலாகூரி வாக்கி ஜெகதீஸ்வரன் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

திருமண ஆலோசனையம் ஒன்று கூடல் 2007

வேல் அழுதன் திருமண ஆலோசனையகம் ஒன்று கூடல் 2007 கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் 3-6-2007 சட்டத்தரணி K. V மகாதேவன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் 2007 ஆம் ஆண்டுப் புதுத் தம்பதிகள் மங்கல விளக்கேற்றியமை புதுமையாக இருந்தது. வாழ்த்துரையை திரு. கே. சண்முகலிங்கம் நிகழ்த்தினார். கருத்துரைகள் கலைஞர் செ. சக்திதான் இ. செல்வநாயகம் ஆகியோரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. நூலின் அறிமுக உரையை கவிஞர் மாவை வரோதயன் ஆற்றினார். ஆய்வுரைகள் மா. குலமணி, ஞானம் ஆசிரியர்- தி. ஞானசேகரன், திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. பேருரை திரு. சண் பத்மநேசனால் நிகழ்த்தப்பட்டது. தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெற்ற சமீபத்திய விழாக்களில் இவ்விழா புதுமையானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் விளங்கியமையை பலரும் மெச்சிக் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனிஆர்ட்ஸ் (பிறைவே) விறிடை

(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- அழைப்பிதழ்கள்
- நூல்கள்
- விளம்பர பதாகைகள்
- கலண்டர்கள், தடயர்கள்
- அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புனுமெண்டால் ஷீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : punieart@slt.net.lk

கிளை :

யுனிஆர்ட்ஸ் எண்டப்பறைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

திருமண
அழைப்பிதழ்கள்
உங்கள் ரசமைக்கேற்றவாறு
வழவழைக்கலாம்

உருச்சுக்கள்

வணக்கம் உண்மையில் நான் பெருமைப்பட்டுப் போனேன். மே மாத ஞானம் இதழை எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பேராசிரியர் சிவத்துமிக்கு அவரின் வாழ்நாள் சாதனையின் முக்கியமான பகுதிகளை நினைவுக்கு கொண்டு வருவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார்கள். இன்றெந்தில் PDF இல் பார்த்தேன்.

கட்டுரைகள் எழுதிய எல்லோருமே பேராசிரியர் உடனான தங்கள் அனுபவங்களை, அறிவை மிக சிறப்பாக செய்திருந்தார்கள். பொதுக்காரர்கள், உண்மையில் உங்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். இதில் எந்த வித முகத்தாட்சணையும் இல்லை. சரியானதை இனங்கண்டு சரியான வேளையில் உழைப்பு நேர்த்தி மிக்க உங்கள் பணி பெரியது.

ஒரு சஞ்சிகை அதனைக் கொண்டுவருவது இலங்கையின் தற்போதைய நிலைமை செலவு சித்தாயம் என்று எத்தனை பழக்கள் இவற்றுக்கும் மத்தியில் ஞானம் வருவது பெருமகிழ்ச்சி, மதிப்பு.

தங்களின் வாழ்நாளில் தமிழுக்கு ஒரு எழுத்தாளன் என்பதை விட 'ஞானம்' ஆசிரியராக நிறைய செய்திருக்கிறீர்கள். இன்னும் 15 மாதத்தில் 100 ஆவது இதழ் வரப்போகிறது. வாழ்த்துக்கள் மனதார.

இளைய அப்துல்லாஹ்- ஸன்டன்

பேராசிரியர் மலர் சிறப்பாக இருக்கிறது. சில கட்டுரைகள் பாராட்டப்படவேண்டியவை. ஓவ்வொரு கட்டுரைக்கும் ஊடாக பேராசிரியரை மாத்திரமன்றி கட்டுரை ஆசிரியரையும் பார்க்கமுடிகிறது.....பேராசிரியருக்கு இப்படியொரு மலரினை வெளியிட்டுவைத்த உங்களை உள்மாரப் பாராட்டுகிறேன்.

ர. ரி. நித்தியகர்த்தி, அவுஸ்ரேலியா.

ஞானம் ஒழுங்காக வருகிறது. பேராசிரியரின் பவள இதழ் அளவில் மட்டுமன்றி அதில் அடங்கிருந்த பொருளிலும் பெரிதே. படித்து மகிழ்ந்தேன்.

தெணியான்

தாங்கள் வெளியிட்டுவரும் ஞானம்- கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் 2007 ஏப்ரல் மாத இதழில்- இல 83- திருமதி பொன்னுத்துரை இராசம்மா அவர்களது 31ம் நாள் நினைவாக வெளியிடப்பட்ட அம்மா- தேர்ந்த கவிதைகள் பற்றிய மதிப்புரையொன்று இடம்பெறச் செய்துள்ளமைக்கு மிகக் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். திரு. சு. குணேஸ்வரவன் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ள இக்கவிதைத் தொகுதிக்கு கே. ஆர். டேவிட் அவர்கள் ஒரு குறிப்புரையை வழங்கினார்.

இக்குறிப்புரையின் இறுதிப்பகுதியில் கே.ஆர் டேவிட் அல்வாயூர் கிராமத்தின் செயலுக்கம் பற்றிய தவறான விளாவொன்றினை வெளியிட்டுள்ளமை வருந்தத்தக்கதொன்று.

வடமராட்சியில் மத்தியபகுதியில் அமைந்துள்ள அல்வாய்க் கிராமம் ஒரு சாதாரண கிராமமன்று. இலங்கையில் கலை, இலக்கியத் துறைக்குக் காத்திரமான பங்களிப்பினைச் செய்த, செய்து வருகின்ற ஒரு கிராமம். கலிதை, நாடகம், சிறுகதை போன்ற துறைகளில் தமிழ்ச் சமுதாயம் வியக்கும் வண்ணம் புதிய படைப்புக்களையும் அவைக்காற்றுக்கைகளையும் செய்து வருபவர்கள்.

அல்லாயூர்க் கவிஞர் மு. சௌலையா அவர்களின் வழித்தோன்றிய பலர் மரபுவழிக் கவிதைகளையும், நவீன கவிதைகளையும் படைத்து வருகின்றார்கள். கவிஞர் வே. ஜயாத்துரை, கலாநிதி த. கலாமணி, திரு. சி. வன்னியகுலம் போன்றவர்கள் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்தோர், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிடுவதில் ஆர்வங்காட்டி வருகின்றனர்.

புகழ்பூத்த நாடகக்கலைஞர் பலரை உருவாக்கிய பெருமை அல்வாய்க் கிராமத்துக்கு உண்டு. இத்துறையில் ஈடுபடுவோர் பெயர்ப் பட்டியலின் நீட்சி அஞ்சி, பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடாமல் விட்டுள்ளோம். இலங்கை வாணோலி மற்றும் தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் வாயிலாக ஒலி, ஒளி பரப்பப்பட்ட நாடகங்கள் இலங்கை மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பெற்றுள்ளன.

புதிய தலைமுறையினர் ஆக்கழூர்வமாகச் சிந்திப்பதற்கும் போதிய கல்வித் தகைமையும், அனுபவங்களும் உடையவர்கள். அவர்களுடைய சேவை கிராமத்தில் மட்டுமன்றி நாடாளாவிய ரீதியிலும் பரந்துள்ளது. அப்பங்களிப்புகள் விசாலமானவை.

மேற்கூறிய விடயங்களை கே. ஆர். டேவிட் அறியாமல் இருப்பதற்கு நியாயில்லை. அவாது உறவினர் பலர் அல்வாய் கிராமத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் மூலமாகவேனும் இக்கிராமம் பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களை அறிந்து கொள்ள முயற்சிக்கவேண்டும்.

விமர்சனம் செய்யப்படுவது நூலேயன்றி ஊரவரையல்ல- ஊரவர்பற்றிக் கூறவேண்டுமானால் அவர்கள் மேற்கொண்ட புத்தாக்கச் சிந்தனைகளை, அவர்களின் ஊக்கமுள்ள செயலாக்கங்கள், செல்நெறிகளை குறிப்பிட்டுக் காட்ட வேண்டுமேயொழிய அச்சிந்தனை ஊற்றினைச் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கக் கூடாது.

அல்வாயூரான்

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் மலர் பெரிய அளவில் வந்தபோது முன்பு வந்த இதழ்களோடு சேர்த்து பைண்ட் செய்ய முடியாதே என நினைத்தேன். 85ஆவது இதழும் பெரிய அளவில் வந்துள்ளது. தொடர்ந்தும் இதே அளவில் வரப்போகிறது என்ற செய்தி மகிழ்வைத் தருகிறது. தொகுப்பாக பைண்ட் செய்வதில் சிரமமிருக்காது. ஞானம் அளவில் மட்டுமல்ல உள்ளடக்கத்திலும் பெரிதாகத்தான் இருக்கிறது. ஞானத்தின் இந்த வளர்ச்சி மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ஆர். ராஜரத்தினம், பதுளை

எழுத்தாளர் வேல் அழுதனின் அட்டைப்பத்தோடு மலர்ந்த ஞானம் புதுப் பொலிவைத் தருகிறது. வேர் அழுதன் பற்றி மா. குலமணி எழுதிய கட்டுரை அவரை முழுமையாக அறியத்தருகிறது. இந்த இதழில் கவிதைகள் எழுதிய ஜின்னாவும், ரிம்ஸாமுகம்மத், தலவின்னை சிபார், எஸ்தர் லோகநாதன், ஆலுரான், ரூபாணி யாவுரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள், நல்ல கவிதைகள். மன்னன் அசகர்த்தன் சிறுகதை இன்று நம் நாட்டுக்குத் தேவையான கதை. இந்து மத தத்துவத்தை டால்ஸ்டாம் அக்காலத்தில் எழுதியிருப்பது ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. மொழிபெயர்த்த வி. கே. சபாரத்தினம் நன்றாகச் செய்துள்ளார். தெணியானின் 'இன்னும் சொல்லாதவை கவையட இருக்கிறது.

ஆர். சந்திரமோகன், மட்டக்களப்பு

மன்னார் நாட்டுக்கூத்து

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியவர்களின் பவளமலரில் வெளியான பேராசிரியர் சி. மெளனகுரு அவர்களின் 'அற்றைத்திங்கள் அவ்வெண்ணிலில்' என்ற கட்டுரையில் நொண்டி நாடகத்தில் ஆறுகடக்கும் காட்சியில் செட்டியும் நொண்டி மணவியும் ஆறு கடக்கும் கட்டம் வழக்கமாகக் கூத்து மரபில் ஒரு பாட்டோடு ஆறு கடப்பதாகக் கூறி ஆறு கடப்பார். ஆனால் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தயாரித்த நொண்டி நாடகத்தில் தொங்க தீந்தா தீந்தாக என்ற தென்மோடி தாளக் கட்டிற்கு ஏற்ப கால் வைத்து நடந்து பாய்ந்து ஆறுகடப்பதாக அக்கட்டம் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. சபையோரின் பலத்த வரவேற்பை அது பெற்றதுடன் நொண்டி நாடகத்திற்கும் பெயர்போன மன்னார் அண்ணாவிமாரால் அது பெரிதும் சிலாகிக்கவும்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரச்சினை என்னவென்றால் தமிழ்தினப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள மன்னார்ப் பிரதேசத்திலிருந்து செல்லும் நாட்டுக் கூத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகவும் அக் கூத்துக்களில் மன்னார்ப் பாங்கு தென்படவில்லையென்ற கருத்துக் கூறப்படுவதாகவும் இங்கு நாடகங்களைத் தயாரித்தனிக்கும் கலைஞர்களால் ஒரு ஆதங்கம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மன்னாரில் வடபாங்கு, தென்பாங்கு ஆகிய இரு முறைகளிலும் ஆடப்படும் கூத்துக்கள் உண்டு. தென்பாங்கு மன்னார் மாதோட்டத்துக்குரிய பாங்கென்றாலும் வடபாங்கில் ஆடக்கூடாதென்ற விதியுள்ளதா அல்லது மன்னார் மாவட்டக் கூத்துக்கள் தமிழ்தினப் போட்டிகளில் புறக்கணிக்கப்படுவதற்கு வேறுகாரணங்களுள்ளனவா? இந்தச் சர்ச்சை இங்கு வளர்ந்து வருவதாலும் பேராசிரியர் மெளனகுருவால் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் நொண்டி நாடகம் மற்றும் வடபாங்கு தென்பாங்கு விடயங்கள் பவள விழா மலரில் வெளிவந்ததாலும் இதற்குரிய விளக்கத்தை நாடகம் அரங்கியலில் அனுபவமுள்ளவர்களோடு தொடர்பு கொண்டும் ஞானத்தில் வெளியிடுவீர்களென நம்புகிறேன்.

பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை

பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பவளவிழா சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ள ஞானம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன். பேராசிரியரின் பன்முகப் பரிமாணத்தினையும் பதிவிசெய்யும் கட்டுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ள இவ்விதழின்தயாரியில் சிந்திய உங்கள் வியாங்வையைப் பக்கங்கள் தோறும் உணரமுடிந்தது. இன்று எம்மிடையே வாழும் ஒரு தமிழ் அறிஞரை ஞானம் நினைவுகூர்ந்து கெளரவித்துள்ளமை புலம்பெயர்ந்த எம்மவரின் ஏகோபித்த பாராட்டுக்கு உரியவிடயமாகும்.

பேராசிரியரின் பவளவிழாச் சிறப்பிதழமைப்பற்றிய எனது வாணொலி அறிமுகத்தினை விரைவில் அனைத்துலக ஓலிப்பரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்தமிழ் கலைக்கலைசம் நிகழ்ச்சியிடவேண்டுமே ஓலிபரப்புவேன்.

ஞானம் இதழ்கள் தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் உள்ள தமிழ் நூலகங்களில் சேகரித்துப் பேணப்படுவதை நீங்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். அத்தகைய பேணலின் ஒரு அம்சமாக இச்சஞ்சிகை சில இடங்களில் பன்னிரண்டு இதழ்கள் கொண்ட தொகுப்புகளாக மட்டைகடிப் பாதுகாக்கப்பட்டும் வருகின்றன. விரும்பியோ விரும்பாமலோ நீங்கள் சிறப்பு இதழ்களின் அளவை வழுமையான அளவிலிருந்து மாற்றும்போது அந்த இதழ் மற்றைய இதழ்களுடன் சேர்த்து மட்டைகட்டப்படமுடியாத நிலை தோன்றுகின்றது. எதிர்காலத்தில் திடீரென வழுமையான அளவை மாற்றி அச்சிடும் இச்செயற்பாடு சுஞ்சிகை வெளியீடுகளில் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோளாகும்.

தங்கள் இலக்கியப்பணி தடையின்றித் தொடர்ந்து உலகளாவிய ரீதியில் உச்சங்களை எட்டவேண்டும் என்ற வாழ்த்துடன் விடைபெறுகின்றேன்.

என். செல்வராஜன், வண்டன்

ஞானம் 84ம் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றேன் நன்றி பவள விழா நாயகர் – வாழும் வரலாறு – பேராசான் திரு. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பன்முக தரிசனம் கிடைத்தத்தில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அறியாதோர் எல்லாம் அறியும் வண்ணம் ஆசானின் சிறப்பினை ஆவணமாக்கித்தந்த 'ஞானப்' சுஞ்சிகைக்கு எது பாராட்டுக்கள்.

ஞானத்தை எடுத்தாலே முதலில் நான் புரட்டுவது மற்றவை நேரில் பத்தி எழுத்துத்தான். சமகாலப் பிரச்சினைகளையும், நாட்டு நடப்புகளையும் உலகப் புதினங்களையும் இலக்கிய நயத்துடனும் நகைச்சுவையடினும் கலந்து தரும் பாங்கே தனி. ஒரு கக்கான அநுபவம். திரு. இளைய அப்துல்லா அவர்களை 'நேரில் கண்டு பாராட்ட வேண்டும் போலத் தோன்றும்.

மொத்தத்தில், ஞானம் தமிழ் இலக்கிய இதழியலுக்குக் கிடைத்த ஒரு அரும் சொத்து.

புலோவியூர் செ. கந்தசாமி